

371.81

๙16ก

5 3

การศึกษาเปรียบเทียบปัญหาการเรียน สังคม และส่วนตัวของนักเรียน
ในระดับประถมศึกษาตอนปลาย ในเขตการศึกษา 2

ปริญญานิพนธ์

ของ

สมศักดิ์ สีภาสุรพิสุทธิ์

พอสมศกแดง
มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ

เสนอขอมหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ
เพื่อเป็นส่วนหนึ่งของการศึกษาค้นคว้า
ปริญญามหาบัณฑิต

มิถุนายน 2518

56257

คณะกรรมการที่ปรึกษาประจำคณะได้พิจารณาปัญหานี้แล้ว
เห็นสมควรรับเป็นส่วนหนึ่งของการศึกษาตามหลักสูตรปริญญาการศึกษาหาบัณฑิตของ
มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒได้.

อัมม ภิรมย์ ประชาน

กรรมการ

มิถุนายน 2518

ประกาศคุณูปการ

ปริญญานิพนธ์ฉบับนี้สำเร็จลงได้ด้วยความกรุณาจาก รองศาสตราจารย์อัมพา
โชติกเสถียร และ อาจารย์ปฐม นิคมานนท์ ที่กรุณาให้คำปรึกษา และคำแนะนำ
แก่ผู้เขียน ผู้เขียนขอกราบขอบพระคุณ อาจารย์ทั้งสองท่านเป็นอย่างสูง

ขอขอบพระคุณ ครูใหญ่ ผู้ช่วยครูใหญ่ คณะครูในโรงเรียนกลุ่มตัวอย่าง
ในการศึกษาครั้งนี้ และคุณกริธา โกศลเหมณี ที่ได้ให้ความสะดวกและช่วยเหลือ
อย่างดียิ่ง ในการเก็บรวบรวมข้อมูล

ขอขอบพระคุณ อาจารย์ จรินทร์ ประสงค์สม ที่กรุณาให้ความช่วยเหลือ
ในเรื่องแบบสอบถาม และการศึกษาค้นคว้าข้อมูล

ขอขอบคุณ คุณชากา ลีภาสุรพิสุทธิ์ และคุณดวงใจ ลีภาสุรพิสุทธิ์ ที่ได้ให้
การสนับสนุนทางด้านการกำลังใจ และทุนทรัพย์แก่ผู้เขียน

ขอขอบคุณ คุณนิติ สุวรรณศิริ และอาจารย์ บุญด กระจาย ที่ได้ให้ข้อคิดเห็น
และการช่วยเหลือประการต่าง ๆ

นอกจากนี้ ผู้เขียนขอขอบคุณ คุณสุชา แสงเดช คุณประทุม แป้นสุวรรณ
คุณลักขวิไล หกสุวรรณ ตลอดจนเพื่อน ๆ และผู้ใกล้ชิดอีกหลายท่าน ที่ให้ความช่วยเหลือ
และเป็นกำลังใจในการทำปริญญานิพนธ์ฉบับนี้

สมศักดิ์ ลีภาสุรพิสุทธิ์

สารบัญ

บทที่		หน้า
1	บทนำ	1
	✓ ภูมิหลัง	1
	✓ ความมุ่งหมายของการศึกษาค้นคว้า	3
	✓ ความสำคัญของการศึกษาค้นคว้า	4
	✓ ขอบเขตของการศึกษาค้นคว้า	4
	คำนิยามศัพท์เฉพาะ	5
2	เอกสารการวิจัยที่เกี่ยวข้องกับการศึกษาค้นคว้าและสมมุติฐาน	8
	เอกสารและการวิจัยเกี่ยวกับสภาพปัญหาทั่ว ๆ ไป	8
	เอกสารและการวิจัยเกี่ยวกับปัญหาที่มีส่วนสัมพันธ์กับ	
	ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน	14
	เอกสารและการวิจัยเกี่ยวกับปัญหาที่มีส่วนสัมพันธ์กับ ระยะเวลา	16
	เอกสารและการวิจัยเกี่ยวกับปัญหาที่มีส่วนสัมพันธ์กับสถานที่อยู่	18
	เอกสารและการวิจัยที่ศึกษาเปรียบเทียบระหว่างนักเรียนไทยพุทธ	
	กับนักเรียนไทยมุสลิม	19
	เอกสารและการวิจัยเกี่ยวกับปัญหาที่มีส่วนสัมพันธ์กับฐานะ เศรษฐกิจ	
	ของบิดามารดาหรือผู้ปกครอง	20
	✓ สมมุติฐานในการศึกษาค้นคว้า	21
3	✓ วิธีดำเนินการ	22
	การสร้างแบบสอบถาม	22
	การทดลองใช้แบบสอบถาม	24
	การเลือกกลุ่มตัวอย่าง	25

	การรวบรวมข้อมูล	27
	✓การจักรกระทำกับข้อมูล	28
4	✓ผลการวิเคราะห์ข้อมูล	33
	สัญลักษณ์ที่ใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูล	33
	การวิเคราะห์ข้อมูล	34
	— ค่าความสำคัญของปัญหาการเรียน สังคม และส่วนตัว ของนักเรียนในโรงเรียนที่อยู่ในตัวจังหวัด และโรงเรียนทางไกล โดยแยกประเภทนักเรียนตามศาสนา	34
	— เปรียบเทียบปัญหาการเรียน สังคม และส่วนตัว ของนักเรียน จำแนกตามผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน	48
	— เปรียบเทียบปัญหาการเรียน สังคม และส่วนตัว ของนักเรียน จำแนกตามระดับอายุของนักเรียน	50
	— เปรียบเทียบปัญหาการเรียน สังคม และส่วนตัว ของนักเรียน จำแนกตามสถานที่ตั้งของโรงเรียน	53
	— เปรียบเทียบปัญหาการเรียน สังคม และส่วนตัว ของนักเรียน จำแนกตามศาสนาที่นักเรียนนับถือ	56
	— เปรียบเทียบปัญหาการเรียน สังคม และส่วนตัว ของนักเรียน จำแนกตามฐานะทางเศรษฐกิจของบิดามารดา หรือผู้ปกครองของนักเรียน	58
5	สรุปผลการศึกษาค้นคว้า อภิปรายผล และข้อเสนอแนะ	61
	ความมุ่งหมายในการศึกษาค้นคว้า	61

บัญชีภาพ

ภาพ		หน้า
1	ปริมาณปัญหาทั้ง 3 ด้าน ของกลุ่มตัวอย่าง จำแนกตาม ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน	49
2	ปริมาณปัญหาทั้ง 3 ด้าน ของกลุ่มตัวอย่าง จำแนกตาม ระดับอายุของนักเรียน	52
3	ปริมาณปัญหาทั้ง 3 ด้าน ของกลุ่มตัวอย่าง จำแนกตาม สถานที่ตั้งของโรงเรียน	54
4	ปริมาณปัญหาทั้ง 3 ด้าน ของกลุ่มตัวอย่าง จำแนกตาม ศาสนา	57
5	ปริมาณปัญหาทั้ง 3 ด้าน ของกลุ่มตัวอย่าง จำแนกตาม ฐานะทางเศรษฐกิจของผู้ปกครอง	59

บัญชีตาราง

ตาราง

หน้า

1	จำนวนข้อคำถามของแบบสอบถาม คำอ่านาจจำแนก และ ค่าความเชื่อมั่น	25
2	จำนวนกลุ่มตัวอย่าง จำแนกตามโรงเรียน และศาสนา	27
3	จำนวนกลุ่มตัวอย่าง และข้อมูลที่รวบรวมได้ จำแนกตามโรงเรียน	28
4	ค่าความสำคัญของปัญหาเป็นรายข้อของแบบสอบถามปัญหาการเรียน จำแนกตามสถานที่ตั้งของโรงเรียนและศาสนา	35
5	ค่าความสำคัญของปัญหาเป็นรายข้อของแบบสอบถามปัญหาค่านสังคม จำแนกตามสถานที่ตั้งของโรงเรียน และศาสนา	37
6	ค่าความสำคัญของปัญหาเป็นรายข้อของแบบสอบถามปัญหาส่วนตัว จำแนกตามสถานที่ตั้งของโรงเรียน และศาสนา	42
7	ค่าสถิติพื้นฐานของคะแนนปัญหาการเรียน ปัญหาค่านสังคม และ ปัญหาส่วนตัว ของนักเรียนไทยพุทธ กับนักเรียนไทยมุสลิม	47
8	ผลการทดสอบความแตกต่างของปัญหาการเรียน ปัญหาค่านสังคม และปัญหาส่วนตัว ของนักเรียนที่มีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนสูง กับนักเรียนที่มีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนต่ำ	48
9	ผลการทดสอบความแตกต่างของปัญหาการเรียน ปัญหาค่านสังคม และปัญหาส่วนตัว ของนักเรียนวัยก่อนวัยรุ่น กับนักเรียนวัยรุ่นตอนต้น	51
10	ผลการทดสอบความแตกต่างของปัญหาการเรียน ปัญหาค่านสังคม และปัญหาส่วนตัว ของนักเรียนในโรงเรียนซึ่งอยู่ในตัวจังหวัด กับ นักเรียนในโรงเรียนห่างไกล	53

การวาง

หน้า

- 11 ผลการทดสอบความแตกต่างของปัญหาการเรียน ปัญหาบ้านสังคม
และปัญหาส่วนตัว ของนักเรียนไทยพุทธ กับนักเรียนไทยมุสลิม 56
- 12 ผลการทดสอบความแตกต่างของปัญหาการเรียน ปัญหาบ้านสังคม
และปัญหาส่วนตัว ของนักเรียนซึ่งผู้ปกครองมีฐานะทาง เศรษฐกิจสูง
กับนักเรียนซึ่งผู้ปกครองมีฐานะทาง เศรษฐกิจต่ำ 58

ภูมิหลัง

ประเทศไทยเป็นประเทศที่กำลังพัฒนาในทุกด้าน นักเศรษฐศาสตร์ นักการศึกษา ตลอดจนนักวางแผนพัฒนาต่างยอมรับว่า การพัฒนาประเทศจะสำเร็จเร็วหรือไม่ขึ้นอยู่กับทรัพยากรมนุษย์ของแต่ละประเทศเป็นสำคัญ (ธำรง บัณฑิต, 2514 : 56) เนื่องจากทรัพยากรมนุษย์ หรือตัวบุคคลนั้น เปรียบเหมือนหัวใจของการพัฒนาการในทุกด้าน ซึ่งในการพัฒนาการด้านตัวบุคคล หรือทรัพยากรมนุษย์ที่กล่าวถึงนี้ จะให้คุณภาพดี หรือมีความสามารถเพียงใดนั้น ต้องขึ้นอยู่กับคุณภาพของการจัดการศึกษาในประเทศนั้น การดำเนินงานทางการศึกษาของประเทศไทยในปัจจุบันอยู่ในภาวะที่กำลังเร่งรัดพัฒนาอย่างเต็มที่ เพื่อให้สอดคล้องกับการขยายตัว อย่างรวดเร็วในค่านเศรษฐกิจ จำนวนประชากร รวมทั้งให้สอดคล้องกับความมั่นคงของประเทศชาติ แต่ในการดำเนินงานทางการศึกษาของประเทศไทยนั้น ยังต้องประสบกับความสูญเสียทางการศึกษาอยู่หลายด้าน ที่มองเห็นเด่นชัด ก็คือปัญหาเด็กต้องเรียนซ้ำชั้น หรือต้องออกจากโรงเรียนกลางคัน ซึ่ง กอ สวัสดิ์พานิชย์ กล่าวว่า "จำนวนนักเรียนที่สอบตกต้องเรียนซ้ำชั้นเมื่ออยู่เป็นจำนวนมาก เรื่องนี้ถือว่าเป็นความสูญเสียทางการศึกษา อันอาจเกิดจากการขาดประสิทธิภาพของระบบการศึกษา หรืออาจจะเกิดจากสาเหตุทางเศรษฐกิจ และสังคมอื่น ๆ ด้วยก็ได้"

(กอ สวัสดิ์พานิชย์, 2510 : 6) โดยเฉพาะสังคมไทยปัจจุบันมีการเปลี่ยนแปลงอย่างมากในด้านการดำเนินชีวิต เด็กนักเรียนไม่เคยชินกับการเปลี่ยนแปลงอย่างรวดเร็ว เช่นนี้มาก่อน จึงก่อให้เกิดความสับสน ลังเล สงสัยในบทบาทของตน ทั้งในด้านการเรียน และการวางแผนในสังคม

โรงเรียนเป็นศูนย์รวมของเด็ก ซึ่งมาจากครอบครัวที่แตกต่างกันจำนวนมาก และเด็กแต่ละคนก็มีความแตกต่างกันระหว่างบุคคล โรงเรียน จึงต้องประสบกับปัญหา

ความประพฤติ ปฏิบัติของนักเรียนที่ผ่านเกณฑ์ ระเบียบวินัยของนักเรียนอย่างหลีกเลี่ยงไม่ได้ นอกจากนี้นักเรียนที่ประพฤติปฏิบัติอยู่ในระเบียบวินัยของโรงเรียนนั้น มิได้หมายความว่า นักเรียนเหล่านั้นเป็นบุคคลที่ไม่มีปัญหาเสียเลยทีเดียว นักเรียนทุกคนย่อมมีปัญหาเฉพาะของตน มากน้อยต่างกันออกไป ปัญหาต่าง ๆ มีผลกระทบกระเทือนต่อพัฒนาการของเด็กอย่างยิ่ง ยิ่งกว่านั้น ปัญหาอย่างหนึ่งยังเป็นสาเหตุให้เกิดปัญหาอื่น ๆ ต่อไป เกี่ยวกับอีกหลายปัญหา โดยทั่วไปคนมักจะมองเห็นปัญหาหนัก ๆ หรือรุนแรงปรากฏอยู่ในกลุ่มวัยรุ่น มากกว่าในวัยเด็ก แต่ถ้ามองศึกษากันให้ลึกซึ้ง แล้วก็จะพบว่า ปัญหาส่วนใหญ่นั้น มีรากฐานมาก่อนตั้งแต่เด็กยังเล็กอยู่ (นัคคา หิรัญรัตน์, 2514 : 5) อันได้แก่ในขณะที่เด็กยังอยู่ในชั้นประถมศึกษา โดยเฉพาะเด็กในระดับประถมศึกษาตอนปลาย เป็นเด็กที่มีอายุระหว่าง 10 - 15 ปี ซึ่ง เฮิร์ลล็อก (Hurlock 1968 : 394 - 395) ได้จัดเด็กช่วงนี้อยู่ในวัยก่อนวัยรุ่น และวัยรุ่นตอนต้น ซึ่งในวัยรุ่นตอนต้นนี้ เป็นวัยที่เด็กประสบปัญหาความต่าง ๆ มากมาย และมากกว่าวัยอื่น ๆ ปัญหาที่เด็กประสบในวัยนี้จะเกี่ยวพันกับด้านต่าง ๆ ของการดำรงชีวิต ทั้งด้านรูปร่าง การปรับตัวทางสังคม ความสัมพันธ์กับเพศตรงข้าม การเรียน การวางแผนในอนาคต และอาชีพ ความประพฤติ ศีลธรรม ศาสนา และเศรษฐกิจ

โรงเรียนในปัจจุบันนี้ มิใช่มีหน้าที่แต่เพียงให้การศึกษาด้านวิชาการเพียงอย่างเดียวเท่านั้น แต่ต้องดำเนินการทุกวิถีทางที่จะช่วยให้เด็กแต่ละคนมีโอกาสเจริญเติบโตทั้งในด้านร่างกาย อารมณ์ สังคม และสติปัญญา เพื่อให้เด็กเรียนสามารถดำรงตนอยู่ในสังคมได้อย่างเป็นสุข ทั้งทางกายและใจ บริการหนึ่งที่ช่วยให้โรงเรียนดำเนินกิจการได้ตามเป้าประสงค์ คือ บริการแนะแนว ซึ่งประกอบไปด้วยกระบวนการป้องกัน แก้ไข และเสริมสร้างพัฒนาการ

การแนะแนว มีบทบาทสำคัญในอันที่จะปรับปรุงการศึกษา เนื่องจากการแนะแนว คือ กระบวนการช่วยเหลือเอกชนให้รู้จักตนเองในด้านต่าง ๆ เช่น ความถนัด ความสามารถ ความสนใจ บุคลิกภาพ ทักษะ รวมทั้งความสามารถพิเศษ และความบกพร่องของตน เพื่อจะได้แสวงหาประโยชน์จากคุณสมบัติต่าง ๆ ที่ตนเองมีอยู่ให้มากที่สุด

เท่าที่จะทำได้ ในอันที่จะตัดสินใจในปัญหาต่าง ๆ ปรับปรุงการศึกษาเล่าเรียน สร้าง
วัตถุประสงค์ในชีวิตที่ตั้งใจ เลือกเพื่อนอาชีพที่เหมาะสม แยกตน และในที่สุดสามารถ
นำตัวเองได้ เพื่อการดำเนินชีวิตที่ดี และอยู่ในสังคมได้อย่างเป็นสุข (วิช กุศล, 2507 : 6) ผู้แนะแนวจะสามารถปฏิบัติงานบรรลุถึงวัตถุประสงค์ของการแนะแนวนี้ได้ก็
ต่อเมื่อมีโอกาสได้รู้เรื่องราวเกี่ยวกับปัญหาของเด็กอย่างลึกซึ้ง ทำให้มีความเข้าใจ
มองเห็นสาเหตุ และเลือกใช้วิธีการที่ดีในการที่จะช่วยเหลือเด็กได้อย่างถูกต้อง

ผู้วิจัยตระหนักถึงความสำคัญดังกล่าว จึงได้ทำการศึกษาปัญหาด้านต่าง ๆ ของ
นักเรียนในระดับประถมศึกษาตอนปลาย โดยทำเป็นโครงการร่วมกับผู้วิจัยอื่น ๆ เพื่อให้
ได้ข้อมูลเกี่ยวกับปัญหาของเด็ก ซึ่งจะได้ใช้เป็นส่วนประกอบ และเป็นแนวทางในการ
จัดบริการแนะแนวในโรงเรียนประถมศึกษาในโอกาสต่อไป อีกทั้งจะได้นำเสนอให้ผู้บริหาร
การศึกษาในระดับสูงขึ้นไปได้ทราบถึงปัญหาด้านต่าง ๆ ของนักเรียนในระดับประถมศึกษา
อันจะได้เป็นข้อพิจารณา ประการหนึ่ง ในการปรับปรุง การศึกษาให้มีคุณภาพดีขึ้น และ
จะได้อำนวยประโยชน์ที่เกี่ยวข้องใกล้ชิดกับเด็กนักเรียนในระดับนี้ได้เข้าใจนักเรียนได้ดี และถูกต้อง
ตรงความเป็นจริง

ความมุ่งหมายของการศึกษาค้นคว้า

- ✓ 1. เพื่อศึกษาปัญหาด้านการเรียน สังคม และส่วนตัวของนักเรียนในระดับ
ประถมศึกษาตอนปลายในเขตการศึกษา 2
- ✓ 2. เพื่อศึกษาแนวโน้มปัญหา ของนักเรียนในระดับประถมศึกษาตอนปลาย
- ✓ 3. เพื่อจัดลำดับปัญหาประเภทต่าง ๆ
- ✓ 4. เพื่อเปรียบเทียบปัญหาของนักเรียนที่มีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนสูง กับนักเรียน
ที่มีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนต่ำ
- ✓ 5. เพื่อเปรียบเทียบปัญหาของนักเรียนที่อยู่ในวัยก่อนวัยรุ่น (Pre -
Adolescence) กับนักเรียนที่อยู่ในวัยรุ่นตอนต้น (Early Adolescence)
- ✓ 6. เพื่อเปรียบเทียบปัญหาของนักเรียนที่เรียนอยู่ในโรงเรียนซึ่งอยู่ในตัวจังหวัด

กับนักเรียนที่เรียนอยู่ในโรงเรียนที่ห่างไกลออกไป

7. เพื่อเปรียบเทียบปัญหาของนักเรียนที่นับถือศาสนาพุทธ กับนักเรียนที่นับถือศาสนาอิสลาม

8. เพื่อเปรียบเทียบปัญหาของนักเรียนที่มีความสามารถมีฐานะทางเศรษฐกิจสูง กับนักเรียนที่มีความสามารถมีฐานะทางเศรษฐกิจต่ำ

ความสำคัญของการศึกษาค้นคว้า

1. ผลของการศึกษา จะทำให้ทราบปัญหาต่าง ๆ ได้ตรงต่อความเป็นจริงยิ่งขึ้น
2. ทำให้ผู้เกี่ยวข้องเข้าใจนักเรียนได้ดียิ่งขึ้น และถูกต้องตามความเป็นจริง
3. เป็นส่วนประกอบที่จะช่วยให้ครูนำไปพิจารณาเป็นแนวทางปรับปรุงการเรียนการสอนให้มีประสิทธิภาพยิ่งขึ้น
4. ทำให้ผู้บริหารการศึกษาได้ทราบพื้นเพ (Background) ของนักเรียนใน 4 จังหวัดชายแดนภาคใต้ ซึ่งเป็นนักเรียนที่นับถือศาสนาอิสลามเป็นจำนวนมากได้ดียิ่งขึ้น
5. การศึกษาในครั้งนี้ อาจเป็นแนวทางสำหรับการค้นคว้าวิจัยที่ละเอียดยิ่งขึ้นต่อไป

ขอบเขตของการศึกษาค้นคว้า

1. การศึกษาในครั้งนี้จะกระทำกับนักเรียนในระดับประถมศึกษาตอนปลาย ในปีการศึกษา 2517 ในจังหวัดปัตตานี ยะลา นราธิวาส และสตูล จำนวนทั้งหมด 1,000 คน
2. การศึกษาในครั้งนี้จะกระทำในขอบเขตที่วางไว้ในความมุ่งหมายในการศึกษาค้นคว้าครั้งนี้เท่านั้น ตัวแปรอื่น ๆ ที่มีกล่าวไว้ ไม่อยู่ในขอบข่ายที่จะศึกษา
3. ตัวแปรต่าง ๆ ที่จะศึกษา

- 4 ปี

- 140%

3.1 ตัวแปรอิสระ ได้แก่

3.1.1 ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน แบ่งเป็น 2 ระดับ คือ

- ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนสูง
- ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนต่ำ

3.1.2 ระดับอายุ แบ่งเป็น 2 ระดับ คือ

- วัยก่อนวัยรุ่น อายุ 10 ถึง 12 ปี
- วัยรุ่นตอนต้น อายุ 13 ถึง 16 ปี

3.1.3 สถานที่ตั้งของโรงเรียน แบ่งเป็น 2 ประเภท คือ

- โรงเรียนที่ตั้งอยู่ในตัวจังหวัด
- โรงเรียนที่อยู่ห่างไกล

3.1.4 ศาสนา แบ่งเป็น 2 กลุ่ม คือ

- เด็กไทยพุทธ
- เด็กไทยมุสลิม

3.1.5 ฐานะทางเศรษฐกิจ แบ่งเป็น 2 กลุ่ม คือ

- กลุ่มที่มีฐานะทางเศรษฐกิจสูง
- กลุ่มที่มีฐานะทางเศรษฐกิจต่ำ

3.2 ตัวแปรตาม ได้แก่ ปัญหาต่าง ๆ ของนักเรียน แบ่งเป็น 3 ด้านใหญ่ ๆ คือ

3.2.1 ปัญหาการเรียน

3.2.2 ปัญหาคนสังคม

3.2.3 ปัญหาส่วนตัว

คำนิยามศัพท์เฉพาะ

1. ปัญหา คือความรู้สึกขัดข้องใจ กังวลใจ สับสนใจ ทุกข์ระทมใจ
ในที่นี้จะจำแนกปัญหาออกเป็น 3 ด้าน คือ

1.1 ปัญหาการเรียน ในขอบข่ายการศึกษาค้นคว้าครั้งนี้ หมายถึงปัญหาที่เกิดจากการเรียนเนื้อหาวิชาในโรงเรียน การใช้เวลาในการเรียน และอุปกรณ์เครื่องใช้ในการเรียน

1.2 ปัญหาความสัมพันธ์ ในขอบข่ายของการศึกษาค้นคว้าครั้งนี้ หมายถึงปัญหาที่เกิดจากความสัมพันธ์กับบุคคลในครอบครัว กับเพื่อน กับครู และบุคคลอื่น ๆ

1.3 ปัญหาส่วนตัว ในขอบข่ายของการศึกษาค้นคว้าครั้งนี้หมายถึง ปัญหาส่วนตัว สุขภาพ สภาพทางการเงินของครอบครัว และสภาพที่อยู่อาศัย

2. ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน ในขอบข่ายของการศึกษาค้นคว้าครั้งนี้ หมายถึง ผลการสอบไล่ของนักเรียนในปีการศึกษา 2516 ซึ่งแบ่งออกเป็น 2 กลุ่ม คือ

2.1 กลุ่มนักเรียนที่มีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนสูง

2.2 กลุ่มนักเรียนที่มีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนต่ำ

การแบ่งกลุ่มนักเรียนยึดหลักต่อไปนี้ นำคะแนนผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของนักเรียน ซึ่งใช้เป็นกลุ่มตัวอย่างทั้งหมดมาเรียงอันดับจากมากไปหาน้อย แล้วตัดเอา 27 % บน เป็นตัวแทนของนักเรียนกลุ่มตัวอย่างที่มีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนสูง และตัดเอา 27 % ล่าง เป็นตัวแทนของนักเรียนกลุ่มตัวอย่างที่มีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนต่ำ

3. ระยะเวลา ในการศึกษาค้นคว้าครั้งนี้ ผู้วิจัยแบ่งระดับอายุของกลุ่มตัวอย่างโดยยึดหลักการแบ่งของ เฮิร์ลอค (Hurlock, 1949 : 2 - 3) ซึ่งแบ่งไว้ 3 ระดับดังนี้

1. วัยก่อนวัยรุ่น (Pre - Adolescence) อายุระหว่าง 10 - 12 ปี

2. วัยรุ่นตอนต้น (Early - Adolescence) อายุระหว่าง 13 - 16 ปี

3. วัยรุ่นตอนปลาย (Late - Adolescence) อายุระหว่าง 17 -

21 ปี

ในการศึกษาค้นคว้าครั้งนี้จะเปรียบเทียบระหว่างกลุ่มตัวอย่างที่อยู่ในวัยก่อนวัยรุ่น (10 - 12 ปี) กับ กลุ่มตัวอย่างที่อยู่ในวัยรุ่นตอนต้น (13 - 16 ปี) เท่านั้น เนื่องจากนักเรียนระดับประถมศึกษาตอนปลายส่วนใหญ่จะมีอายุอยู่ในระหว่าง 2 วัยนี้

4. สถานที่ตั้งของโรงเรียนในขอบข่ายของการศึกษาค้างนี้แบ่งกลุ่มนักเรียนออกตามตัวแปรนี้เป็น 2 กลุ่มคือ

4.1 นักเรียนที่เรียนอยู่ในโรงเรียนซึ่งอยู่ในตัวจังหวัดซึ่งเป็นบริเวณที่อยู่ในเขตเทศบาล

4.2 นักเรียนที่เรียนอยู่ในโรงเรียนซึ่งอยู่ห่างไกลซึ่งเป็นบริเวณนอกเขตเทศบาล

5. ศาสนา ในขอบข่ายของการศึกษาค้างนี้ หมายถึงศาสนาพุทธ และศาสนาอิสลาม โดยแบ่งกลุ่มนักเรียนออกเป็น 2 กลุ่มคือ

5.1 เด็กไทยพุทธ หมายถึงเด็กที่มาจากครอบครัวที่นับถือศาสนาพุทธ และตัวเด็กเองก็นับถือศาสนาพุทธ

5.2 เด็กไทยมุสลิม หมายถึงเด็กที่มาจากครอบครัวที่นับถือศาสนาอิสลาม และตัวเด็กเองก็นับถือศาสนาอิสลาม

6. ฐานะทางเศรษฐกิจ ในการศึกษาค้างนี้ ผู้วิจัยแบ่งระดับเศรษฐกิจของประชากรของนักเรียนกลุ่มตัวอย่างโดยยึดหลักจากรายงานสำรวจภาวะเศรษฐกิจและสังคม พ.ศ. 2511 – 2512 ของสำนักงานสถิติแห่งชาติ สำนักงานกฤษฎามนตรี ออกได้ดังนี้

ในเขตเทศบาล กำหนดให้กลุ่มที่ประชากรมีฐานะเศรษฐกิจต่ำ มีรายได้น้อยกว่า 1,000 บาท ต่อเดือน กลุ่มที่ประชากรมีฐานะเศรษฐกิจสูงมีรายได้มากกว่า 4,000 บาท ต่อเดือน

นอกเขตเทศบาลกำหนดให้กลุ่มที่ประชากรมีฐานะเศรษฐกิจต่ำ มีรายได้น้อยกว่า 500 บาทต่อเดือน กลุ่มที่ประชากรมีฐานะเศรษฐกิจสูงมีรายได้มากกว่า 1,500 บาทต่อเดือน.

เอกสารการวิจัยที่เกี่ยวข้องกับการศึกษาค้นคว้าและสมมุติฐาน

ในเรื่องเกี่ยวกับการศึกษาปัญหาของเด็ก มีผู้ทำการศึกษา และเกี่ยวข้องกับเรื่องที่จะศึกษาในครั้งนี้ ดังนี้

เอกสารและการวิจัยเกี่ยวกับสภาพปัญหาทั่ว ๆ ไป

เชลดอนและคลีก (Sheldon and Gueck, 1950 : 216) ได้ศึกษาเปรียบเทียบสถานการณต่าง ๆ ภายในครอบครัวของเด็กเกร 500 คน และเด็กไม่เกร ทั่ว ๆ ไป 500 คน ซึ่งมีอายุเฉลี่ย 8.35 ปี ในเมืองบอสตัน ผลการวิจัยปรากฏว่า สถานการณต่าง ๆ ภายในครอบครัวมีส่วนผลักดันให้เด็กเป็นเด็กเกรได้มากกว่าการอาศัยในแหล่งเสื่อมโทรม หรือบ้านที่มีจำนวนสมาชิกมาก สถานการณต่าง ๆ เหล่านี้ได้แก่ การขาดระเบียบวินัย ขาดการอบรมสั่งสอนของบิดามารดา ความรักของบิดามารดาที่บุตร ความสามัคคีในครอบครัว ซึ่งสถานการณที่ไม่เหมาะสมนี้ ทำให้เด็กเกรได้ ร้อยละ 98

แซนเดอร์สัน (Sanderson, 1954 : 290) ได้จัดอันดับของปัญหาที่นักเรียนในคาถิฟอเนีย มาขอคำปรึกษา ตามลำดับความสำคัญดังนี้

- อันดับ 1 การปรับตัวให้เข้ากับการเรียน
- อันดับ 2 อนาคตในด้านการศึกษา
- อันดับ 3 อาชีพ
- อันดับ 4 ที่อยู่อาศัย และครอบครัว
- อันดับ 5 ค่านิยม
- อันดับ 6 การเงินและการทำงาน
- อันดับ 7 หลักสูตร และการสอน

เปอร์ซิวัล (Percival, 1956 : 506 - 518) ศึกษาปัญหาเกี่ยวกับชีวิตและความสนใจของนักเรียนในระดับจูเนียร์ และซีเนียร์ของโรงเรียน ทูลซา โอคลาโฮมา (Tulsa Oklahoma) ซึ่งเป็นนักเรียนชาย 373 คน นักเรียนหญิง 439 คน และจากนักเรียนที่โกลเวอร์ คลิฟแลนด์ ไฮสกูล (Golver Cleveland Highschool) นิวยอร์ก ชาย 411 คน หญิง 418 คน โดยแบ่งปัญหาที่ทำการสำรวจออกเป็น 15 หมวด คือ สุขภาพ การปรับตัวทางเพศ ความปลอดภัย การเงิน สุขภาพจิตนิสัยการเรียน สันทนาการ คุณสมบัติส่วนตัวและศีลธรรม ความสัมพันธ์ภายในบ้าน กิริยามารยาท ความมีเสน่ห์ในตัว แผนการทำงานแต่ละวัน ความสนใจในหน้าที่พลเมือง ทัศนคติและความรับผิดชอบ การเข้ากับบุคคลอื่น และปรัชญาประจำชีวิต ผลการค้นคว้าสรุปได้ว่า ปัญหาที่นักเรียนเห็นว่าสำคัญที่สุดคือ การเงิน สุขภาพ และความมีเสน่ห์ในตัว ปัญหาที่เห็นว่าสำคัญน้อยที่สุดคือ การปรับตัวทางเพศ แผนการทำงานแต่ละวัน ความสนใจในหน้าที่พลเมือง ทัศนคติ และความรับผิดชอบ

★ สเตรง (Strang, 1957 : 248) กล่าวถึงปัญหาค้นหาการเรียนของเด็กว่า เด็กแสดงความกลัวในเรื่องการทดสอบ การพูดหน้าชั้น การประสบความสำเร็จในการเรียน เด็กมีความวิตกกังวลในเรื่องการสอบไล่คะแนนน้อยกว่าคนอื่น นอกจากนี้ยังประสบปัญหาค้นหาความสนใจในบางวิชา ต้องเรียนวิชาที่ตนไม่ชอบ ห้องเรียนไม่กระตุ้นให้เกิดการอยากเรียน การสอนไม่ดี มีเสรีภาพในห้องเรียนน้อยเกินไป สภาพการเรียนในห้องเรียน เวลาที่ใช้ในการอธิบายในห้องเรียนไม่เพียงพอ นอกจากนี้เด็กยังตระหนักถึงความสัมพันธ์ระหว่างครูกับนักเรียนว่า เป็นองค์ประกอบอย่างหนึ่งในการสร้างความสำเร็จทางการเรียน

เอลดาบา - ลิม (Aldaba - Lim, 1969 : 127 - 150) ใ้หาการศึกษาเปรียบเทียบเด็กวัยรุ่นที่เป็นปัญหา และเด็กวัยรุ่นที่ไม่เป็นปัญหา กลุ่มละ 50 คน เฉพาะในคำที่เกี่ยวกับภูมิหลังทางครอบครัว พบว่าแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญในด้านต่อไปนี้ คือ บิดาของเด็กวัยรุ่นที่เป็นปัญหามีอายุน้อยกว่าบิดาของเด็กวัยรุ่นที่ไม่เป็นปัญหา 3 ปี 9 เดือน พี่น้องร่วมบิดามารดาของเด็กที่เป็นปัญหามีอายุน้อยกว่าพี่น้องของเด็กวัยรุ่น

ที่ไม่เป็นปัญหา เด็กวัยรุ่นที่เป็นปัญหายูบรวมกับบิดามารคาน้อยกว่าเด็กวัยรุ่นที่ไม่เป็นปัญหา โดยมีเด็กวัยรุ่นที่เป็นปัญหา ยูบรวมกับบิดามารคาร้อยละ 58 และเด็กวัยรุ่นที่ไม่เป็นปัญหา ยูบรวมกับบิดามารคาร้อยละ 86 และเด็กวัยรุ่นที่เป็นปัญหามาจากครอบครัวที่มีสภาพแตก แยกทางบ้านมากกว่าเด็กวัยรุ่นที่ไม่เป็นปัญหา

กอสเฮด (Gawhay, 1969 : 30) สํารวจความต้องการและปัญหาของนักเรียน เกรด 10 - เกรด 12 จำนวน 900 คน พบว่า เรื่องที่เป็นปัญหามากที่สุด คือ ความ สัมพันธ์ส่วนตัว เพศและการแต่งงาน ความสัมพันธ์ทางสังคม ศีลธรรม และศาสนา เรื่องที่เป็นปัญหาระดับกลาง คือ การปรับตัวให้เข้ากับการเรียน ปัญหาเกี่ยวกับอนาคต อาชีพและการศึกษา เรื่องที่เป็นปัญหาน้อยที่สุด ได้แก่ ที่อยู่อาศัยและครอบครัว กิจกรรม ค่านิยมและการพักผ่อนหย่อนใจ การดำเนินชีวิต สุขภาพ และการรับจ้างทำงาน

นัทท์ (Nutt, 1972 : 650 - A) ศึกษาปัญหาของวัยรุ่น ซึ่งเป็นนักเรียน เกรด 7 - 12 จำนวน 607 คน ครู 33 คน พบว่า นักเรียนประสบปัญหาเรียงตาม ลำดับจากมากไปหาน้อยดังนี้ ปัญหาเกี่ยวกับหลักสูตร การปรับตัวให้เข้ากับการเรียน ความสัมพันธ์ทางจิตวิทยาส่วนบุคคล กิจกรรมทางสังคม และการสนทนากัน นอกจากนี้ ยังพบว่า เพศและระดับชั้น มีอิทธิพลต่อลำดับความสำคัญของปัญหาของนักเรียนอีกด้วย

เฟลปส์ (Phelps, 1973 : 3303 - A) ศึกษาการรับรู้ของครู และ นักเรียนเกี่ยวกับปัญหาของวัยรุ่น กลุ่มตัวอย่างเป็นนักเรียน 303 คน ครู 26 คน ใน โรงเรียนประจำอำเภอในชนบทแห่ง แคนซัสซิตี พบว่า วัยรุ่นในชนบทมีความกังวลใจ เกี่ยวกับเรื่องต่าง ๆ หลายประการ วัยรุ่นชายและหญิงมีปัญหามากแตกต่างกัน ปัญหาส่วน มากเกิดจากการบริหารงานของโรงเรียน ปัญหาที่นักเรียนประสบเป็นปัญหาเกี่ยวกับพัฒนาการ ทางร่างกาย และสุขภาพ นักเรียนต้องการให้โรงเรียนจัดบริการให้คำปรึกษา และการ แนะแนวมากขึ้น

จงกล ศศะภุริ (2500 : 70 - 74) ศึกษาเกี่ยวกับบทบาทของครูที่จะช่วยเด็ก วัยรุ่นให้เผชิญปัญหาชีวิต โดยใช้กลุ่มตัวอย่าง นักเรียนชายหญิงชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 6 และ เติมนอกนศึกษาของโรงเรียนในพระนคร จำนวน 400 คน ผลปรากฏว่า เด็กมีปัญหา

ด้านการเงิน 53.75 % ด้านความสัมพันธ์กับครูอาจารย์ 37.50 % เกี่ยวกับระเบียบกฎข้อบังคับของโรงเรียน 63.25 % และด้านสังคมกับเพื่อน 70.75 %

ลาวัณย์ ส่งสกุล (2503 : 75 - 78) ทำการสำรวจสาเหตุที่ทำให้เด็กวัยรุ่นไม่มีความสุข พบว่า เด็กวัยรุ่นไม่สบายใจเนื่องจากปัญหาทางการเรียน มากที่สุด รองลงมาคือ ปัญหาการเลือกอาชีพและการเรียนต่อ และปัญหาเกี่ยวกับความสัมพันธ์ระหว่างสมาชิกในครอบครัว

สุรางค์ โค้วตระกูล (2504 : 90 - 93) วิจัยปัญหาของนิสิตในจุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย พบว่า นิสิตมีปัญหามากในด้านการคบเพื่อน คือ ปัญหาการรับผิดชอบตัวเอง ความวิตกกังวล ลังเล อยากจะคบเพื่อนโดยสนิทใจ ไม่ชอบการแบ่งชั้นวรรณะ ปัญหาการเรียน มีความรู้สึกว่า ตนมีวิธีเรียนที่ไม่ถูกต้องทำให้เรียนไม่ทันคนอื่น นิสิตชายประสบปัญหาการเงินมากกว่านิสิตหญิง และต้องการหารายได้พิเศษ ปัญหาเกี่ยวกับที่อยู่อาศัย ไม่ชอบเพื่อนที่ส่งเสียงรบกวน และอาจารย์ให้ความสนิทสนมช่วยเหลือ นิสิตน้อยเกินไป

ในปีเดียวกันนี้ คณะกรรมการวิเคราะห์ปัญหาเยาวชน กระทรวงมหาดไทย (กระทรวงมหาดไทย, 2504 : 4 - 8) ได้วิเคราะห์หาข้อเท็จจริงและมูลเหตุต่าง ๆ ที่มีส่วนทำให้เกิดและเยาวชนกระทำความผิด พบว่า เด็กที่ทำความผิดมีปัญหากับความประพฤติไม่เหมาะสม มีปัญหากับผู้ปกครอง และครอบครัว ปัญหาเกี่ยวกับโรงเรียนและการศึกษา ปัญหาเกิดจากการเปลี่ยนแปลงของวัฒนธรรมและสังคม ปัญหาสุขภาพของเด็ก และปัญหาสิ่งแวดล้อมไม่ดี

สมศักดิ์ ประจะเนย์ (2506 : 17 - 55) ศึกษาปัญหาและความต้องการของนักศึกษา ชั้น ป.ศ. ของวิทยาลัยครูบ้านสมเด็จเจ้าพระยา ได้แบ่งปัญหาออกเป็น 8 หมวดคือ ปัญหาเกี่ยวกับครอบครัว สุขภาพ บุคลิกภาพ เพศ ศาสนา ศีลธรรม การเรียน การเงิน และอนาคต ผลการสำรวจ พบว่า นักศึกษาประสบปัญหาคงต่อไปนี้คือ

1. ปัญหาเกี่ยวกับอนาคต และการเรียน ต้องการให้ผู้อื่นแนะนำให้ความรู้ในการที่จะออกไปทำงาน กลัวไม่ได้เรียนต่อ อาจารย์สอนเร็ว ลำบากในการพูดหน้าชั้น

ของการคำแนะนำวิธีเรียน

2. ปัญหาเศรษฐกิจ และความเป็นอยู่ มีเงินน้อย ชาติที่ออกกำลังกาย เป็นโรคปวดศีรษะบ่อย ๆ

3. ปัญหาการปรับตัวในสังคม ชาติความเชื่อมั่นในตนเอง พุคไม่เก่ง ปฏิบัติทางศาสนกิจไม่ถูกต้อง

สมบัติ โฆษิตธรรม (2507 : 158 - 159) ศึกษาปัญหาของนิสิตวิทยาลัย วิชาการศึกษา ประสานมิตร ซึ่งกำลังเรียนอยู่ในภาคเรียนที่ 3 ปีการศึกษา 2505 โดยใช้แบบสอบถามซึ่งประกอบด้วยปัญหา 10 ประการคือ ปัญหาครอบครัว บุคลิกภาพ การคบเพื่อนต่างเพศ การคบเพื่อนเพศเดียวกัน การเรียน การเงิน สุขภาพ ที่อยู่อาศัย การเดินทางมาวิทยาลัย และปัญหาความสัมพันธ์กับอาจารย์ ผลจากการศึกษาพบว่า นิสิตมีปัญหาทุกประเภท เฉลี่ยคนละ 22 - 40 ข้อ นิสิตชายมีแนวโน้มว่า จะมีปัญหามากกว่านิสิตหญิง นิสิตชายที่มีปัญหามากที่สุดได้แก่นิสิตชายชั้นปีที่ 1 นิสิตหญิงที่มีปัญหามากที่สุดได้แก่นิสิตหญิง ชั้นปีที่ 2

เทียน สุภาพ (2508 : 47) ศึกษาเด็กวัยรุ่นที่มีปัญหาเป็นรายบุคคล จำนวน 5 คน ในจังหวัดกาญจนบุรี เป็นเพศชาย 3 คน หญิง 2 คน โดยแบ่งปัญหาของเด็กตามหัวข้อต่อไปนี้ คือ ความเป็นอยู่ของครอบครัวที่เด็กอาศัยอยู่ในปัจจุบัน อาชีพ เศรษฐกิจ และการศึกษาของพ่อแม่ ผู้ปกครอง การคบเพื่อนเพศเดียวกัน และเพื่อนต่างเพศ การศึกษา ความประพฤติ และการใช้เวลาว่าง ผู้วิจัยได้รวบรวมข้อมูลเกี่ยวกับเด็กทั้ง 5 คน โดยการสัมภาษณ์เด็กแต่ละคน เฉลี่ยสัปดาห์ละครั้ง ให้เด็กและเพื่อนเขียนบันทึก ครูเขียนบันทึก สัมภาษณ์ครูและผู้ปกครอง จากนั้นได้นำข้อมูลมาจำแนกออกเป็นชั้น ๆ ผลการศึกษา ปรากฏว่า ด้านครอบครัวได้รับความลำบาก เพราะพ่อแม่หย่าร้างกัน หรือถึงแก่กรรมทั้ง 2 คน ด้านเศรษฐกิจ พ่อแม่ ผู้ปกครองมีฐานะยากจน มีรายได้น้อย ด้านความประพฤติ เด็กขาดผู้ที่เอาใจใส่ดูแล ด้านการศึกษา ไม่มีเงินใช้จ่ายในการศึกษาเพียงพอ ชาคนผู้สนับสนุนและให้กำลังใจ

ทิพาวรรณ จันทรพิบูลย์ (2510 : 100 - 104) ศึกษาปัญหาที่เป็นอุปสรรคใน

การเรียนของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 จำนวน 120 คน พบว่า สาเหตุของปัญหาเหล่านั้นเกิดจากสิ่งต่อไปนี้

1. สิ่งแวดล้อมทางบ้าน เช่น ที่อยู่อาศัย ฐานะเศรษฐกิจ และความสัมพันธ์ในครอบครัว
2. สิ่งแวดล้อมทางโรงเรียน เกี่ยวกับทัศนคติของนักเรียนต่อครู และต่อวิชาที่เรียน ตลอดจนความรู้สึกที่มีต่อเพื่อน
3. ปัญหาที่เกิดจากตัวนักเรียนเอง เช่น สุขภาพ สติปัญญา การใช้เวลาว่าง

สมใจ ทิณพงษ์ (2512 : 51 - 52) ศึกษาปัญหาและความต้องการของนักศึกษาชั้นประกาศนียบัตรวิชาการศึกษาชั้นสูงที่อยู่ในวิทยาลัยครูส่วนกลาง กับส่วนภูมิภาค พบว่า นักศึกษามีปัญหาในด้านต่าง ๆ ตามลำดับคือ ปัญหาเกี่ยวกับครอบครัว ปัญหาสุขภาพ ปัญหาการเงิน ปัญหาการเรียน ปัญหาเกี่ยวกับบุคลิกภาพ และปัญหาซึ่งคาดว่าจะมีต่ออาชีพครู นักศึกษาชายมีปัญหามากกว่านักศึกษาหญิง และนักศึกษาในส่วนภูมิภาคมีปัญหาทางการเงินมากกว่านักศึกษาในส่วนกลาง

อรุณศรี อนันตรศิริชัย (2514 : 52) วิจัยภูมิหลังทางครอบครัวของเด็กที่มีปัญหาและเด็กที่ไม่มีปัญหาในชั้นประถมศึกษาตอนปลาย โดยใช้เด็ก 100 คน เป็นเด็กที่มีปัญหา 50 คน และเด็กที่ไม่มีปัญหา 50 คน จากโรงเรียนเทศบาล จังหวัดพระนคร จำนวน 11 โรงเรียน โดยใช้แบบสัมภาษณ์เด็ก และแบบสัมภาษณ์ผู้ปกครอง ผลปรากฏว่า อายุของบิดา มารดา และอายุของพี่น้องร่วมบิดามารดาของเด็ก เกี่ยวข้องกับการมีปัญหาของเด็กที่มีปัญหา น้อยกว่าเด็กที่ไม่มีปัญหา มากกว่าด้านอื่น ๆ ส่วนจำนวนสมาชิกในบ้าน และจำนวนพี่น้องร่วมบิดามารดาของเด็กที่มีปัญหา และเด็กไม่มีปัญหาไม่แตกต่างกัน

ประสิทธิ์ พุ่มเพชร (2515 : 67 - 70) ศึกษาและเปรียบเทียบปัญหาทางด้านส่วนตัว สังคม การเรียน และความสนใจในอาชีพของนักเรียนช่วงกล ปีที่ 3 ในโรงเรียนอาชีวศึกษาของรัฐบาล และเอกชน พบว่า นักเรียนช่วงกลในโรงเรียนรัฐบาลมีปัญหาส่วนตัว และสังคมมากกว่านักเรียนในโรงเรียนของเอกชน ส่วนปัญหาด้านการเรียน

และความสนใจในอาชีพ จะมีน้อยกว่านักเรียนในโรงเรียนของเอกชน นอกจากนี้ยังพบว่า นักเรียนที่อายุ และอาชีพของบิดามารดาหรือผู้ปกครองต่างกัน มีปัญหาส่วนตัว สังคม การเรียน และความสนใจในอาชีพต่างกัน

เอกสารและการวิจัยเกี่ยวกับปัญหาที่สัมพันธ์กับผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน

คาร์ (Carr, 1956 : 93 - 97) ศึกษาปัญหาของนักศึกษามหาวิทยาลัย-ฟลอริดา ในภาคเรียนแรกของปีการศึกษา 1951 - 1952 แยกออกเป็นกลุ่มที่เรียนคึกกับเรียนอ่อน โดยใช้ผลการเรียนในมหาวิทยาลัยเป็นเกณฑ์ เครื่องมือที่ใช้คือ แบบสำรวจปัญหา Mooney Problem Checklist ประกอบด้วยปัญหา 11 ประเภท แต่ละประเภทมีปัญหาย่อย 30 ข้อ ผลการศึกษา พบว่า

1. นักศึกษาที่เรียนดีจะมีปัญหาหนักในค่านทั่วไป แต่นักศึกษาที่เรียนอ่อนมีปัญหาทางค่านวิชาการ
2. นักศึกษาทั้งสองกลุ่มมีปัญหาทางค่านสังคม และบุคลิกภาพมากกว่าทางค่านศาสนา ปรัชญา และความสัมพันธ์ระหว่างเพศ
3. กลุ่มเรียนอ่อนมีความสามารถทางกิจกรรมทางสังคม มากกว่ากลุ่มเรียนดี

กีเซนา (Desena, 1964 : 145 - 149) ศึกษาบัณฑิตชั้นปีที่ 1 ของมหาวิทยาลัยเพนซิลวาเนีย จำนวน 1,061 คน ผลปรากฏว่า นิสิตที่มีผลการเรียนดี จะมีความสามารถในการปรับตัวได้ดีและรวดเร็ว กว่านิสิตที่เรียนได้ปานกลาง หรือต่ำ อย่างเห็นได้ชัด

หลังจากนั้น กีเซนา (Desena, 1966 : 59) ศึกษาความเป็นอยู่ของนักศึกษามหาวิทยาลัยเพนซิลวาเนียอีกจำนวน 126 คน โดยใช้แบบสอบถามของมูเนย์ พบว่า

1. นักศึกษาที่มีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนต่ำ มีปัญหาทางการเงินน้อยกว่า นักศึกษาที่มีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนสูง

2. นักศึกษาที่มีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนต่ำ มีปัญหาทางค่านิยม น้อยกว่า นักศึกษาที่มีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนสูง

3. นักศึกษาที่มีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนต่ำ มีความตั้งใจที่จะอธิบาย ปัญหาที่เขาประสบอยู่ ให้กับผู้ให้คำปรึกษาของมหาวิทยาลัยมากกว่า นักศึกษาที่มีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนปานกลาง และสูง

4. ลำดับความสำคัญของปัญหาที่พบมากทั้ง 3 กลุ่ม คือ การปรับตัว กิจกรรมทางสังคม และความสัมพันธ์ทางสังคม

สมคิด ไชยพันธุ์ (2510 : 26 - 27) ศึกษาบุคลิกภาพบางด้านของ นักเรียนที่มีความสามารถในการเรียนสูง กับนักเรียนที่มีความสามารถในการเรียนต่ำ ชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1 โรงเรียนสาธิตจุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย กลุ่มตัวอย่างเป็นนักเรียน ชาย 33 คน หญิง 19 คน โดยใช้แบบสอบถาม High School Personality Questionnaire พบว่า นักเรียนที่มีความสามารถในการเรียนสูง มีความมั่นคงทางอารมณ์ มีความสามารถในการรับเคียดชอบ และมีความสามารถในการบังคับตนเอง มากกว่านักเรียนที่มีความสามารถในการเรียนต่ำ

นิภาพร จินดาวงษ์ (2512 : 33 - 39) ศึกษาเกี่ยวกับความสัมพันธ์ระหว่าง ความสัมฤทธิ์ผลในการเรียนกับความสามารถในการปรับตัวในสังคม โดยใช้กลุ่มตัวอย่าง ซึ่งเป็นนักเรียน ชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 โรงเรียนวัดเทพศิรินทร์ ปีการศึกษา 2511 พบว่า คนที่มีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนสูง จะมีความสามารถในการปรับตัวในสังคมสูง ส่วนคนที่มีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนต่ำ จะมีความสามารถในการปรับตัวต่ำ

วัฒนา พุ่มเล็ก (2513 : 85) ศึกษาเกี่ยวกับอิทธิพลที่มีต่อผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน ของนักเรียนที่มีความสามารถในการเรียนสูง และนักเรียนที่มีความสามารถในการเรียนต่ำ โดยใช้กลุ่มตัวอย่างนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1 - 3 ของโรงเรียนสาธิต จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย จำนวน 232 คน พบว่า นักเรียนที่มีผลสัมฤทธิ์ในการเรียนต่ำ กับนักเรียนที่มีผลสัมฤทธิ์ในการเรียนสูง มีปัญหาสุขภาพ การเงิน ครอบครัว และงานอาชีพของ ผู้ปกครอง แตกต่างกัน และนักเรียนที่มีผลสัมฤทธิ์ในการเรียนต่ำ จะประสบปัญหาเหล่านี้

มากกว่าพวกที่มีผลสัมฤทธิ์ในการเรียนสูงอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับความเชื่อมั่น .01

คมเพชร ฉัตรศุภกุล (2515 : 80 - 84) ศึกษาเปรียบเทียบองค์ประกอบทางด้านเศรษฐกิจ การปรับตัว และการรวมกิจกรรมในวิทยาลัย ของนักศึกษาชั้น ป.ศ. ปีที่ 2 ที่มีผลต่อผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนสูง และต่ำ โดยใช้กลุ่มตัวอย่างนักศึกษาชั้น ป.ศ. ปีที่ 2 ของวิทยาลัยครูในภาคตะวันออกเฉียงเหนือ จำนวน 501 คน พบว่ากลุ่มที่มีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนต่ำ มีปัญหาทั้ง 3 ด้านมากกว่ากลุ่มที่มีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนสูง และถ้าพิจารณาทั้งระดับผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน และตัวแปรด้านอื่น ๆ พร้อมกันแล้วปรากฏผลว่า กลุ่มต่ำมีปัญหามากกว่ากลุ่มสูง ซึ่งสอดคล้องกับผลการศึกษาของยุพิน นิสยันต์ (2512 : 79 - 82) ซึ่งทำการศึกษาในเรื่องเดียวกัน กับนักศึกษาชั้น ป.ศ. ปีที่ 2 ของวิทยาลัยครูในจังหวัดพระนคร - ธนบุรี จำนวน 543 คน

จากผลการศึกษาค้นคว้าและงานวิจัยที่กล่าวมาแล้วจะเห็นได้ว่า ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน มีผลต่อปัญหาด้านต่าง ๆ และผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนที่ต่างกันจะส่งผลต่อปัญหาด้านต่าง ๆ แตกต่างกัน

เอกสารและการวิจัยเกี่ยวกับปัญหาที่สัมพันธ์กับวัย

เฮิร์ลล็อก (Hurlock 1949 : 1) ให้ความเห็นเกี่ยวกับวัยรุ่นว่า เป็นระยะที่พัฒนาทั้งด้านจิตทางอารมณ์ชีวิต ด้านร่างกาย และด้านจิตใจของแต่ละคน เป็นช่วงเวลาของความเจริญงอกงาม และการเปลี่ยนแปลงในทุกด้านของเด็ก คือร่างกาย สติปัญญา สังคม และอารมณ์ เป็นช่วงเวลาของการรับสิ่งใหม่ ๆ ทางด้านประสบการณ์ ความรับผิดชอบ ตลอดจนความสัมพันธ์กับเพื่อน และผู้ใหญ่ ความเปลี่ยนแปลงนี้ ก่อให้เกิดปัญหา ทำให้เกิดความยุ่งยากในการปรับตัว โดยเฉพาะอย่างยิ่งปัญหาในระยะนี้ถือว่าเป็นสิ่งที่รุนแรงที่สุด เพราะปัญหาของวัยรุ่นมีขอบเขตกว้างขวาง และมีผลต่อตัวเด็กเองมาก อีกประการหนึ่ง การเปลี่ยนแปลงอย่างรวดเร็วในระยะแรกเป็นไปอย่างรวดเร็ว ปัญหาต่าง ๆ จึงมารวมกันอยู่ในตัวเด็ก อย่างทันที เด็กวัยรุ่นจึงไม่มีเวลาพอที่จะปรับตัวให้เข้ากับปัญหาอย่างใดอย่างหนึ่ง ก่อนที่จะเผชิญกับปัญหาลูกต่อไป ปัญหาที่เกิดขึ้นแก่เด็ก

วัยรุ่น แบ่งออกได้เป็น 2 ประเภทใหญ่ ๆ คือ ปัญหาส่วนตัว และปัญหาที่แสดงออกถึงลักษณะของเด็กวัยรุ่น ปัญหาส่วนตัวที่เกิดขึ้นไม่ได้เป็นปัญหาที่เกิดขึ้นใหม่แก่ตัวเด็ก แต่เป็นสิ่งที่เกิดขึ้นตั้งแต่ระยะที่เขาอยู่ในวัยเด็ก และเขาไม่สามารถแก้ปัญหานั้นเป็นที่พอใจของตนเองได้ ส่วนปัญหาที่แสดงลักษณะความเป็นวัยรุ่นนั้น หมายถึง ปัญหาความสัมพันธ์ทางสังคม ได้แก่ปัญหาเกี่ยวกับ บิดา มารดา ครู และบุคคลอื่น ๆ โดยทั่วไป ปัญหาเหล่านี้เกิดขึ้นในสภาพใด ๆ ก็ได้ ที่เด็กเกิดความรู้สึกว่าไม่สามารถจัดการกับเรื่องที่เกิดขึ้นเพื่อสนองความพึงพอใจของเขาได้

สุพัศรา สุภาพ (2507 : 170) ศึกษาการกระทำผิดกฎหมายของเด็กและเยาวชน โดยใช้ประชากรจากศาลคดีเด็กและเยาวชน ซึ่งดูจากสถิติ ในรอบ 5 ปี คือ พ.ศ. 2501 - 2505 ผลการศึกษาพบว่า เด็กที่กระทำผิด คือเด็กที่อยู่ในวัยรุ่น มีอายุระหว่าง 14 - 18 ปี เป็นส่วนใหญ่

ราพีง ศิริเชียร (2508 : 8 - 19) ศึกษาลักษณะสภาพของเยาวชนที่ถูกระงับการกระทำผิดเกี่ยวกับทรัพย์สิน ที่มาถึงศาลคดีเด็ก และเยาวชนกลาง ในปี 2506 กลุ่มตัวอย่างเป็นเยาวชนชาย 562 คน หญิง 37 คน ผลการศึกษาปรากฏว่า เยาวชนชายกระทำผิดสูงสุดในเกณฑ์อายุเกิน 16 ปี คิดเป็นร้อยละ 29.54 อันตรธานลงมาอยู่ในเกณฑ์อายุเกิน 15 ปี คิดเป็นร้อยละ 24.38 ส่วนเยาวชนหญิงกระทำผิดสูงสุดในเกณฑ์อายุเกิน 15 ปี คิดเป็นร้อยละ 37.84 ส่วนเกณฑ์อายุ 14 ปี และ 15 ปี นั้นใกล้เคียงกัน คือ ร้อยละ 21.62

วดี เขียวอุไร (2509 : 85 - 89) สำรวจปัญหาชีวิตและความสนใจของเด็กวัยรุ่น โดยใช้ประชากร ชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 ของโรงเรียนราษฎร์ และโรงเรียนรัฐบาลในเขตจังหวัดพระนคร ธนบุรี 400 คน เป็นชาย 200 คน หญิง 200 คน พบว่า ปัญหาที่เด็กวัยรุ่นไทยทั้งชายและหญิง เห็นว่ามีความสำคัญที่สุดก็คือปัญหาเกี่ยวกับการเรียน-เล่าเรียน รองลงมาเด็กวัยรุ่นชายให้ความสำคัญเกี่ยวกับการเงิน ส่วนเด็กวัยรุ่นหญิงให้ความสำคัญเกี่ยวกับปัญหาสุขภาพทางกาย นอกจากนี้เด็กวัยรุ่นหญิง ยังมีปัญหาเกี่ยวกับการหาตัวให้เข้ากับคนอื่น ความสัมพันธ์ทางบ้าน การวางตัว กิริยามารยาท แต่เด็ก

วัยรุ่นชายมีปัญหาในค่านั่นอย่างมาก

วรพณี จรัสตระกูล (2514 : 65) ศึกษาปัญหาวัยรุ่น โดยใช้กลุ่มตัวอย่าง ซึ่งเป็นนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 และ 5 ในจังหวัดพระนคร จำนวน 400 คน ผลปรากฏว่า ปัญหาที่วัยรุ่นประสบมากที่สุด คือปัญหาการปรับตัวให้เข้ากับงานของโรงเรียน อันคับข้องลงมาได้แก่ ปัญหาสุขภาพ กิจกรรมทางสังคม และการพักผ่อน ตามลำดับ จากผลการศึกษาและงานวิจัยเกี่ยวกับระดับอายุ ดังกล่าวนี จะทำให้เห็นได้ว่า วัยและระดับอายุที่แตกต่างกันมีผลต่อปัญหาค้นทาง ๆ แตกต่างกัน โดยเฉพาะวัยรุ่นเป็น วัยที่ประสบปัญหาค้นทาง ๆ มากกว่าวัยอื่น

เอกสารและการวิจัยเกี่ยวกับปัญหาที่มีส่วนสัมพันธ์กับสถานที่อยู่

✓ เลนส์ (Lents, 1956 : 331 - 337) ศึกษาเด็กชายจำนวน 420 คน ในโรงเรียนชายวิสกอนซิน ซึ่งเป็นเด็กที่อยู่ในเมืองหลวง 290 คน และในชนบท 130 คน เด็กทั้ง 2 กลุ่มนี้มีความคล้ายคลึงกันในค่านอายุ ผลการเรียนรู้ ฐานะทางสังคม เชื้อชาติ และมีความแตกต่างกันในลักษณะการกระทำผิด ผลจากการศึกษา สรุปว่า เด็กในเมืองหลวง กระทำผิดจำนวนมากกว่าเด็กในชนบท

✓ นิวเมเยอร์ (Neumeyer, 1961 : 47) ได้กล่าวถึงผลงานวิจัยของ เบอเรนาร์ค เลนเดอร์ (Bernard Lender) โดยที่ เลนเดอร์ ศึกษาจากศาล 9,460 แห่ง ได้จำนวนเด็กที่กระทำผิด 7193 คน สรุปผลการวิจัยว่า อัตราการกระทำผิดของเด็กจะลดลงหากอยู่ไกลจากเมืองหลวง บริเวณที่ปรากฏอัตราการทำผิดสูงสุดคือ ย่านอุตสาหกรรม และย่านธุรกิจการค้า

✓ คมกริช วัฒนเสถียร ได้รวบรวมสถิติอัตราส่วนการกระทำผิดของเด็กชาย และ เด็กหญิงประเทศไทย ปี พ.ศ. 2506 จำนวนประชากรทั้งหมด 483,000 คน พบจำนวน ผู้กระทำผิด 1,730 คน และอัตราส่วนของเด็กชาย - หญิงที่กระทำผิดแปรเปลี่ยนไปตาม ลักษณะของสถานที่ ทั้งสถิติต่อไปนี้

	ชาย	หญิง
ศาลเมืองหลวง	60 %	66 %
ศาลชนเมืองหลวง	26 %	25 %
ศาลชนบท	14 %	9 %

จากสถิติการส่วนการกระทำผิดของเด็กๆขณะนี้ จะเห็นได้ว่า เด็กที่อยู่ในเมืองหลวง หรือชนเมืองหลวง กระทำผิดมากกว่าเด็กที่อยู่ในชนบท ซึ่งสอดคล้องกับผลการวิจัยของคนอื่น ๆ ที่กล่าวมาแล้ว จึงพอสรุปได้ว่า สถานที่อยู่อาศัยและที่ตั้งของโรงเรียนในเขตที่แตกต่างกัน จะส่งผลต่อปัญหาความต่าง ๆ ของเด็กแตกต่างกันด้วย

เอกสารและการวิจัยที่ศึกษาเปรียบเทียบระหว่างนักเรียนไทยพุทธ กับ นักเรียนไทยมุสลิม

✓ อัมพิกา ปัทมานนท์ (2516 : 91 - 101) ศึกษาเปรียบเทียบและหาความสัมพันธ์ของความเกรงใจ และขบวนการสังคมประเพณี ระหว่างเด็กไทยพุทธ กับ เด็กไทยมุสลิม กลุ่มตัวอย่างเป็นนักเรียนชั้นประถมศึกษาตอนปลายของจังหวัดกรุงเทพฯ และฉะเชิงเทรา รวม 100 คน เป็นเด็กชาย หญิง ที่นับถือศาสนาพุทธและอิสลาม กลุ่มละ 25 คน โดยใช้แบบทดสอบความเกรงใจของ วีรยุทธ วิเชียรโชติ และคณะ วัดความเกรงใจของเด็กและของแม่ ส่วนการประเมินผลตัวแปรของขบวนการสังคมประเพณีนั้น ใช้วิธีการสังเกตและสัมภาษณ์แม่ โดยใช้ 'Fels Parents Behavior Rating Scale' ซึ่งปรากฏว่า ความอบอุ่นและความเป็นเจ้าของมีความสัมพันธ์ทางบวกกับความเกรงใจอย่างมีนัยสำคัญในทุกกลุ่ม ความเข้มงวดในระเบียบวินัย และความรุนแรงของการลงโทษมีความสัมพันธ์ทางลบกับความเกรงใจอย่างมีนัยสำคัญในทุกกลุ่ม และเมื่อเปรียบเทียบความเกรงใจของเด็กไทยพุทธ กับเด็กไทยมุสลิมทั้งเพศชายและเพศหญิง พบว่า เพศหญิงมีความเกรงใจสูงกว่าเพศชายในทั้ง 2 ศาสนา และเด็กหญิงไทยพุทธ มีความเกรงใจสูงกว่าทั้งเพศหญิงและเพศชายของเด็กไทยมุสลิม นอกจากนี้ยังปรากฏว่า แม่ของเด็กหญิงไทยพุทธให้ความอบอุ่นและแสดงความเป็นเจ้าของในตัวของลูกสูงกว่าแม่ของกลุ่มอื่น ๆ แม่ของเด็กชายไทยพุทธ ให้ความสำคัญในตัวของลูกมากกว่าแม่ของเด็กไทยมุสลิม

สุริยงค์ อัยรักษ์ (2517 : 77 - 79) ศึกษาความสัมพันธ์ในคุณลักษณะด้านความซื่อตรงต่อหน้าที่ มีโนภาพเกี่ยวกับตนและความเกรงใจของนักเรียนไทยพุทธในกรุงเทพฯ และนักเรียนไทยมุสลิมใน 4 จังหวัดชายแดนภาคใต้ กลุ่มตัวอย่างเป็นนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 รวม 240 คน พบว่า เด็กไทยพุทธ และเด็กไทยมุสลิม ไม่แตกต่างกันในด้านความซื่อตรงต่อหน้าที่ มีโนภาพเกี่ยวกับตน และความเกรงใจ

เนื่องจากศาสนา วัฒนธรรม ประเพณีและการอบรมเลี้ยงดูที่แตกต่างกันระหว่างเด็กไทยพุทธ และเด็กไทยมุสลิม อันมีผลต่อการพัฒนาบุคลิกภาพของเด็กให้แตกต่างกัน จึงน่าจะมีส่วนที่จะส่งผลให้นักเรียนไทยพุทธ และนักเรียนไทยมุสลิม ประสบปัญหาในด้านต่าง ๆ มากน้อยแตกต่างกันออกไป

เอกสารและการวิจัยเกี่ยวกับปัญหาที่มีส่วนสัมพันธ์กับฐานะเศรษฐกิจของบิดามารดาหรือผู้ปกครอง

✓ แอสติน (Astin, 1964 : 219 - 227) ศึกษาถึงองค์ประกอบที่มีอิทธิพลทำให้นิสัยต้องออกจากวิทยาลัยก่อนจบการศึกษา พบว่า นิสัยเหล่านี้ส่วนใหญ่มาจากครอบครัวที่มีฐานะทางเศรษฐกิจและสังคมในระดับต่ำ บิดา มารดาได้รับการศึกษาในระดับต่ำ

✗ รัห์แมน (Rahman, 1965 : 405) ศึกษาพบว่าเด็กที่ต้องออกจากโรงเรียนก่อนเรียนสำเร็จนั้นเนื่องจากสาเหตุสำคัญ คือ ขาดทุนทรัพย์ เนื่องจากฐานะเศรษฐกิจทางครอบครัวต่ำ อันมีผลก่อให้เกิดปัญหาด้านต่าง ๆ ตามมา จนต้องออกจากโรงเรียนไปก่อนสำเร็จการศึกษา

สวัสดี บรรเทิงสุข (2510 : 247 - 249) สํารวจข้อเท็จจริงและสภาพทั่วไปเกี่ยวกับเรื่องส่วนตัวของนักเรียน เพื่อหาความสัมพันธ์ของข้อเท็จจริง สภาพต่าง ๆ เหล่านี้กับปัญหาและความต้องการของนักเรียน กลุ่มตัวอย่างที่ศึกษาเป็นนักเรียนโรงเรียนสาธิต วิทยาลัยวิชาการศึกษาชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1 พบว่า นักเรียนที่มีผู้ปกครองซึ่งมีรายได้

ต่างกัน จะมีปัญหาในเรื่องการเรียนต่างกัน

✓ ศิริพร หลิมศิริวงศ์ (2511 : 36 - 48) ศึกษาเด็กชายในสถานพินิจ จำนวน 300 คน และเด็กหญิงในสถานฝึกอบรมที่ปากคลองตลาด 39 คน ปรากฏผลว่า สาเหตุที่ทำให้เกิดปัญหาสังคมนี้มาจาก ความสัมพันธ์ในบ้านระหว่างบิดามารดากับบุตร ความยากจน การเลี้ยงดูเด็กอย่างชิงชัง และถูกทอดทิ้ง อันสืบเนื่องมาจากฐานะทางเศรษฐกิจของครอบครัว จากเอกสารและผลการศึกษาค้นคว้าที่เกี่ยวข้องดังกล่าวมาแล้วทั้งหมด ชี้ให้เห็นถึง ปัญหา สาเหตุของปัญหาและความต้องการของเด็กในระคับต่าง ๆ ซึ่งประสบกับปัญหาในการเรียน การปรับตัวทางสังคม และปัญหาส่วนตัวทั้งสิ้น และนักเรียน นักศึกษาที่มีความแตกต่างกันในเรื่อง ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน อายุ สถานที่อยู่อาศัยและที่ตั้งของโรงเรียน ศาสนา วัฒนธรรม และการอบรมเลี้ยงดู ตลอดจนฐานะทางเศรษฐกิจของครอบครัวจะประสบปัญหาค้นต่าง ๆ แตกต่างกันไป ผู้วิจัยจึงได้ตั้งสมมุติฐานในการศึกษาค้นคว้าครั้งนี้

สมมุติฐานในการศึกษาค้นคว้า

- ✓ 1. นักเรียนที่มีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนสูงกับนักเรียนที่มีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนต่ำ มีปัญหาการเรียน ปัญหาด้านสังคม และปัญหาส่วนตัว แตกต่างกัน
2. นักเรียนที่อยู่ในวัยก่อนวัยรุ่น กับนักเรียนที่อยู่ในวัยรุ่นตอนต้น มีปัญหาการเรียน ปัญหาด้านสังคม และปัญหาส่วนตัว แตกต่างกัน
- ✓ 3. นักเรียนที่เรียนอยู่ในโรงเรียนซึ่งอยู่ในตัวจังหวัดกับนักเรียนที่เรียนอยู่ในโรงเรียนที่ห่างไกล มีปัญหาการเรียน ปัญหาด้านสังคม และปัญหาส่วนตัว แตกต่างกัน
4. นักเรียนไทยพุทธ กับนักเรียนไทยมุสลิม มีปัญหาการเรียน ปัญหาด้านสังคม และปัญหาส่วนตัว แตกต่างกัน
5. นักเรียนซึ่งผู้ปกครองมีฐานะทางเศรษฐกิจสูง กับนักเรียนซึ่งผู้ปกครองมีฐานะทางเศรษฐกิจต่ำ มีปัญหาการเรียน ปัญหาด้านสังคม และปัญหาส่วนตัว แตกต่างกัน

บทที่ 3

วิธีดำเนินการ

ในการวิจัยครั้งนี้ ผู้วิจัยได้ดำเนินการร่วมกันเป็นโครงการวิจัย และศึกษากับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 5 - 7 จากกลุ่มตัวอย่างที่แตกต่างกันดังนี้

1. นางศุภยา แสงเคซ ไขกลุ่มตัวอย่างจากนักเรียนในโรงเรียนสังกัดกรมสามัญศึกษาในกรุงเทพมหานคร และในจังหวัดชัยภูมิ
2. นางประทุม แป้นสุวรรณ ไขกลุ่มตัวอย่างจากนักเรียนในโรงเรียนซึ่งอยู่ในเขตเทศบาล และนอกเขตเทศบาลในจังหวัดสิงห์บุรี
3. นางสาวลัดดาวัลย์ หกสุวรรณ ไขกลุ่มตัวอย่างจากนักเรียนในโรงเรียนสังกัดกรุงเทพมหานคร และโรงเรียนสาธิต ในกรุงเทพมหานคร
4. นายสมศักดิ์ ลีภาสุรพิสุทธิ์ ไขกลุ่มตัวอย่างจากนักเรียนในจังหวัดปัตตานี ยะลา นราธิวาส และสตูล

ในการศึกษาครั้งนี้ ผู้วิจัยได้ดำเนินการเป็นขั้น ๆ ดังนี้

1. การสร้างแบบสอบถาม
2. การทดลองใช้แบบสอบถาม
3. การเลือกกลุ่มตัวอย่าง
4. การรวบรวมข้อมูล
5. การจัดกระทำกับข้อมูล

การสร้างแบบสอบถาม

ผู้วิจัยได้ศึกษาแบบสำรวจความคิดเห็นต่าง ๆ จากงานวิจัย และเอกสารต่าง ๆ ที่เกี่ยวข้อง กำหนดขอบเขตของปัญหาต่าง ๆ ร่วมกับผู้วิจัยคนอื่น ๆ และผู้วิจัยแต่ละคนสร้างแบบสอบถามตามทฤษฎีเหล่านั้น ๆ ให้เหมาะสมกับกลุ่มตัวอย่างที่จะศึกษาแต่ละกลุ่ม ซึ่ง

แตกต่างกันออกไป ในการสร้างแบบสอบถามครั้งนี้ ได้เก็บรวบรวมปัญหาจากนักเรียน 210 คน ซึ่งเป็นนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 5 - 7 ของโรงเรียนเมืองปัตตานี โดยให้นักเรียนเขียนปัญหา ความคับข้องใจ และความต้องการแต่ละด้านที่นักเรียนประสบอยู่ ผู้วิจัยนำรายการปัญหาต่าง ๆ ที่รวบรวมมาได้ สร้างเป็นแบบสอบถามขึ้นตามขอบเขตของปัญหาด้านต่าง ๆ ที่กำหนดไว้ เป็นแบบมาตราส่วนประมาณค่า (Rating Scale)

ลักษณะของแบบสอบถาม

แบบสอบถามในครั้งนี้ แบ่งเป็น 2 ตอน

ตอนที่ 1. เป็นคำถามเกี่ยวกับรายละเอียดของนักเรียน ได้แก่ โรงเรียน ชั้น อายุ ศาสนา ผลการสอบได้ครั้งสุดท้าย และรายได้ของบิดามารดา

ตอนที่ 2 เป็นคำถามเกี่ยวกับปัญหาทั้ง 3 ด้าน คือ ปัญหาการเรียน ปัญหาด้านสังคม และปัญหาด้านตัว ดังตัวอย่าง

ปัญหาการเรียน

1. รู้สึกว่าวิชาต่าง ๆ ที่ครูสอน มากเกินไป
2. ต้องการจะเรียนให้เก่งขึ้น แต่ไม่รู้ว่าจะทำอย่างไร

ฯลฯ

ปัญหาด้านสังคม

1. ไม่มีเพื่อนที่ไว้วางใจได้
2. รู้สึกว่าเพื่อน ๆ มีเรื่องทะเลาะวิวาทกับเธอเสมอ

ฯลฯ

ปัญหาด้านตัว

1. มีเรื่องไม่สบายใจ เพราะไม่มีเงินสำหรับซื้อเครื่องใช้ในการเรียน
2. ไม่สบายใจ เพราะไม่มีเงินสำหรับซื้อเครื่องแต่งกาย

ฯลฯ

แบบสอบถามตอนที่ 2 นี้ ให้นักเรียนประมาณค่าปัญหาต่าง ๆ ตามข้อความแต่ละข้อ โดยให้มาทราส่วนประมาณค่า ซึ่งมีความหมายและน้ำหนักคะแนนดังนี้

มากที่สุด	หมายถึงมีปัญหาเป็นไปตามข้อความนั้นมากที่สุด	= 5
มาก	หมายถึงมีปัญหาเป็นไปตามข้อความนั้นมาก	= 4
ปานกลาง	หมายถึงมีปัญหาเป็นไปตามข้อความนั้นปานกลาง	= 3
น้อย	หมายถึงมีปัญหาเป็นไปตามข้อความนั้นน้อย	= 2
น้อยที่สุด	หมายถึงมีปัญหาเป็นไปตามข้อความนั้นน้อยที่สุด	= 1

การตรวจให้คะแนน

ข้อความจะมี 2 ลักษณะ คือ ถ้าเด็กคนใดเป็นไปตามข้อความนั้นมาก แสดงว่าเป็นผู้ที่มีปัญหานั้นมาก ในข้อความเช่นนี้ให้คะแนน 5 คะแนน เมื่อกาที่ช่อง 5 ให้ 4 คะแนน เมื่อกาที่ช่อง 4 และให้ 3, 2, 1 คะแนน เมื่อกาที่ช่อง 3, 2, 1 ตามลำดับ ข้อคำถามอีกชนิดหนึ่งเป็นข้อความที่แสดงว่า ถ้าเด็กคนใดเป็นไปตามข้อความนั้นมาก จะเป็นผู้ที่มีปัญหานั้นน้อย การให้คะแนนสำหรับข้อความเช่นนี้ ตรงข้ามกับข้อความชนิดแรก คือ ให้ 1 คะแนน เมื่อกาตอบในช่อง 5 ให้ 2 คะแนน เมื่อกาตอบในช่อง 4 และให้ 3, 4, 5 คะแนน เมื่อกาตอบในช่อง 3, 2, 1 ตามลำดับ

การทดลองใช้แบบสอบถาม

ผู้วิจัยนำแบบสอบถามที่สร้างขึ้น ไปทดลองใช้กับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 5 - 7 ในโรงเรียนเมืองปัทกานี จำนวน 120 คน ซึ่งเป็นคนละกลุ่มกับกลุ่มตัวอย่างที่จะศึกษา ในครั้งนี้ คอจากนั้นได้นำแบบสอบถามมาหาค่าอำนาจจำแนก และค่าความเชื่อมั่น ซึ่งแสดงรายละเอียดไว้ในตาราง 1

ตาราง 1 แสดงจำนวนข้อคำถามของแบบสอบถาม ค่าอำนาจจำแนก และ
ค่าความเชื่อมั่น

ตอนที่	ลักษณะปัญหา	จำนวนข้อคำถาม		ค่าอำนาจจำแนก	ค่าความเชื่อมั่น
		ทั้งหมด	ใช้ได้		
1	ปัญหาการเรียน	20	18	ค่า t จาก 2.6071-5.7083	—
2	ปัญหาสังคม	53	32	ค่า t จาก 2.3214-5.8076	—
3	ปัญหาส่วนตัว	49	34	ค่า t จาก 2.2127-7.3461	—
รวม	—	122	84	ค่า t จาก 2.2127-7.3461	0.87

หมายเหตุ $t_{.05} = 2.008$ $t_{.01} = 2.678$

จากตาราง 1 แสดงให้เห็นว่า จากแบบสอบถามทั้งหมด 122 ข้อ เมื่อหาค่าอำนาจจำแนกแล้วใช้ได้ 84 ข้อ ค่าอำนาจจำแนกของแบบสอบถามมีตั้งแต่ค่า $t = 2.2127$ ถึง $t = 7.3461$ คือมีค่าอำนาจจำแนกที่ระดับความเชื่อมั่นที่ .01 จำนวน 71 ข้อ และมีค่าอำนาจจำแนกที่ระดับความเชื่อมั่น .05 จำนวน 13 ข้อ สำหรับที่เหลืออีก 38 ข้อ ปรากฏว่ามีค่าอำนาจจำแนกต่ำ จึงตัดข้อที่มีค่าอำนาจจำแนกต่ำออก เหลือข้อคำถามที่ใช้ได้ไว้เพียง 84 ข้อ เป็นแบบสอบถามที่จริง นำนามาค่าความเชื่อมั่นของแบบสอบถามโดยใช้วิธี Split - half ได้ค่าความเชื่อมั่น (r_{tt}) = 0.87

การเลือกกลุ่มตัวอย่าง

กลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการศึกษานี้ เป็นนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 5 - 7 ปีการศึกษา 2517 ในจังหวัดปัตตานี ยะลา นราธิวาส และสตูล โดยเลือกโรงเรียนที่เป็นกลุ่มตัวอย่างตามลำดับชั้นดังนี้

1. กำหนดเอาโรงเรียนเมืองของแต่ละจังหวัด ยกเว้นจังหวัดสตูล เป็นตัวแทนของโรงเรียนที่อยู่ในตัวจังหวัด ส่วนจังหวัดสตูลนั้น โรงเรียนตลาดพิมาน (วันครู 2503) เป็นโรงเรียนที่อยู่ในหลักเกณฑ์ที่อยู่ในตัวจังหวัดมากกว่าโรงเรียนเมืองสตูล จึงได้พิจารณาเอาโรงเรียนตลาดพิมาน (วันครู 2503) เป็นกลุ่มตัวอย่าง ดังนั้นโรงเรียนกลุ่มตัวอย่างซึ่งเป็นตัวแทนของโรงเรียนที่อยู่ในตัวจังหวัดได้แก่

- 1.1 โรงเรียนเมืองปัตตานี
- 1.2 โรงเรียนเมืองยะลา
- 1.3 โรงเรียนเมืองนราธิวาส
- 1.4 โรงเรียนตลาดพิมาน (วันครู 2503)

2. เลือกเอาโรงเรียนที่อยู่นอกเขตเทศบาลของแต่ละจังหวัด โดยวิธีสุ่มอย่างง่าย จังหวัดละ 1 โรงเรียน จะได้โรงเรียนกลุ่มตัวอย่างซึ่งเป็นตัวแทนของโรงเรียนที่อยู่นอกเขตเทศบาล คือ

- 2.1 โรงเรียนบ้านบางปู อำเภอยะหริ่ง จังหวัดปัตตานี
- 2.2 โรงเรียนบ้านบาโงยซีเน อำเภอยะหา จังหวัดยะลา
- 2.3 โรงเรียนวัดชะลาราสิงเห อำเภอ ตากใบ จังหวัดนราธิวาส
- 2.4 โรงเรียนบ้านควนโคน อำเภอเมือง จังหวัดสตูล

3. เลือกนักเรียนชั้นประถมศึกษาจำนวนครึ่งหนึ่งของแต่ละชั้นในแต่ละโรงเรียน กลุ่มตัวอย่างซึ่งเลือกไว้ตามข้อ 1, 2

จากการเลือกกลุ่มตัวอย่างดังกล่าว จะได้นักเรียนที่เป็นกลุ่มตัวอย่างรวมทั้งสิ้น 1,097 คน ดังรายละเอียดในตาราง 2

✓ ตาราง 2 แสดงจำนวนกลุ่มตัวอย่าง จำแนกตามโรงเรียน และศาสนา

สถานศึกษา	ศาสนาพุทธ	ศาสนาอิสลาม	รวม
<u>จังหวัดปัตตานี</u>			
1. โรงเรียนเมืองปัตตานี	137	69	206
2. โรงเรียนบ้านบางปู	—	79	79
<u>จังหวัดยะลา</u>			
1. โรงเรียนเมืองยะลา	104	32	136
2. โรงเรียนบ้านบาโงยซิแน	2	66	68
<u>จังหวัดนราธิวาส</u>			
1. โรงเรียนเมืองนราธิวาส	58	75	133
2. โรงเรียนวัดชลธาราสিংเห	101	83	184
<u>จังหวัดสตูล</u>			
1. โรงเรียนตลาดพินาม (วันครู 2503)	93	39	132
2. โรงเรียนบ้านควนโตน	13	146	159
รวม	508	589	1097

การรวบรวมข้อมูล

ผู้วิจัยได้ดำเนินการทดสอบและรวบรวมข้อมูลเกี่ยวกับตัวเด็กด้วยตนเอง โดยได้รับความร่วมมือจากครูใหญ่ ครูช่วยครูใหญ่ และครูคนอื่นๆ ในโรงเรียน ในการอำนวยความสะดวกและความคุ้มครองในขณะทดสอบ ก่อนการทดสอบทุกครั้ง ผู้วิจัยได้ชี้แจงให้นักเรียน

ทราบจุดมุ่งหมาย วิธีการตอบแบบสอบถาม ตลอดจนขอให้ทุกคนตอบตรงความเป็นจริง ตามความรู้สึกของนักเรียนเองมากที่สุด และเน้นถึงผลประโยชน์ที่นักเรียนจะได้รับจากการสำรวจในครั้งนี้

การจัดกระทำกับข้อมูล

เมื่อรวบรวมข้อมูลมาได้ครบทุกโรงเรียนที่เป็นกลุ่มตัวอย่างแล้ว นำมาพิจารณาวิเคราะห์ และคำนวณค่าสถิติตามที่ต้องการ ดังต่อไปนี้

1. พิจารณาการกระจายค่าตอบทุกฉบับ แล้วคัดเลือกเอาเฉพาะฉบับที่สมบูรณ์ไว้ จากกระจายค่าตอบทั้งหมด 1,097 ฉบับ ปรากฏว่า ได้ฉบับที่สมบูรณ์ 1,000 ฉบับ ซึ่งคิดเป็นร้อยละ 91.10 ดังรายละเอียดในตาราง 3

✓ ตาราง 3 แสดงจำนวนกลุ่มตัวอย่าง และข้อมูลที่รวบรวมได้ จำแนกตามโรงเรียน

สถานศึกษา	แบบสอบถาม			ร้อยละ
	จำนวน	รับจริง	ใช้ได้	
ก. โรงเรียนในทัวจังหวัด				
1. โรงเรียนเมืองปัตตานี	206	206	193	93.60
2. โรงเรียนเมืองยะลา	136	136	118	86.70
3. โรงเรียนเมืองนราธิวาส	133	133	115	86.40
4. โรงเรียนตลาดพิमान (วันครู 2503)	132	132	123	93.10
รวม	607	607	549	90.40
ข. โรงเรียนที่อยู่ทางไกล				
1. โรงเรียนบ้านนางปู	79	79	72	91.10
2. โรงเรียนบ้านมางยอเน	68	68	63	92.60
3. โรงเรียนวัดชะลาราสิงเห	184	184	166	90.20
4. โรงเรียนบ้านควนโคน	159	159	150	94.30
รวม	490	490	451	92.00
รวมทั้งสิ้น	1,097	1,097	1,000	91.00

2. เมื่อตรวจให้คะแนนกระดาษคำตอบทุกฉบับแล้ว นำคะแนนที่ได้มาหาค่าความสำคัญของปัญหา โดยคำนวณหาคะแนนเฉลี่ยของคะแนนแต่ละข้อในแต่ละหมวดปัญหา ค่าคะแนนเฉลี่ยนี้ ผู้วิจัยเรียกว่า "ค่าความสำคัญของปัญหา" การแปลความหมายของค่าความสำคัญของปัญหาแต่ละค่า ถือหลักดังนี้.

ค่าความสำคัญตั้งแต่ 1.00 ถึง 1.49 หมายความว่า มีปัญหาในข้อนั้นน้อยที่สุด

ค่าความสำคัญตั้งแต่ 1.50 ถึง 2.49 หมายความว่า มีปัญหาในข้อนั้นน้อย

ค่าความสำคัญตั้งแต่ 2.50 ถึง 3.49 หมายความว่า มีปัญหาในข้อนั้น

ปานกลาง

ค่าความสำคัญตั้งแต่ 3.50 ถึง 4.49 หมายความว่า มีปัญหาในข้อนั้นมาก

ค่าความสำคัญตั้งแต่ 4.50 ถึง 5.00 หมายความว่า มีปัญหาในข้อนั้นมากที่สุด

ค่าความสำคัญของปัญหานี้จะเป็นดังนี้บ่งชี้ว่า โดยเฉลี่ยแล้ว นักเรียนประสบปัญหาในคำณิด ข้อใด มากน้อยเพียงใด

3. หาค่าคะแนนเฉลี่ยและค่าความเบี่ยงเบนมาตรฐานในแต่ละหมวดปัญหา โดยใช้สูตรของ กิลฟอร์ด (Guilford, 1965 : 44)

4. เปรียบเทียบความแตกต่างระหว่างคะแนนเฉลี่ยของปัญหาแต่ละกลุ่ม ซึ่งจำแนกตามตัวแปรอิสระ โดยใช้ t - test ตามสูตรของ แมคเนมาร์ (Mc Nemar, 1955 : 109)

สถิติที่ใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูล

1. การหาสถิติมูลฐาน

1.1 หาค่าคะแนนเฉลี่ย โดยใช้สูตร (Guilford, 1965 : 44)

$$\bar{X} = \frac{\sum X}{N}$$

- เมื่อ $\bar{X}$ แทน ค่าคะแนนเฉลี่ย
 ΣX แทน ผลรวมของคะแนนทั้งหมด
 N แทน จำนวนนักเรียนในกลุ่มตัวอย่าง
 1.2 หาค่าความเบี่ยงเบนมาตรฐาน โดยใช้สูตร

$$s = \sqrt{\frac{N \Sigma X^2 - (\Sigma X)^2}{N(N-1)}}$$

- เมื่อ s แทน ความเบี่ยงเบนมาตรฐานของกลุ่มตัวอย่าง
 ΣX แทน ผลรวมของคะแนนทั้งหมด
 ΣX^2 แทน ผลรวมของคะแนนแต่ละตัวยกกำลังสอง
 N แทน จำนวนนักเรียนในกลุ่มตัวอย่าง
 1.3 หาค่าความแปรปรวน โดยใช้สูตร

$$s^2 = \frac{N \Sigma X^2 - (\Sigma X)^2}{N(N-1)}$$

- เมื่อ s^2 แทน ความแปรปรวนของคะแนน
 2. การหาความเชื่อมั่นของแบบทดสอบที่ใช้ในการศึกษาค้นคว้า
 2.1 หาค่าอำนาจจำแนกเป็นรายชื่อของแบบสอบถาม โดยใช้

t - test (Mc Nemar, 1955 : 109)

$$t = \frac{\bar{X}_1 - \bar{X}_2}{\sqrt{\frac{s_1^2}{N_1} + \frac{s_2^2}{N_2}}}$$

- เมื่อ t แทน ค่าสถิติที่ใช้พิจารณาใน t - distribution

$\bar{X}_1, \bar{X}_2$ แทน คะแนนเฉลี่ยของกลุ่มสูงและกลุ่มต่ำตามลำดับ
 s_1^2, s_2^2 แทน ค่าความแปรปรวนของกลุ่มสูงและกลุ่มต่ำตามลำดับ
 N_1, N_2 แทน จำนวนนักเรียนในกลุ่มสูงและกลุ่มต่ำตามลำดับ

2.2 หาค่าความเชื่อมั่นของแบบสอบถาม โดยวิธีแบ่งครึ่ง (Split - half) แบบชอกู - ชอกิ โดยใช้สูตร (Garrett, 1966 : 143)

$$r_{\frac{1}{2} II} = \frac{N \Sigma XY - \Sigma X \Sigma Y}{\sqrt{[N \Sigma X^2 - (\Sigma X)^2][N \Sigma Y^2 - (\Sigma Y)^2]}}$$

เมื่อ $r_{\frac{1}{2} II}$ แทน ความเชื่อมั่นของแบบสอบถาม ครึ่งฉบับ
 $\Sigma X, \Sigma Y$ แทน ผลรวมของคะแนนชอกู และชอกิตตามลำดับ
 $\Sigma X^2, \Sigma Y^2$ แทน ผลรวมยกกำลังสองของคะแนนชอกู และชอกิตตามลำดับ
 ΣXY แทน ผลรวมของผลคูณของคะแนนชอกู และชอกิต
 N แทน จำนวนนักเรียนในกลุ่ม

เมื่อได้ค่าความเชื่อมั่นของแบบสอบถามครึ่งฉบับแล้ว นำมาขยายให้เป็น ความเชื่อมั่นของแบบสอบถามทั้งฉบับ โดยใช้สูตร (Garrett, 1966 : 339)

$$r_{tt} = \frac{2r_{\frac{1}{2} II}}{1 + r_{\frac{1}{2} II}}$$

เมื่อ r_{tt} แทน ความเชื่อมั่นของแบบสอบถามทั้งฉบับ

$r_{\frac{1}{2} II}$ แทน ความเชื่อมั่นของแบบสอบถามครึ่งฉบับ

3. ทดสอบนัยสำคัญของความแตกต่างระหว่างรายเฉลี่ยของตัวแปรที่ศึกษา

โดยใช้ t - test (McNemar, 1955 : 109)

$$t = \frac{\bar{X}_1 - \bar{X}_2}{\sqrt{\frac{s_1^2}{N_1} + \frac{s_2^2}{N_2}}}$$

- เมื่อ t แทน ความแตกต่างระหว่างคะแนนเฉลี่ยของตัวแปร
 $\bar{X}_1, \bar{X}_2$ แทน คะแนนเฉลี่ยของกลุ่มตัวอย่างกลุ่มที่ 1 และ กลุ่มที่ 2
 ตามลำดับ
 N_1, N_2 แทน จำนวนนักเรียนในกลุ่มที่ 1 และกลุ่มที่ 2 ตามลำดับ
 s_1^2, s_2^2 แทน ค่าความแปรปรวนของคะแนนในกลุ่มที่ 1 และกลุ่มที่ 2
 ตามลำดับ

$$\text{ในเมื่อ } s^2 = \frac{N \sum X^2 - (\sum X)^2}{N(N-1)}$$

- s^2 แทน ความแปรปรวนของคะแนน
 $\sum X$ แทน ผลรวมของน้ำหนักคะแนน
 $\sum X^2$ แทน ผลรวมของน้ำหนักคะแนนแต่ละตัวยกกำลังสอง
 N แทน จำนวนนักเรียนในกลุ่มตัวอย่าง.

ผลการวิเคราะห์ข้อมูล

สัญลักษณ์ที่ใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูล

เพื่อให้สะดวกในการที่จะวิเคราะห์ข้อมูล และให้เข้าใจตรงกัน จึงได้กำหนดใช้สัญลักษณ์แทนตัวแปร และกลุ่มตัวอย่าง ตลอดจนสถิติที่ใช้ในการวิเคราะห์ ดังต่อไปนี้

X	แทน	คะแนนดิบ
ΣX	แทน	ผลรวมนำหนักของคะแนน
ΣX^2	แทน	ผลรวมของน้ำหนักคะแนนแต่ละตัว ยกกำลังสอง
$\bar{X}$	แทน	คะแนนเฉลี่ย (Mean)
s^2	แทน	ความแปรปรวน (Variance) ของคะแนน
s	แทน	ความเบี่ยงเบนมาตรฐาน (Standard Deviation) ของคะแนน
t	แทน	ค่าความแตกต่างระหว่างคะแนนเฉลี่ย
N	แทน	จำนวนนักเรียนในกลุ่มตัวอย่าง
พุทธ	แทน	นักเรียนกลุ่มตัวอย่างซึ่งเป็นนักเรียนไทยพุทธ
มุสลิม	แทน	นักเรียนกลุ่มตัวอย่างซึ่งเป็นนักเรียนไทยมุสลิม
เศรษฐกิจสูง	แทน	นักเรียนกลุ่มตัวอย่างซึ่งมีฐานะทางเศรษฐกิจสูง
เศรษฐกิจต่ำ	แทน	นักเรียนกลุ่มตัวอย่างซึ่งมีฐานะทางเศรษฐกิจต่ำ
ผลสัมฤทธิ์สูง	แทน	นักเรียนกลุ่มตัวอย่างที่มีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนสูง
ผลสัมฤทธิ์ต่ำ	แทน	นักเรียนกลุ่มตัวอย่างที่มีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนต่ำ
ในจังหวัด	แทน	นักเรียนกลุ่มตัวอย่างในโรงเรียนที่อยู่ในจังหวัด
ทางไกล	แทน	นักเรียนกลุ่มตัวอย่างในโรงเรียนที่อยู่ทางไกลตัวจังหวัด

การวิเคราะห์ข้อมูล

ในการดำเนินการวิเคราะห์ข้อมูล และการแปลผล จะเสนอผลการวิเคราะห์ และการแปลผล โดยพิจารณาตามตัวแปรที่ศึกษา เป็นตอน ๆ ดังนี้

ตอนที่ 1. เสนอค่าความสำคัญของปัญหาการเรียน สังคม และส่วนตัวของ กลุ่มตัวอย่างในโรงเรียนที่อยู่ในตัวจังหวัด และโรงเรียนห่างไกล โดยแยกประเภท นักเรียนตามศาสนาที่นับถือ

ตอนที่ 2. เปรียบเทียบความแตกต่างของปัญหาการเรียน สังคม และส่วนตัว ของนักเรียนในกลุ่มตัวอย่าง จำแนกตามผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของนักเรียน

ตอนที่ 3. เปรียบเทียบความแตกต่างของปัญหาการเรียน สังคม และส่วนตัว ของนักเรียนในกลุ่มตัวอย่าง จำแนกตามอายุของนักเรียน

ตอนที่ 4. เปรียบเทียบความแตกต่างของปัญหาการเรียน สังคม และส่วนตัว ของนักเรียนในกลุ่มตัวอย่าง จำแนกตามสถานที่ตั้งของโรงเรียน

ตอนที่ 5. เปรียบเทียบความแตกต่างของปัญหาการเรียน สังคม และส่วนตัว ของนักเรียนในกลุ่มตัวอย่าง จำแนกตามศาสนาที่นักเรียนนับถือ

ตอนที่ 6. เปรียบเทียบความแตกต่างของปัญหาการเรียน สังคม และส่วนตัว ของนักเรียนในกลุ่มตัวอย่าง จำแนกตามฐานะทางเศรษฐกิจของผู้ปกครองของนักเรียน

ตอนที่ 1.

เสนอค่าความสำคัญของปัญหาการเรียน สังคม และส่วนตัวของนักเรียนใน โรงเรียนที่อยู่ในตัวจังหวัดและโรงเรียนห่างไกล โดยแยกประเภทนักเรียนตามศาสนา

ในการวิเคราะห์ครั้งนี้ เพื่อต้องการทราบว่า นักเรียนในกลุ่มตัวอย่าง ซึ่งแยก ตามสถานที่ตั้งของโรงเรียน ซึ่งมีสภาพแวดล้อมต่าง ๆ แตกต่างกัน การนับถือศาสนาที่ต่างกัน จะมีผลต่อการอบรมเลี้ยงดู ภูมิหลังจากสภาพครอบครัวที่แตกต่างกัน จะประสบปัญหาการเรียน สังคม และส่วนตัว มากน้อยต่างกันเพียงใด เรื่องใดที่นักเรียนมีปัญหามาก ก็จะได้นำเสนอ

ผลการวิเคราะห์ ค่าความสำคัญของปัญหาในแต่ละหมวด ทั้งรายละเอียดในตาราง 4, 5 และ 6

1.1 หมวดปัญหาการเรียน

ตาราง 4 แสดงค่าความสำคัญของปัญหาเป็นรายข้อของแบบสอบถามปัญหาการเรียน จำแนกตามสถานที่ตั้งของโรงเรียน และศาสนา

ข้อที่	ข้อความปัญหาการเรียน	ค่าความสำคัญของปัญหา ($\bar{X}$)				
		ในจังหวัด		ทางไกล		ส่วนรวม
		พุทธ	มุสลิม	พุทธ	มุสลิม	
1	รู้สึกว่าวิชาที่ครูสอนยากเกินไป	2.92	2.91	3.06	3.03	2.98
2	ต้องการจะเรียนให้เก่งขึ้นแต่ไม่รู้จะทำอย่างไร	3.43	3.42	3.50	3.38	3.43
3	โดยมากมักจะลืมบทเรียน ที่เรียนมาแล้ว	2.93	2.82	3.04	2.85	2.91
4	ไม่อยากเรียนหนังสือ เพราะไม่รู้ว่าจะเรียนไปทำไม	1.90	2.04	2.19	2.06	2.04
5	มีเวลาทำการบ้านและทบทวนบทเรียนเพียงพอ	2.87	3.05	2.76	3.11	2.94
6	ไม่กล้าถามครูเกี่ยวกับเรื่องที่เรียนไม่เข้าใจ	2.85	2.77	2.70	2.81	2.78
7	ขาดเรียนเนื่องจากสาเหตุทางบ้าน	1.80	2.00	1.90	2.09	1.94
8	ต้องการโรงเรียนสายเนื่องจากกลัวจ่าเป็นบางอบบ	1.88	2.16	1.86	2.26	2.04
9	พูดภาษาไทยได้น้อย ทำให้ถามบทเรียนไม่เข้าใจ	2.03	2.59	1.96	2.47	2.26
10	ต้องการเรียนเนื่องจากเพื่อนเป็นสาเหตุ	1.57	1.66	1.59	1.72	1.63
11	ต้องการเรียนเนื่องจากครูเป็นสาเหตุ	1.68	1.70	1.81	1.86	1.73

ตาราง 4 (ต่อ)

ข้อที่	ข้อความปัญหาการเรียน	ค่าความสำคัญของปัญหา ($\bar{x}$)				
		ในจังหวัด		ทางไกล		ส่วนรวม
		พุทธ	มุสลิม	พุทธ	มุสลิม	
12	มีความกลัวว่าจะสอบตก	3.01	3.10	3.28	3.22	3.15
13	ครูดู ทำให้กลัวเวลาครูคนนั้นสอน	2.84	2.75	2.99	2.80	2.84
14	คิดเรื่องอื่น ในขณะที่ครูสอน	2.29	2.24	2.38	2.06	2.24
15	เมื่อมีปัญหากับเรื่องที่เราเรียน ขณะอยู่ที่บ้าน ไม่ทราบว่าจะถามใคร	2.60	2.75	2.63	2.83	2.70
16	เรียนไม่ทัน เนื่องจากต้องย้ายโรงเรียนบ่อย ๆ	1.60	1.63	1.46	1.56	1.56
17	ต้องการหนังสือเรียน สมุด และเครื่องใช้ที่จำเป็นในการเรียน	2.82	3.06	2.91	3.15	2.98
18	รู้สึกไม่สบายใจ เมื่อเรียนไม่เก่งเท่าคนอื่น	3.25	3.23	2.38	3.34	3.05
เฉลี่ยปัญหาการเรียนทั้งหมด		2.45	2.54	2.46	2.53	2.50

หมายเหตุ ความหมายของค่าความสำคัญของปัญหา

- 1.00 – 1.49 หมายความว่า มีปัญหาน้อยที่สุด
 1.50 – 2.49 หมายความว่า มีปัญหาน้อย
 2.50 – 3.49 หมายความว่า มีปัญหาปานกลาง
 3.50 – 4.49 หมายความว่า มีปัญหามาก
 4.50 – 5.00 หมายความว่า มีปัญหามากที่สุด

จากตาราง 4 จะเห็นว่า ปัญหาการเรียนที่นักเรียนชั้นประถมศึกษาตอนปลายของ

โรงเรียนในจังหวัด และโรงเรียนทางไกล ประสบัญหาโดยเฉลี่ยอยู่ในเกณฑ์ "ปานกลาง" (ค่าคะแนนเฉลี่ยอยู่ในช่วง 2.50 – 3.49) และเมื่อพิจารณาประเภทของนักเรียนจำแนกตามศาสนาแล้ว จะเห็นว่านักเรียนไทยพุทธ และนักเรียนไทยมุสลิม ประสบัญหาโดยเฉลี่ยอยู่ในเกณฑ์ "ปานกลาง" (ค่าคะแนนเฉลี่ยอยู่ในช่วง 2.50 – 3.49) ทั้ง 2 กลุ่ม แต่คะแนนเฉลี่ยของกลุ่มนักเรียนไทยมุสลิม สูงกว่าคะแนนเฉลี่ยของกลุ่มนักเรียนไทยพุทธ เล็กน้อย (0.10)

ประเด็นปัญหาที่มีความสำคัญในทัศนะของนักเรียนได้แก่ต้องการจะเรียนให้เก่งขึ้น แต่ไม่รู้จะทำอย่างไร ($\bar{x} = 3.43$) มีความกลัวว่าจะสอบตก ($\bar{x} = 3.15$) รู้สึกไม่สบายใจเมื่อเรียนไม่เก่งเท่าคนอื่น ($\bar{x} = 3.05$) รู้สึกว่าวิชาที่ครูสอนยากเกินไป ($\bar{x} = 2.98$) และต้องการหนังสือเรียน สมุด และเครื่องใช้ที่จำเป็นในการเรียน ($\bar{x} = 2.98$)

1.2 ผนวกปัญหาคำถามสังคม

ตาราง 5 แสดงค่าความสำคัญของปัญหาเป็นรายชื่อของแบบสอบถามปัญหา
คำถามสังคม จำแนกตามสถานที่ตั้งของโรงเรียน และศาสนา

ข้อที่	ข้อความปัญหาคำถามสังคม	ค่าความสำคัญของปัญหา ($\bar{x}$)				
		ในจังหวัด				ทางไกล
		พุทธ	มุสลิม	พุทธ	มุสลิม	
1	ก. ปัญหาความสัมพันธ์กับครู รู้สึกไม่ชอบครูผู้สอนเป็นส่วนตัว ทำให้เรียน วิชานั้นไม่ได้ดี	2.37	2.39	2.44	2.42	2.40
2	ไม่ชอบครูบางคนที่ไม่ยุติธรรม	2.04	2.86	3.31	3.13	2.83
3	ครูไม่ให้โอกาสในการแสดงความคิดเห็น เท่าที่ควร	2.38	2.28	2.35	2.45	2.36

ตาราง 5 (ต่อ)

ข้อที่	ข้อความปัญหาตามสังคม	ค่าความสำคัญของปัญหา ($\bar{x}$)				
		ในจังหวัด		หางไกล		ส่วนรวม
		พุทธ	มุสลิม	พุทธ	มุสลิม	
4	ครูไม่ให้ความสนใจเท่าที่ควร	2.26	2.27	2.42	2.28	2.30
5	ครูไม่เข้าใจความรู้สึกของนักเรียน	2.73	2.71	2.94	2.75	2.78
6	เมื่อมีข้อสงสัยอะไร มักไปตามครูอยู่เสมอ	3.48	3.26	3.35	3.08	3.29
7	ครูเข้าร่วมกิจกรรมของนักเรียนน้อยเกินไป	2.76	2.63	2.73	2.91	2.75
8	เมื่อมีความทุกข์ ไม่กล้าไปปรึกษาครู	2.86	2.80	2.94	2.84	2.86
9	ครูบางท่านไม่นำเรื่องที่นักเรียน ไปเล่าให้ครูฟัง	2.35	2.18	2.84	2.58	2.48
10	ครูโกรธนักเรียนทั้งชั้น เนื่องจากนักเรียน บางคนไม่ตั้งใจเรียน	2.73	2.55	2.10	3.07	2.61
เฉลี่ยปัญหาความสัมพันธ์กับครู		2.60	2.59	2.74	2.75	2.67
ข. ปัญหาความสัมพันธ์กับเพื่อน						
1	รู้สึกว่าเป็นเพื่อน ๆ มีเรื่องทะเลาะวิวาท กับเธอเสมอ	2.52	2.16	2.41	2.23	2.33
2	เพื่อน ๆ มักจะชวนไปเล่นควยเสมอ	2.99	2.86	2.75	2.72	2.83
3	รู้สึกว่าเหว เมื่อขาดเพื่อน	2.87	2.91	3.17	2.97	2.98
4	รู้สึกถูกกีดกันออกจากกลุ่มเพื่อน	2.26	2.01	2.34	2.19	2.20
5	เพื่อนชอบเล่าเรื่องที่ไมดีของเธอให้คนอื่นฟัง	2.70	2.39	2.70	2.54	2.58
6	เพื่อน ๆ ชอบช่วยเหลือเธออยู่เสมอ	3.82	3.11	3.11	2.91	3.23

ตาราง 5 (ต่อ)

ข้อที่	ข้อความปัญหา/คำถามสังคม	ค่าความสำคัญของปัญหา ($\bar{X}$)				
		ในจังหวัด		ทางไกล		ส่วนรวม
		พุทธ	มุสลิม	พุทธ	มุสลิม	
7	เพื่อนมักล้อเลียนเกี่ยวกับความบกพร่องของ เธอ	2.72	2.40	2.65	2.56	2.58
8	รู้สึกอายเมื่ออยู่ต่อหน้าเพื่อน	2.86	2.77	2.73	2.97	2.83
9	ไม่สามารถหลีกเลี่ยงเพื่อนที่ไม่ชอบได้	2.91	2.62	2.85	2.45	2.70
10	ไม่อยากจะให้เพื่อนรู้ว่า ผู้ปกครองมี อาชีพอะไร	2.68	2.56	2.26	2.37	2.46
11	ได้รับการกีดกันเหยียดหยามจากเพื่อน	2.48	2.24	2.50	2.40	2.40
เฉลี่ยปัญหาความสัมพันธ์กับเพื่อน		2.80	2.55	2.68	2.57	2.65
ค. <u>ปัญหาความสัมพันธ์กับบุคคลในบ้าน</u>						
1	มีเรื่องทะเลาะกับคนในบ้านอยู่เสมอ	2.41	1.99	2.42	2.08	2.22
2	ต้องการให้คนอื่น ๆ ในบ้านรักและเห็นอก เห็นใจมากกว่านี้	3.53	3.41	3.58	3.60	3.53
3	รู้สึกว่าผู้ใหญ่ในบ้านไม่ให้ความยุติธรรม	2.10	1.99	2.64	2.15	2.22
4	รู้สึกว่าผู้ใหญ่ในบ้านชอบบังคับอยู่เสมอ	2.48	2.66	2.56	2.93	2.65
5	ชีวิตในบ้านไม่มีความสุข เนื่องจากผู้ใหญ่ ในบ้านทะเลาะกันอยู่เสมอ	2.05	1.98	1.92	2.12	2.01
6	พ่อแม่ผู้ปกครองให้โอกาสแสดงความคิดเห็น	2.90	2.85	3.03	2.70	2.87
7	ต้องการความเป็นอิสระมากกว่านี้ เมื่ออยู่ที่บ้าน	2.89	2.95	2.79	2.61	2.81

ตาราง 5 (ต่อ)

ข้อที่	ข้อความปัญหาตามคำถาม	ค่าความสำคัญของปัญหา ($\bar{x}$)				
		ในจังหวัด		ทางไกล		ส่วนรวม
		พุทธ	มุสลิม	พุทธ	มุสลิม	
8	ต้องการให้พ่อแม่ ปลูกฝังให้ความเป็นอิสระในการทำสิ่งต่าง ๆ มากกว่านี้	3.40	2.96	2.69	2.79	2.96
9	รู้สึกไม่สบายใจ เมื่อพี่น้องได้รับคำชมเชยยกย่อง	1.95	2.25	2.35	2.54	2.52
10	ต้องการอยู่คนเดียว ไม่ชอบให้คนในบ้านมายุ่งเกี่ยวกับ	2.31	2.10	2.23	2.06	2.17
11	พ่อแม่ ปลูกฝังต้องทำงานทั้งวันจนไม่มีโอกาสหรือเวลาในการอบรมสั่งสอน	2.44	2.64	2.26	2.53	2.46
เฉลี่ยปัญหาความสัมพันธ์กับบุคคลในบ้าน		2.59	2.53	2.59	2.56	2.57
เฉลี่ยปัญหาค่านิยมทั้งหมด		2.66	2.55	2.67	2.62	2.63

หมายเหตุ

ความหมายของค่าความสำคัญของปัญหา

- 1.00 – 1.49 หมายความว่า มีปัญหาน้อยที่สุด
- 1.50 – 2.49 หมายความว่า มีปัญหาน้อย
- 2.50 – 3.49 หมายความว่า มีปัญหาปานกลาง
- 3.50 – 4.49 หมายความว่า มีปัญหามาก
- 4.50 – 5.00 หมายความว่า มีปัญหามากที่สุด

จากการาง 5 จะเห็นว่า นักเรียนในโรงเรียนซึ่งอยู่ในตัวจังหวัด และโรงเรียน
ห่างไกล ประสบปัญหาด้านสังคมในเรื่องต่าง ๆ ดังนี้

ปัญหาความสัมพันธ์กับครู นักเรียนทั้ง 2 กลุ่มประสบปัญหาในเรื่องนี้
โดยเฉลี่ยอยู่ในเกณฑ์ "ปานกลาง" (ค่าคะแนนเฉลี่ยอยู่ในช่วง 2.50 - 3.49) และเมื่อ
พิจารณาถึงกลุ่มนักเรียนไทยพุทธ และนักเรียนไทยมุสลิม จะเห็นว่านักเรียนทั้ง 2 กลุ่ม
ประสบปัญหาในเรื่องนี้โดยเฉลี่ยเท่ากัน ซึ่งอยู่ในเกณฑ์ "ปานกลาง" (ค่าคะแนนเฉลี่ยอยู่ใน
ช่วง 2.50 - 3.49) เช่นเดียวกัน ซึ่งประเด็นปัญหาที่มีความสำคัญในทัศนะของนักเรียนคือ
ไม่กล้าซักถามครูเมื่อมีข้อสงสัย ($\bar{X} = 3.29$) เมื่อมีความทุกข์ ไม่กล้าไปปรึกษาครู
($\bar{X} = 2.86$) ไม่ชอบครูที่ไม่ยุติธรรม ($\bar{X} = 2.83$) ครูไม่เข้าใจความรู้สึกของนักเรียน
($\bar{X} = 2.78$) และครูเขารวมกิจกรรมของนักเรียนน้อยเกินไป ($\bar{X} = 2.75$)

ปัญหาความสัมพันธ์กับเพื่อน นักเรียนทั้ง 2 กลุ่ม ประสบปัญหาในเรื่องนี้
โดยเฉลี่ยอยู่ในเกณฑ์ "ปานกลาง" (ค่าคะแนนเฉลี่ยอยู่ในช่วง 2.50 - 3.49) และ
เมื่อพิจารณาถึงกลุ่มนักเรียนไทยพุทธและนักเรียนไทยมุสลิม จะเห็นว่า นักเรียนทั้ง 2 กลุ่ม
นี้ประสบปัญหาในเรื่องนี้โดยเฉลี่ยอยู่ในเกณฑ์ "ปานกลาง" (ค่าคะแนนเฉลี่ยอยู่ในช่วง
2.50 - 3.49) แต่คะแนนเฉลี่ยของกลุ่มนักเรียนไทยพุทธสูงกว่า คะแนนเฉลี่ยของกลุ่มนักเรียน
ไทยมุสลิมอยู่ 0.18 ประเด็นปัญหาที่มีความสำคัญในทัศนะของนักเรียนคือ ไม่ค่อยได้รับความ
ช่วยเหลือจากเพื่อน ($\bar{X} = 3.23$) รู้สึกว่าเทว เมื่อขาดเพื่อน ($\bar{X} = 2.98$) เพื่อนไม่
ชวนไปเล่นด้วยกัน ($\bar{X} = 2.83$) รู้สึกอายเมื่ออยู่ต่อหน้าเพศตรงข้าม ($\bar{X} = 2.83$)
ไม่สามารถหลีกเลี่ยงเพื่อนที่ไม่ชอบได้ ($\bar{X} = 2.70$) และเพื่อนมักเล่าเรื่องที่ไม่ดีของ
นักเรียนให้คนอื่นฟัง ($\bar{X} = 2.58$)

ปัญหาความสัมพันธ์กับบุคคลในบ้าน นักเรียนทั้ง 2 กลุ่มประสบปัญหาใน
เรื่องนี้โดยเฉลี่ยอยู่ในเกณฑ์ "ปานกลาง" (ค่าคะแนนเฉลี่ยอยู่ในช่วง 2.50 - 3.49)
และเมื่อพิจารณาถึงกลุ่มนักเรียนไทยพุทธและนักเรียนไทยมุสลิม จะเห็นว่านักเรียนทั้ง 2 กลุ่ม
ประสบปัญหาในเรื่องนี้อยู่ในเกณฑ์ "ปานกลาง" (ค่าคะแนนเฉลี่ยอยู่ในช่วง 2.50 - 3.49)
ทั้ง 2 กลุ่ม แต่คะแนนเฉลี่ยของกลุ่มนักเรียนไทยพุทธ สูงกว่ากลุ่มนักเรียนไทยมุสลิมเล็กน้อย

คือ 0.04 ประเด็นปัญหาที่มีความสำคัญในทัศนะของนักเรียนคือ ต้องการให้คนอื่น ๆ ในบ้าน รักและเห็นอกเห็นใจมากกว่านี้ ($\bar{X} = 3.53$) ต้องการให้พ่อแม่ ผู้ปกครองให้ความสำคัญ เป็นอิสระในการทำสิ่งต่าง ๆ มากกว่านี้ ($\bar{X} = 2.96$) พ่อแม่ผู้ปกครองไม่ให้โอกาสในการ แสดงความคิดเห็น ($\bar{X} = 2.87$) ต้องการความเป็นอิสระมากกว่านี้ เมื่ออยู่ที่บ้าน ($\bar{X} = 2.81$) และรู้สึกว่ายู่ใหญ่ในบ้านชอบบังคับอยู่เสมอ ($\bar{X} = 2.65$)

สรุปปัญหาคานสัณคมที่นักเรียนประสบอยู่โดยเฉลี่ยอยู่ในเกณฑ์ "ปานกลาง" (ค่าคะแนนเฉลี่ยอยู่ในช่วง 2.50 - 3.49) โดยมีปัญหาในเรื่องความสัมพันธ์กับครู ($\bar{X} = 2.67$) มากเป็นอันดับ 1 รองลงมาได้แก่ปัญหาในเรื่องความสัมพันธ์กับเพื่อน ($\bar{X} = 2.65$) และความสัมพันธ์กับบุคคลในบ้าน ($\bar{X} = 2.57$) ตามลำดับ

1.3 หมวดปัญหาส่วนตัว

ตาราง 6 แสดงค่าความสำคัญของปัญหาเป็นรายชื่อของแบบสอบถามปัญหาส่วนตัว จำแนกตามสถานที่ตั้งของโรงเรียน และศาสนา

ข้อที่	ข้อความปัญหาส่วนตัว	ค่าความสำคัญของปัญหา ($\bar{X}$)				
		ในจังหวัด		ต่างไกล		ส่วนรวม
		พุทธ	มุสลิม	พุทธ	มุสลิม	
	ก. <u>ปัญหาการเงิน</u>					
1	มีเรื่องไม่สบายใจ เนื่องจากไม่มีเงิน สำหรับใช้จ่ายในบ้าน	2.55	2.74	2.45	2.91	2.66
2	ไม่สบายใจ เนื่องจากไม่มีเงินสำหรับซื้อ เครื่องแต่งกาย	2.33	2.61	2.64	2.79	2.59
3	ต้องทำงานเพื่อช่วยหาเงิน	2.43	2.99	2.74	3.04	2.80
4	อยากได้ของบางอย่างเหมือนเพื่อน แต่ไม่มีเงินซื้อ	2.61	2.79	2.64	2.91	2.73

ตาราง 6 (ต่อ)

ข้อที่	ข้อความปัญหาส่วนตัว	ค่าความสำคัญของปัญหา ($\bar{X}$)				
		ในจังหวัด		ทางไกล		ส่วนรวม
		พุทธ	มุสลิม	พุทธ	มุสลิม	
5	ผู้ปกครองต้องยืมเงินผู้อื่นมาใช้จ่ายอยู่เสมอ	1.98	2.09	1.88	2.16	2.02
6	ต้องการให้โรงเรียนจัดหาทุนสำหรับช่วยเหลือนักเรียน	3.15	2.96	3.28	3.43	3.20
7	ในขณะที่ต้องการออกไปทำงานหาเงินมาเลี้ยงครอบครัว	2.31	2.51	2.38	2.54	2.43
8	มีความทุกข์เนื่องจากไม่มีเงินค่าอาหารกลางวันโรงเรียน	2.81	2.26	2.25	2.53	2.46
9	ไม่มีเงินสำหรับชำระค่าเล่าเรียน	2.00	2.39	2.11	2.53	2.25
10	อยากจะมีเงินใช้จ่ายเหมือนเพื่อนบางคนที่มีเงินมาก	2.62	2.83	2.55	2.88	2.72
11	อยากให้ผู้ปกครองให้เงินเธอใช้จ่ายมากกว่านี้	2.48	2.57	2.69	2.74	2.62
เฉลี่ยปัญหาการเงิน		2.48	2.61	2.51	2.77	2.59
ข. <u>ปัญหาสุขภาพ</u>						
1	มีความทุกข์เนื่องจากมีโรคประจำตัว	2.45	2.46	2.87	2.72	2.62
2	เหนื่อยง่าย และอ่อนเพลียเป็นประจำ	2.44	2.37	2.44	2.34	2.39
3	ได้รับการพักผ่อนไม่เพียงพอ	2.48	2.52	2.34	2.35	2.42
4	ไม่สบายใจ เนื่องจากผิวพรรณไม่ดี เช่น เป็นสิว เป็นฝ้า ซาตาย	2.34	2.38	2.83	2.65	2.55

ตาราง 6 (ต่อ)

ข้อที่	ข้อความปัญหาส่วนตัว	ค่าความสำคัญของปัญหา ($\bar{X}$)				
		ในจังหวัด		ทางไกล		ส่วนรวม
		พุทธ	มุสลิม	พุทธ	มุสลิม	
5	ไม่สบายใจเนื่องจากรูปร่าง หน้าตา สักส่วนของร่างกายไม่เป็นที่พอใจของตัวเอง	2.34	2.36	2.73	2.56	2.49
6	มีความฉกฉกเกี่ยวกับตา เช่นมองอะไรไม่ค่อยชัด หรือมองควมั่งสับสนกระตือรือร้น	2.16	2.14	2.19	2.07	2.14
7	รับประทานอาหารไม่เป็นเวลา	2.45	2.36	2.75	2.40	2.49
8	พูดไม่ชัด หรือคิดอย่าง	2.31	2.16	1.82	2.09	2.09
9	เป็นโรคผิวหนังเรื้อรัง เช่นเป็นหิด กลาก	1.62	1.93	1.96	2.14	1.91
10	เป็นโรคเกี่ยวกับหู เช่นหูเป็นน้ำหนวก หูตึง ไคยีนไม่เด่น	1.68	1.80	1.76	1.70	1.73
11	รู้สึกว้ารับประทานอาหารแต่ละมื้อไม่อร่อย เนื่องจากอาหารมีไม่พอ	1.83	1.99	1.92	2.08	1.95
12	ไม่อยากเล่นกับเพื่อน ๆ เนื่องจากรู้สึกว่าตนเองอ่อนแอกว่าคนอื่น	2.15	2.10	2.12	2.33	2.17
เฉลี่ยปัญหาสุขภาพ		2.19	2.21	2.31	2.29	2.25
ค. ปัญหาที่อยู่อาศัย						
1	มีความไม่สบายใจเกี่ยวกับที่อยู่อาศัยกับแคบ	2.36	1.16	1.05	2.51	2.29

ตาราง 6 (ต่อ)

ข้อที่	ข้อความปัญหาส่วนตัว	ค่าความสำคัญของปัญหา ($\bar{x}$)				
		ในจังหวัด		ทางไกล		รวม
		พุทธ	มุสลิม	พุทธ	มุสลิม	
2	มีความต้องการห้องส่วนตัวของตนเอง	2.85	2.81	2.90	2.98	2.88
3	บ้านที่อยู่มีสภาพไม่ถูกสุขลักษณะ	2.31	2.32	2.34	2.61	2.39
4	ต้องการมีบริเวณบ้านสำหรับวิ่งเล่น พักผ่อน	3.47	3.24	3.41	2.79	3.22
5	ต้องการให้บ้านได้รับการซ่อมแซมให้ดีขึ้น	3.14	3.21	3.24	3.62	3.30
6	มีความไม่สบายใจ เนื่องจากต้องอาศัย ผู้อื่นอยู่	2.15	2.17	2.13	2.27	2.18
7	ต้องการให้บุตรครองย้ายไปอยู่ที่อื่น เนื่องจาก ที่อยู่ในขณะนี้ อยู่ในแหล่งที่มีผู้รายชุกชุม	2.41	2.18	2.00	2.52	2.27
8	ต้องการให้บุตรครองย้ายไปอยู่ที่อื่น เนื่องจาก ที่อยู่ในขณะนี้ อยู่ใกล้สถานที่เล่นการพนัน	2.36	2.24	1.92	2.39	2.22
9	รู้สึกวุ่นวายสกปรก รกรุงรัง ไม่น่าอยู่	2.20	2.24	2.13	2.49	2.26
10	รู้สึกวุ่นวายกว้างขวาง อยู่กันอย่างไม่สบาย	3.19	2.95	2.91	2.96	3.00
11	ไม่สบายใจเนื่องจากที่อยู่ในขณะนี้ อยู่ ในสถานที่จอแจ แออัด	2.24	2.21	2.10	2.42	2.24
เฉลี่ยปัญหาที่อยู่อาศัย		2.61	2.53	2.47	2.69	2.58
เฉลี่ยปัญหาส่วนตัวทั้งหมด		2.43	2.45	2.43	2.58	2.47

หมายเหตุ

ความหมายของค่าความสำคัญของปัญหา

1.00 - 1.49 หมายความว่า มีปัญหาน้อยที่สุด

- 1.50 – 2.49 หมายความว่า มีปัญหาน้อย
 2.50 – 3.49 หมายความว่า มีปัญหาปานกลาง
 3.50 – 4.49 หมายความว่า มีปัญหามาก
 4.50 – 5.00 หมายความว่า มีปัญหามากที่สุด

จากตาราง 6 จะเห็นว่า นักเรียนในโรงเรียนซึ่งอยู่ในตัวจังหวัด และโรงเรียนทางไกล ประสบปัญหาส่วนตัวในเรื่องต่าง ๆ ดังนี้

ปัญหาการเงิน นักเรียนทั้ง 2 กลุ่ม ประสบปัญหาในเรื่องนี้ โดยเฉลี่ยอยู่ในเกณฑ์ "ปานกลาง" (ค่าคะแนนเฉลี่ยอยู่ในช่วง 2.50 – 3.49) และเมื่อพิจารณาถึงกลุ่มนักเรียนไทยพุทธ และนักเรียนไทยมุสลิม จะเห็นว่า นักเรียนทั้ง 2 กลุ่มนี้ ประสบปัญหาการเงินในขนาดที่ต่างกัน กล่าวคือ นักเรียนไทยพุทธจะประสบปัญหาในเรื่องนี้ โดยเฉลี่ยอยู่ในเกณฑ์ "น้อย" (ค่าคะแนนเฉลี่ยอยู่ในช่วง 1.50 – 2.49) ส่วนนักเรียนไทยมุสลิม ประสบปัญหาในเรื่องนี้ โดยเฉลี่ยอยู่ในเกณฑ์ "ปานกลาง" ค่าคะแนนเฉลี่ยของกลุ่มนักเรียนไทยมุสลิมสูงกว่าค่าคะแนนเฉลี่ยกลุ่มนักเรียนไทยพุทธ 0.20 ประเด็นปัญหาการเงินที่มีความสำคัญในทัศนะของนักเรียนคือ ต้องการให้โรงเรียนช่วยหาทุนสำหรับช่วยเหลือนักเรียน ($\bar{X} = 3.20$) ต้องการงานเพื่อช่วยหาเงิน ($\bar{X} = 2.80$) ต้องการของบางอย่างเพิ่มขึ้นแต่ไม่มีเงินซื้อ ($\bar{X} = 2.73$) ต้องการที่จะมีเงินใช้จ่ายเพิ่มขึ้นเพื่อนบางคนที่มีเงินมาก ($\bar{X} = 2.72$) และมีเรื่องไม่สบายใจ เนื่องจากไม่มีเงินสำหรับใช้จ่ายในบ้าน ($\bar{X} = 2.66$)

ปัญหาสุขภาพ นักเรียนทั้ง 2 กลุ่ม ประสบปัญหาในเรื่องนี้ โดยเฉลี่ยอยู่ในเกณฑ์ "น้อย" (ค่าคะแนนเฉลี่ยอยู่ในช่วง 1.50 – 2.49) และเมื่อพิจารณาถึงกลุ่มนักเรียนไทยพุทธและนักเรียนไทยมุสลิม จะเห็นว่านักเรียนทั้ง 2 กลุ่มนี้ ประสบปัญหาสุขภาพในขนาดที่เท่ากัน คือมีค่าคะแนนเฉลี่ย 2.25 ทั้ง 2 กลุ่ม ประเด็นปัญหาสุขภาพที่มีความสำคัญในทัศนะของนักเรียนคือ มีความทุกข์เนื่องจากมีโรคประจำตัว ($\bar{X} = 2.62$) ไม่สบายใจเนื่องจากผิวพรรณไม่ดี เช่นเป็นสิว เป็นผื่น ขาดาย ($\bar{X} = 2.55$) ไม่สบายใจเนื่องจากรูปร่าง หนาตา สักส่วนของร่างกายไม่เป็นที่พอใจของตัวเอง ($\bar{X} = 2.49$) รับประทาน

อาหารไม่เป็นเวลา ($\bar{X} = 2.49$) และ ใ้รับการพักผ่อนไม่เพียงพอ ($\bar{X} = 2.42$)

ปัญหาที่อยู่อาศัย นักเรียนทั้ง 2 กลุ่ม ประสบปัญหาในเรื่องนี้ โดยเฉลี่ย อยู่ในเกณฑ์ "ปานกลาง" (ค่าคะแนนเฉลี่ยอยู่ในช่วง 2.50 - 3.49) แต่ค่าคะแนนเฉลี่ยของกลุ่มนักเรียนไทยมุสลิม สูงกว่าค่าคะแนนเฉลี่ยของกลุ่มนักเรียนไทยพุทธ 0.07 ประเด็นปัญหาที่อยู่อาศัยที่มีความสำคัญในทัศนะของนักเรียน คือ ต้องการให้บ้านใ้รับการซ่อมแซมให้ดีขึ้น ($\bar{X} = 3.30$) ต้องการบริเวณบ้านสำหรับวิ่งเล่น พักผ่อน ($\bar{X} = 3.22$) บ้านที่อยู่ไม่สบาย ไม่น่าอยู่ ($\bar{X} = 3.00$) มีความต้องการห้องส่วนตัวของตนเอง ($\bar{X} = 2.88$) และบ้านที่อยู่มีสภาพไม่ถูกสุขลักษณะ ($\bar{X} = 2.39$)

สรุปปัญหาส่วนตัวที่นักเรียนประสบอยู่โดยเฉลี่ย อยู่ในเกณฑ์ "น้อย" (ค่าคะแนนเฉลี่ยอยู่ในช่วง 1.50 - 2.49) โดยมีปัญหาการเงินมากเป็นอันดับ 1.

($\bar{X} = 2.59$) รองลงมาได้แก่ปัญหาที่อยู่อาศัย ($\bar{X} = 2.58$) และปัญหาสุขภาพ ($\bar{X} = 2.25$) ตามลำดับ

เมื่อพิจารณาจากคะแนนเฉลี่ยของปัญหาการเรียน สังคม และส่วนตัว ของกลุ่มนักเรียนไทยพุทธ และกลุ่มนักเรียนไทยมุสลิม จะเห็นแนวโน้มของปัญหาค่าว ๆ ที่นักเรียนทั้งสองกลุ่มนี้ประสบอยู่ดังตาราง 7

ตาราง 7 แสดงค่าสถิติพื้นฐานของคะแนนปัญหาการเรียน ปัญหา้านสังคม และปัญหาส่วนตัว ของนักเรียนไทยพุทธ กับนักเรียนไทยมุสลิม

ประเภทของปัญหา	นักเรียนไทยพุทธ			นักเรียนไทยมุสลิม		
	N	$\bar{X}$	s	N	$\bar{X}$	s
ปัญหาการเรียน	468	2.4812	.488	532	2.5841	.394
ปัญหาค้นสังคม	468	2.6629	.371	532	2.5962	.364
ปัญหาส่วนตัว	468	2.3765	.532	532	2.5399	.489

จากตาราง 7 แสดงแนวโน้มให้เห็นว่า นักเรียนทั้ง 2 กลุ่มนี้ ประสบปัญหามากน้อยตามลำดับดังนี้คือ ปัญหาค้นสังคม ปัญหาการเรียน และปัญหาส่วนตัว

ตอนที่ 2 เปรียบเทียบความแตกต่างของปัญหาการเรียน สังคม และส่วนตัวของนักเรียน
ที่มีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนสูง กับนักเรียนที่มีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนต่ำ

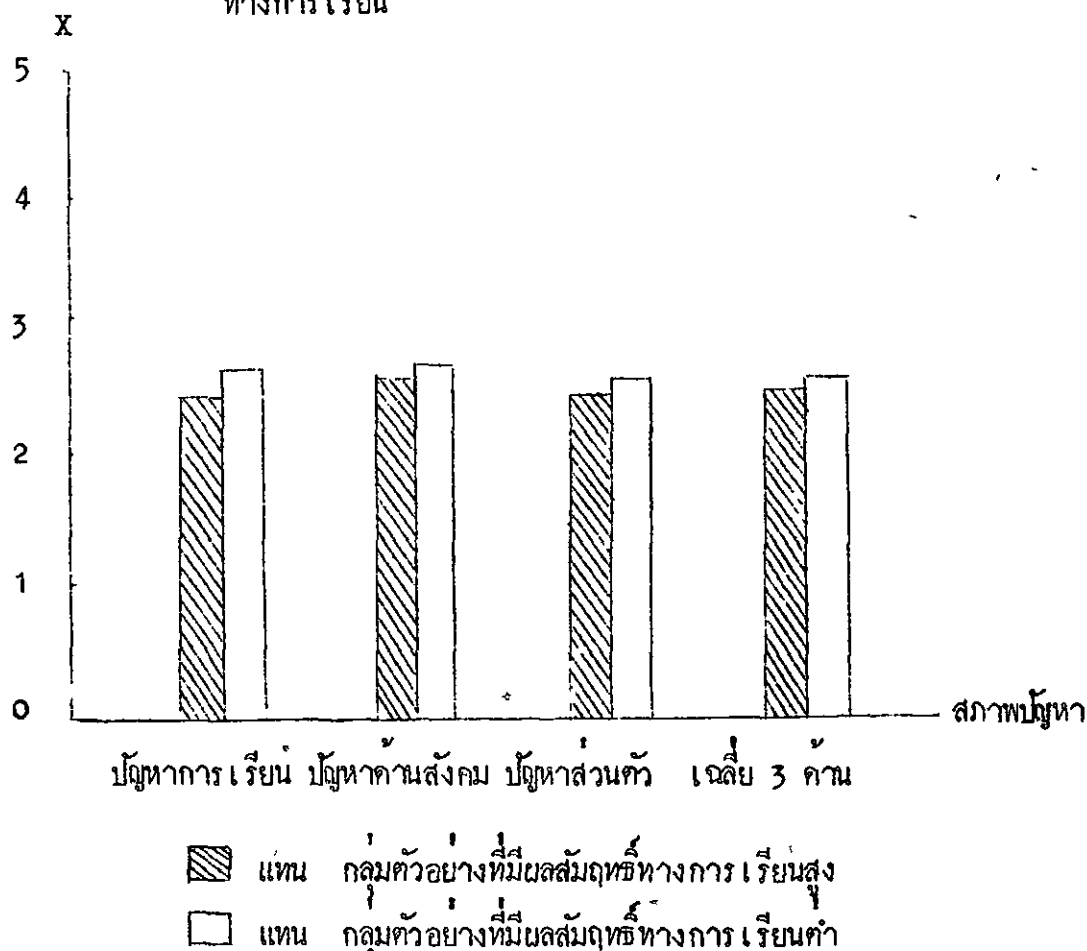
ตาราง 8 แสดงผลการทดสอบความแตกต่างของปัญหาการเรียน ปัญหาบ้านสังคม
และปัญหาส่วนตัว ของนักเรียนที่มีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนสูง กับ
นักเรียนที่มีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนต่ำ

ประเภทของปัญหา	ค่าสถิติพื้นฐาน				t
	N	X	$\bar{X}$	(s)	
ปัญหาการเรียน					
ผลสัมฤทธิ์สูง	270	11644	2.3958	.312	7.8616**
ผลสัมฤทธิ์ต่ำ	270	12885	2.6512	.398	
ปัญหาบ้านสังคม					
ผลสัมฤทธิ์สูง	270	22677	2.6246	.437	1.4451
ผลสัมฤทธิ์ต่ำ	270	23070	2.6701	.381	
ปัญหาส่วนตัว					
ผลสัมฤทธิ์สูง	270	22073	2.4044	.530	2.0642*
ผลสัมฤทธิ์ต่ำ	270	22897	2.4942	.485	
เฉลี่ยปัญหาทั้ง 3 ด้าน					
ผลสัมฤทธิ์สูง	270	18798	2.4749	.426	3.7200**
ผลสัมฤทธิ์ต่ำ	270	19617	2.6051	.421	

** มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01 ($t_{.01} = 2.5758$)

* มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 ($t_{.05} = 1.9600$)

ภาพ 1. แสดงปริมาณปัญหาทั้ง 3 ด้านของกลุ่มตัวอย่างจำแนกตามผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน

ในภาพ 1. แสดงแนวโน้มให้เห็นว่า นักเรียนที่มีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนต่ำมีคะแนนเฉลี่ยของปัญหาการเรียน สังคม และส่วนตัวมากกว่านักเรียนที่มีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนสูง และเมื่อพิจารณาค่า t ในตาราง 8 พบว่า นักเรียนที่มีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนต่ำมีคะแนนเฉลี่ยของปัญหาการเรียนมากกว่านักเรียนที่มีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนสูง อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01 (มีความเชื่อมั่นได้ 99 %) ปัญหาค่านิยม นักเรียนที่มีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนต่ำ มีคะแนนเฉลี่ยมากกว่านักเรียนที่มีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนสูงอย่างไม่มีนัยสำคัญทางสถิติ แสดงว่านักเรียนทั้ง 2 กลุ่มนี้มีปัญหาค่านิยมไม่แตกต่างกัน ส่วนปัญหาลักษณะทั่วไปพบว่า นักเรียนที่มีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนต่ำ มีคะแนนเฉลี่ยของปัญหาลักษณะทั่วไปมากกว่า

นักเรียนที่มีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนสูง อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 (มีความเชื่อมั่นได้ 95 %)

และเมื่อกล่าวโดยส่วนรวมคือเฉลี่ยปัญหาทั้ง 3 ด้านแล้ว ก็ปรากฏว่านักเรียนที่มีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนต่ำมีปัญหาากกว่านักเรียนที่มีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนสูง อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01 (มีความเชื่อมั่นได้ 99 %)

สรุปผลการศึกษาในตอนนี้ตรงตามสมมุติฐานที่ตั้งไว้ว่า

"นักเรียนที่มีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนสูงกับนักเรียนที่มีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนต่ำ มีปัญหาการเรียน ปัญหาค้นสังคม และปัญหาส่วนตัว แตกต่างกัน"

ตอนที่ 3 เปรียบเทียบความแตกต่างของปัญหาการเรียน สังคม และส่วนตัวของนักเรียนในกลุ่มตัวอย่างโดยจำแนกตามอายุของนักเรียน

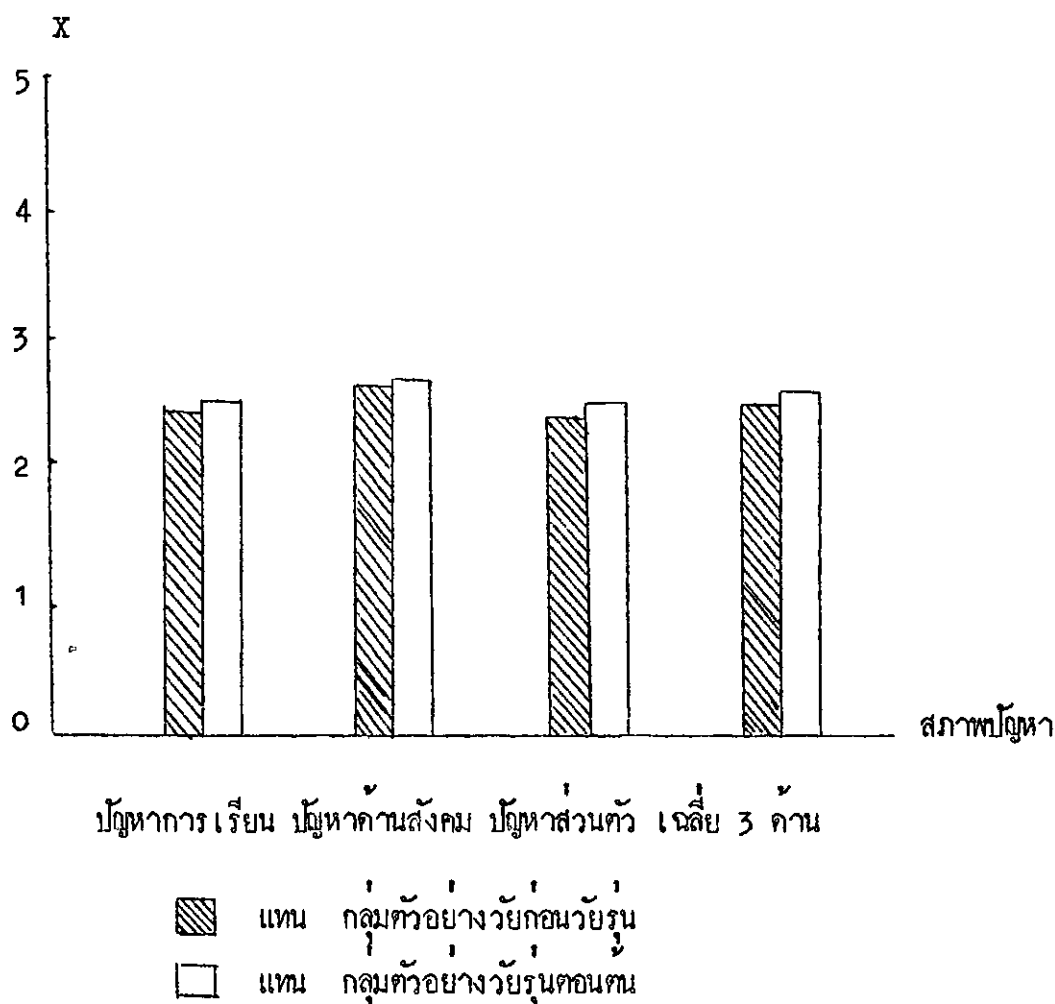
ตาราง 9 แสดงผลการทดสอบความแตกต่างของปัญหาการเรียน ปัญหาบ้านสังคม และปัญหาส่วนตัวของนักเรียนวัยก่อนวัยรุ่นกับนักเรียนวัยรุ่นตอนต้น

ประเภทของปัญหา	ค่าสถิติพื้นฐาน				t
	N	X	$\bar{X}$	s	
ปัญหาการเรียน					
วัยก่อนวัยรุ่น	396	17730	2.4873	.436	2.4735*
วัยรุ่นตอนต้น	588	27068	2.5574	.451	
ปัญหาบ้านสังคม					
วัยก่อนวัยรุ่น	396	33223	2.6217	.432	0.3534
วัยรุ่นตอนต้น	588	49396	2.6252	.413	
ปัญหาส่วนตัว					
วัยก่อนวัยรุ่น	396	32322	2.4006	.474	3.1447**
วัยรุ่นตอนต้น	588	50000	2.5010	.514	
เฉลี่ยปัญหาทั้ง 3 ด้าน					
วัยก่อนวัยรุ่น	396	27758	2.5016	.447	2.1060*
วัยรุ่นตอนต้น	588	42154	2.5612	.459	

** มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01 ($t_{.01} = 2.5758$)

* มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 ($t_{.05} = 1.9600$)

ภาพ 2. แสดงปริมาณปัญหาทั้ง 3 ด้านของกลุ่มตัวอย่างจำแนกตามอายุ
ของนักเรียน

ในภาพ 2. แสดงแนวโน้มให้เห็นว่า นักเรียนที่อยู่ในวัยรุ่นตอนต้น มีคะแนนเฉลี่ยของปัญหาการเรียน สังคม และส่วนตัว มากกว่านักเรียนที่อยู่ในวัยก่อนวัยรุ่น และเมื่อพิจารณาค่า t ในตาราง 9 พบว่า นักเรียนในวัยรุ่นตอนต้นมีคะแนนเฉลี่ยของปัญหาการเรียน มากกว่านักเรียนในวัยก่อนวัยรุ่นอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 (มีความเชื่อมั่นได้ 95 %) ปัญหาบ้านสังคม นักเรียนวัยรุ่นตอนต้นมีคะแนนเฉลี่ยของปัญหาบ้านสังคมมากกว่านักเรียนในวัยก่อนวัยรุ่น อย่างไม่มีนัยสำคัญทางสถิติ แสดงว่านักเรียนทั้ง 2 กลุ่มนี้มีปัญหาบ้านสังคม ไม่แตกต่างกัน ส่วนปัญหส่วนตัว พบว่านักเรียนในวัยรุ่นตอนต้นมีคะแนนเฉลี่ยของปัญหส่วนตัว

มากกว่านักเรียนในวัยก่อนวัยรุ่นอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01 (มีความเชื่อมั่นได้ 99%)
 และเมื่อกล่าวโดยส่วนรวมคือเฉลี่ยปัญหาทั้ง 3 ด้านแล้ว ปรากฏว่า นักเรียน
 ในวัยรุ่นตอนต้นมีคะแนนเฉลี่ยของปัญหาทั้ง 3 ด้าน มากกว่า นักเรียนในวัยก่อนวัยรุ่นอย่างมี
 นัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 (มีความเชื่อมั่นได้ 95 %)

สรุปผลการศึกษาในตอนนี้ ตรงตามสมมุติฐานที่ตั้งไว้ว่า

"นักเรียนที่อยู่ในวัยก่อนวัยรุ่น กับนักเรียนในวัยรุ่นตอนต้น มีปัญหา
 การเรียน ปัญหาความสัมพันธ์ และปัญหาส่วนตัว แตกต่างกัน"

ตอนที่ 4 เปรียบเทียบความแตกต่างของปัญหาการเรียน สังคม และส่วนตัว ของนักเรียน
 ในกลุ่มตัวอย่าง จำแนกตามสถานที่ตั้งของโรงเรียน

ตาราง 10 แสดงผลการทดสอบความแตกต่างของปัญหาการเรียน ปัญหา
 ความสัมพันธ์ และปัญหาส่วนตัวของนักเรียนในโรงเรียนซึ่งอยู่ใน
 จังหวัด กับนักเรียนในโรงเรียนต่างไกล

ประเภทของปัญหา	ค่าสถิติพื้นฐาน				t
	N	X	$\bar{X}$	s	
ปัญหาการเรียน					
โรงเรียนในจังหวัด	549	136776	2.4945	.458	** 2.8269
โรงเรียนต่างไกล	451	20870	2.5708	.430	
ปัญหาคำสั่งคม					
โรงเรียนในจังหวัด	549	45532	2.5917	.545	* 2.1201
โรงเรียนต่างไกล	451	38192	2.6463	.387	
ปัญหาส่วนตัว					
โรงเรียนในจังหวัด	549	44675	2.3933	.525	** 4.8048
โรงเรียนต่างไกล	451	39128	2.5517	.509	

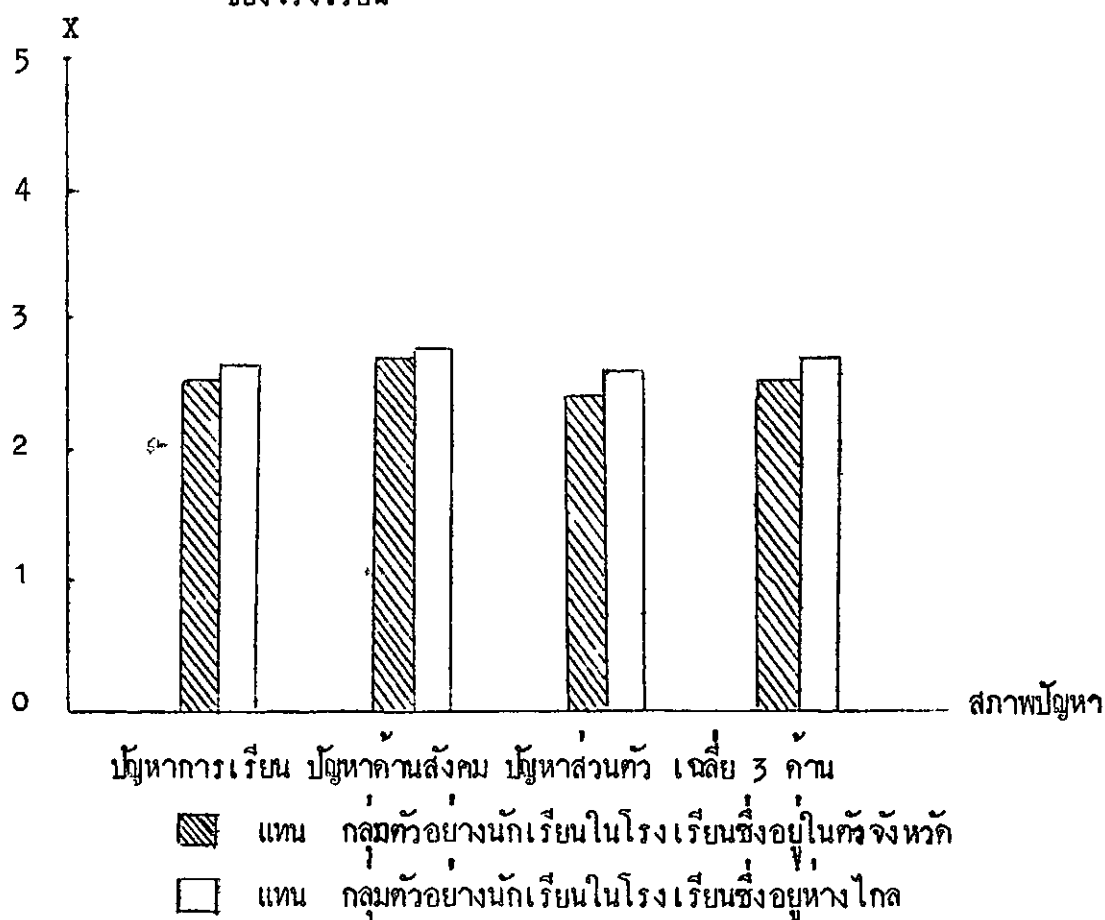
ตาราง 10 (ต่อ)

ประเภทของปัญหา	ค่าสถิติพื้นฐาน				t
	N	X	$\bar{X}$	s	
เฉลี่ยปัญหาทั้ง 3 ด้าน					
โรงเรียนในทัวจังหวัด	549	38286	2.4931	.509	3.4098**
โรงเรียนทางไกล	451	32730	2.5896	.442	

** มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01 ($t_{.01} = 2.5758$)

* มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 ($t_{.05} = 1.9600$)

ภาพ 3. แสดงปริมาณปัญหาทั้ง 3 ด้านของกลุ่มตัวอย่าง จำแนกตามสถานที่ตั้งของโรงเรียน

ในภาพ 3. แสดงแนวโน้มให้เห็นว่า นักเรียนในโรงเรียนซึ่งอยู่ทางไกลมีคะแนนเฉลี่ยของปัญหาการเรียน สังคม และส่วนตัว มากกว่านักเรียนในโรงเรียนซึ่งอยู่ในตัวจังหวัด เมื่อพิจารณาค่า t ในตาราง 10 พบว่า นักเรียนในโรงเรียนซึ่งอยู่ทางไกลมีคะแนนเฉลี่ยของปัญหาการเรียนมากกว่านักเรียนในโรงเรียนซึ่งอยู่ในตัวจังหวัด อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01 (มีความเชื่อมั่นได้ 99 %) ปัญหาคนสังคม นักเรียนในโรงเรียนซึ่งอยู่ทางไกลมีคะแนนเฉลี่ยของปัญหาด้านสังคมมากกว่านักเรียนในโรงเรียนซึ่งอยู่ในตัวจังหวัดอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 (มีความเชื่อมั่นได้ 95 %) ส่วนทางด้านปัญหาส่วนตัว นักเรียนในโรงเรียนซึ่งอยู่ทางไกลมีคะแนนเฉลี่ยของปัญหาส่วนตัว มากกว่านักเรียนในโรงเรียนซึ่งอยู่ในตัวจังหวัด อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01 (มีความเชื่อมั่นได้ 99 %)

และเมื่อกล่าวโดยส่วนรวม คือเฉลี่ยปัญหาทั้ง 3 ด้านแล้ว ปรากฏว่า นักเรียนในโรงเรียนซึ่งอยู่ทางไกลมีคะแนนเฉลี่ยของปัญหาทั้ง 3 ด้านมากกว่า นักเรียนในโรงเรียนซึ่งอยู่ในตัวจังหวัด อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01 (มีความเชื่อมั่นได้ 99 %)

สรุปผลการศึกษาในตอนนี้ ตรงตามสมมุติฐานที่ตั้งไว้ว่า

"นักเรียนที่เรียนอยู่ในโรงเรียนซึ่งอยู่ในตัวจังหวัดกับนักเรียนที่เรียนอยู่ในโรงเรียนซึ่งอยู่ทางไกลมีปัญหาการเรียน ปัญหาด้านสังคม และปัญหาส่วนตัว แตกต่างกัน"

ตอนที่ 5 เปรียบเทียบความแตกต่างของปัญหาการเรียน สังคมและส่วนตัวของนักเรียนในกลุ่มตัวอย่างจำแนกตามศาสนาที่นักเรียนนับถือ

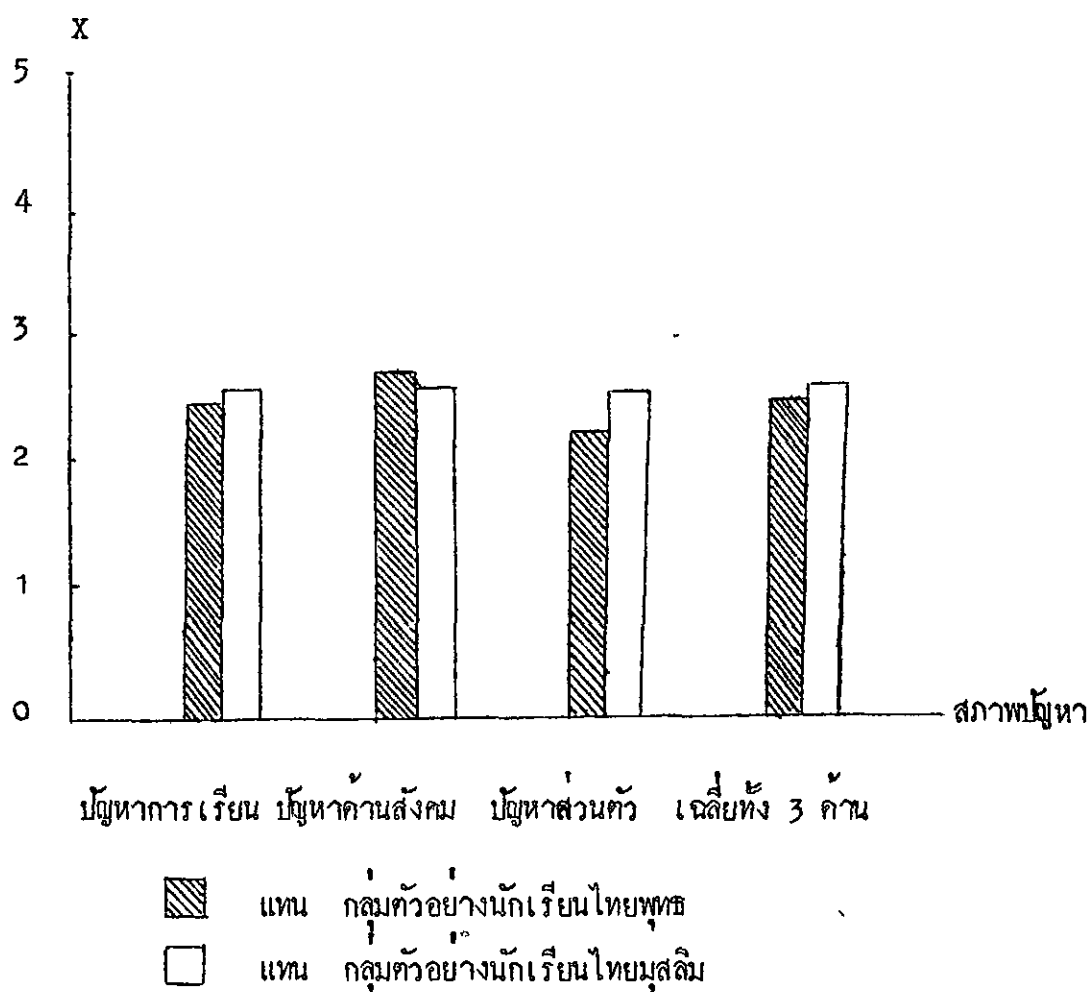
ตาราง 11 แสดงผลการทดสอบความแตกต่างของปัญหาการเรียน ปัญหาทางสังคม และปัญหาส่วนตัวของนักเรียนไทยพุทธ กับนักเรียนไทยมุสลิม

ประเภทของปัญหา	ค่าสถิติพื้นฐาน				t
	N	X	$\bar{X}$	s	
ปัญหาการเรียน					
นักเรียนไทยพุทธ	468	20902	2.4812	.488	3.5336**
นักเรียนไทยมุสลิม	532	24746	2.5841	.394	
ปัญหาทางสังคม					
นักเรียนไทยพุทธ	468	39881	2.6629	.371	2.6906**
นักเรียนไทยมุสลิม	532	44198	2.5962	.364	
ปัญหาส่วนตัว					
นักเรียนไทยพุทธ	468	37815	2.3765	.532	5.0314**
นักเรียนไทยมุสลิม	532	45943	2.5399	.489	
เฉลี่ยปัญหาทั้ง 3 ด้าน					
นักเรียนไทยพุทธ	468	32866	2.5068	.464	2.4666*
นักเรียนไทยมุสลิม	532	38295	2.5734	.416	

** มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01 ($t_{.01} = 2.5758$)

* มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 ($t_{.05} = 1.9600$)

ภาพ 4. แสดงปริมาณปัญหาทั้ง 3 ด้านของกลุ่มตัวอย่าง จำแนกตามศาสนา

ในภาพ 4. แสดงแนวโน้มให้เห็นว่า นักเรียนไทยมุสลิม มีคะแนนเฉลี่ยของปัญหาการเรียน และปัญหาค่านิยมมากกว่านักเรียนไทยพุทธ ส่วนปัญหาค่านิยม นักเรียนไทยพุทธ มีคะแนนเฉลี่ยของปัญหาค่านิยมมากกว่านักเรียนไทยมุสลิม เมื่อพิจารณาค่า t ในตาราง 11 ก็จะพบว่า นักเรียนไทยมุสลิมมีคะแนนเฉลี่ยของปัญหาการเรียน และคะแนนเฉลี่ยของปัญหาค่านิยมมากกว่า นักเรียนไทยพุทธ อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01 (มีความเชื่อมั่นได้ 99 %) ทั้ง 2 ด้าน ส่วนปัญหาค่านิยม นักเรียนไทยพุทธมีคะแนนเฉลี่ยของปัญหาค่านิยมมากกว่า นักเรียนไทยมุสลิม อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01 (มีความเชื่อมั่นได้ 99 %)

เมื่อกล่าวโดยส่วนรวม คือเฉลี่ยปัญหาทั้ง 3 ด้าน แล้วปรากฏว่านักเรียนไทยมุสลิมมีคะแนนเฉลี่ยของปัญหาทั้ง 3 ด้านมากกว่า นักเรียนไทยพุทธ อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 (มีความเชื่อมั่นได้ 95 %)

สรุปผลการศึกษาในตอนนี้ ตรงตามสมมุติฐานที่ตั้งไว้ว่า

"นักเรียนไทยพุทธ กับนักเรียนไทยมุสลิม มีปัญหาการเรียน ปัญหาค่านิยม และปัญหาส่วนตัว แตกต่างกัน"

ตอนที่ 6 เปรียบเทียบความแตกต่างของปัญหาการเรียน สังคม และส่วนตัวของนักเรียนในกลุ่มตัวอย่าง จำแนกตามฐานะทางเศรษฐกิจของบิดามารดาหรือผู้ปกครองของนักเรียน

ตาราง 12 แสดงผลการทดสอบความแตกต่างของปัญหาการเรียน ปัญหาค่านิยม และปัญหาการเรียน ของนักเรียนซึ่งผู้ปกครองมีฐานะทางเศรษฐกิจสูง กับนักเรียนซึ่งผู้ปกครองมีฐานะทางเศรษฐกิจต่ำ

ประเภทของปัญหา	ค่าสถิติพื้นฐาน				t
	N	X	$\bar{X}$	s	
ปัญหาการเรียน					
เศรษฐกิจสูง	126	5365	2.3655	.463	3.6735**
เศรษฐกิจต่ำ	221	10156	2.5530	.382	
ปัญหาค่านิยม					
เศรษฐกิจสูง	126	10372	2.5724	.425	0.9709
เศรษฐกิจต่ำ	221	18475	2.6124	.237	
ปัญหาส่วนตัว					
เศรษฐกิจสูง	126	9860	2.3015	.523	4.2882**
เศรษฐกิจต่ำ	221	18976	2.5254	.517	

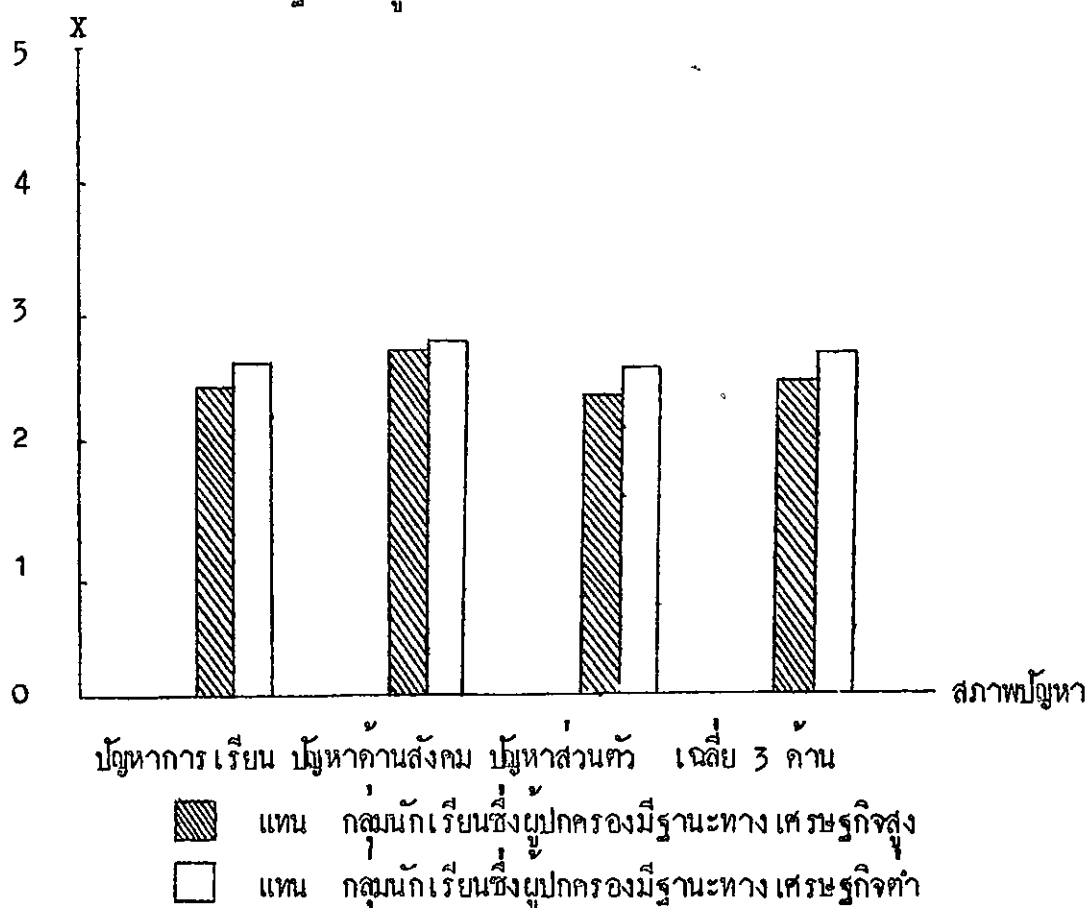
ตาราง 12 (ต่อ)

ประเภทของปัญหา	ค่าสถิติพื้นฐาน				t
	N	X	$\bar{X}$	s	
เฉลี่ยปัญหาทั้ง 3 ด้าน					
เศรษฐกิจสูง	126	8532	2.4131	.470	3.1354**
เศรษฐกิจต่ำ	221	15869	2.5636	.379	

** มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01 ($t_{.01} = 2.5758$)

* มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 ($t_{.05} = 1.9600$)

ภาพ 5. แสดงปริมาณปัญหาทั้ง 3 ด้านของกลุ่มตัวอย่างจำแนกตามฐานะทางเศรษฐกิจของผู้อุปการะ

ในภาพ 5. แสดงแนวโน้มให้เห็นว่า นักเรียนซึ่งผู้ปกครองมีฐานะทางเศรษฐกิจต่ำ มีคะแนนเฉลี่ยของปัญหาการเรียน สังคม และส่วนตัว มากกว่านักเรียนซึ่งผู้ปกครองมีฐานะทางเศรษฐกิจสูง และเมื่อพิจารณา ค่า t ในตาราง 12 จะพบว่า นักเรียนซึ่งผู้ปกครองมีฐานะทางเศรษฐกิจต่ำ มีคะแนนเฉลี่ยของปัญหาการเรียน มากกว่านักเรียนซึ่งผู้ปกครองมีฐานะทางเศรษฐกิจสูง อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01 (มีความเชื่อมั่นได้ 99 %) ทางด้านปัญหาค่านิยม นักเรียนซึ่งผู้ปกครองมีฐานะทางเศรษฐกิจต่ำมีคะแนนเฉลี่ยของปัญหาค่านิยม มากกว่านักเรียนซึ่งผู้ปกครองมีฐานะทางเศรษฐกิจสูง อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ แสดงว่า นักเรียนทั้ง 2 กลุ่มนี้ มีปัญหาค่านิยมไม่แตกต่างกัน ส่วนปัญหาส่วนตัว พบว่า นักเรียนซึ่งผู้ปกครองมีฐานะทางเศรษฐกิจต่ำมีคะแนนเฉลี่ยของปัญหาส่วนตัว มากกว่านักเรียนซึ่งผู้ปกครองมีฐานะทางเศรษฐกิจสูง อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01 (มีความเชื่อมั่นได้ 99 %)

เมื่อกล่าวโดยส่วนรวม คือเฉลี่ยปัญหาทั้ง 3 ด้านแล้ว จะปรากฏว่า นักเรียนซึ่งผู้ปกครองมีฐานะทางเศรษฐกิจต่ำมีคะแนนเฉลี่ยของปัญหาทั้ง 3 ด้าน มากกว่านักเรียนซึ่งผู้ปกครองมีฐานะทางเศรษฐกิจสูง อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01 (มีความเชื่อมั่นได้ 99 %)

สรุปผลการศึกษาในตอนนี้ ตรงตามสมมุติฐานที่ตั้งไว้ว่า

"นักเรียนซึ่งผู้ปกครองมีฐานะทางเศรษฐกิจสูงกับนักเรียนซึ่งผู้ปกครองมีฐานะทางเศรษฐกิจต่ำ มีปัญหาการเรียน ปัญหาค่านิยม และปัญหาส่วนตัว แตกต่างกัน".

สรุปผลการศึกษาค้นคว้า วิเคราะห์ และข้อเสนอแนะ

ความมุ่งหมายในการศึกษา

การศึกษาค้นคว้าครั้งนี้มุ่งศึกษาเปรียบเทียบปัญหาของนักเรียนชั้นประถมศึกษาตอนปลายใน เขตการศึกษา 2 อันประกอบด้วยจังหวัดปัตตานี ยะลา นราธิวาส และสตูล เพื่อที่จะทราบว่านักเรียนเหล่านี้ประสบปัญหาการเรียน สังคม และส่วนตัวในอัตรา มากน้อยเพียงใด และเพื่อเปรียบเทียบปัญหาด้านต่าง ๆ โดยจำแนกตามผลสัมฤทธิ์ทาง การเรียน อายุ สถานที่ตั้งของโรงเรียน ศาสนา และฐานะทางเศรษฐกิจ ทั้งนี้เพื่อเป็น แนวทางในการจัดบริการแนะแนวในโรงเรียนประถมศึกษาในเขตการศึกษา 2 และให้ผู้บริหาร ทางการศึกษา ได้นำไปพิจารณาในการปรับปรุงการศึกษาในเขตการศึกษา 2 ซึ่งมีนักเรียน ที่นับถือศาสนาอิสลามเป็นจำนวนมาก โค้ดยิ่งขึ้น และประการสุดท้ายเพื่อให้ผู้มีส่วนเกี่ยวข้อง กับเด็กในระดับนี้ได้ใช้เป็นแนวทางป้องกัน และแก้ไขปัญหาดังกล่าว ของนักเรียน

กลุ่มตัวอย่าง

กลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการศึกษาค้นคว้านี้ เป็นนักเรียนชั้นประถมศึกษาตอนปลาย ปีการศึกษา 2517 ในจังหวัดปัตตานี ยะลา นราธิวาส และสตูล จำนวน 1,000 คน เป็นนักเรียนไทยพุทธ 468 คน นักเรียนไทยมุสลิม 532 คน

เครื่องมือที่ใช้ในการรวบรวมข้อมูล

การรวบรวมข้อมูลใช้แบบสอบถามเกี่ยวกับปัญหาการเรียน สังคม และส่วนตัว แบบมาตราส่วนประมาณค่า ประกอบด้วยข้อคำถาม 84 ข้อ แบบสอบถามนี้ ผู้วิจัยสร้างขึ้นเอง ได้วิเคราะห์หาค่าอำนาจจำแนกแล้ว และมีค่าความเชื่อมั่นเท่ากับ .8706

การวิเคราะห์ข้อมูล

ในการวิเคราะห์ข้อมูลได้กระทำตามลำดับดังนี้คือ

1. วิเคราะห์หาค่าคะแนนเฉลี่ยของปัญหาแต่ละหมวดเป็นรายข้อ
2. เปรียบเทียบความแตกต่างของปัญหาทั้ง 3 ด้าน ของกลุ่มตัวอย่าง

จำแนกตามผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน

3. เปรียบเทียบความแตกต่างของปัญหาทั้ง 3 ด้านของกลุ่มตัวอย่าง

จำแนกตามระดับอายุ

4. เปรียบเทียบความแตกต่างของปัญหาทั้ง 3 ด้านของกลุ่มตัวอย่าง

จำแนกตามสถานที่ตั้งของโรงเรียน

5. เปรียบเทียบความแตกต่างของปัญหาทั้ง 3 ด้านของกลุ่มตัวอย่าง

จำแนกตามศาสนาที่นักเรียนนับถือ

6. เปรียบเทียบความแตกต่างของปัญหาทั้ง 3 ด้านของกลุ่มตัวอย่าง

จำแนกตามฐานะทางเศรษฐกิจของผู้ปกครอง

ผลการวิเคราะห์ข้อมูล

1. การวิเคราะห์หาค่าคะแนนเฉลี่ยของปัญหาในแต่ละหมวด เป็นรายข้อ พบว่า

1.1 ปัญหาการเรียน

นักเรียนชั้นประถมศึกษาตอนปลายในเขตการศึกษา 2 ประสบปัญหา อยู่ในเกณฑ์ "ปานกลาง" (ค่าคะแนนเฉลี่ยอยู่ในช่วง 2.50 – 3.49) โดยที่กลุ่มนักเรียนไทยพุทธ และกลุ่มนักเรียนไทยมุสลิม ประสบปัญหาอยู่ในเกณฑ์ "ปานกลาง" (ค่าคะแนนเฉลี่ยอยู่ในช่วง 2.50 – 3.49) ทั้ง 2 กลุ่ม ปัญหาที่มีความสำคัญตามทัศนะของนักเรียน ได้แก่ ต้องการจะเรียนให้เก่งขึ้นแต่ไม่รูจะทำอย่างไร มีความกลัวว่าจะสอบตก รู้สึกไม่สบายใจเมื่อเรียนไม่เก่งเท่าคนอื่น รู้สึกว่าวิชาที่ครูสอนยากเกินไป และ ต้องการหนังสือเรียน สมุด และ เครื่องใช้ที่จำเป็นในการเรียน

1.2 ปัญหาคนสังคม

1.2.1 ปัญหาความสัมพันธ์กับครู นักเรียนชั้นประถมศึกษาตอนปลาย ในเขตการศึกษา 2 ประสบปัญหาอยู่ในเกณฑ์ "ปานกลาง" (ค่าคะแนนเฉลี่ยอยู่ในช่วง 2.50 - 3.49) โดยที่กลุ่มนักเรียนไทยพุทธ และกลุ่มนักเรียนไทยมุสลิม ประสบปัญหาในเรื่องนี้อยู่ในเกณฑ์ "ปานกลาง" (ค่าคะแนนเฉลี่ยอยู่ในช่วง 2.50 - 3.49) ทั้ง 2 กลุ่ม ปัญหาที่มีความสำคัญตามทัศนะของนักเรียน ได้แก่ ไม่กล้าซักถามครูเมื่อมีข้อสงสัย เมื่อมีความทุกข์ไม่กล้าไปปรึกษาครู ไม่ชอบครูที่ไม่ยุติธรรม ครูไม่เข้าใจความรู้สึกของนักเรียน และครูเขารวมกิจกรรมของนักเรียนน้อยเกินไป

1.2.2 ปัญหาความสัมพันธ์กับเพื่อน นักเรียนชั้นประถมศึกษาตอนปลาย ในเขตการศึกษา 2 ประสบปัญหาอยู่ในเกณฑ์ "ปานกลาง" (ค่าคะแนนเฉลี่ยอยู่ในช่วง 2.50 - 3.49) โดยที่กลุ่มนักเรียนไทยพุทธ และกลุ่มนักเรียนไทยมุสลิม ประสบปัญหาในเรื่องนี้อยู่ในเกณฑ์ "ปานกลาง" (ค่าคะแนนเฉลี่ยอยู่ในช่วง 2.50 - 3.49) ทั้ง 2 กลุ่ม ปัญหาที่มีความสำคัญตามทัศนะของนักเรียนได้แก่ ไม่ค่อยได้รับความช่วยเหลือจากเพื่อน รู้สึกว่าเพื่อนเมื่อขาดเพื่อน เพื่อนไม่ชวนไปเล่นควย รู้สึกอายเมื่ออยู่ต่อหน้าเพศตรงข้าม ไม่สามารถหลีกเลี่ยงเพื่อนที่ไม่ชอบได้ และเพื่อนมักเล่าเรื่องที่ไม่ดีของนักเรียนให้คนอื่นฟัง

1.2.3 ปัญหาความสัมพันธ์กับบุคคลในบ้าน นักเรียนชั้นประถมศึกษาตอนปลายในเขตการศึกษา 2 ประสบปัญหา อยู่ในเกณฑ์ "ปานกลาง" (ค่าคะแนนเฉลี่ยอยู่ในช่วง 2.50 - 3.49) โดยที่กลุ่มนักเรียนไทยพุทธ และกลุ่มนักเรียนไทยมุสลิม ประสบปัญหาในเรื่องนี้อยู่ในเกณฑ์ "ปานกลาง" (ค่าคะแนนเฉลี่ยอยู่ในช่วง 2.50 - 3.49) ทั้ง 2 กลุ่ม ปัญหาที่มีความสำคัญในทัศนะของนักเรียน ได้แก่ ต้องการให้บุคคลอื่นในบ้านรัก และเห็นอกเห็นใจมากกว่านี้ ต้องการให้พ่อแม่ผู้ปกครองให้ความเป็นอิสระในการทำสิ่งต่างๆ มากกว่านี้ พ่อแม่ผู้ปกครองไม่ให้โอกาสในการแสดงความคิดเห็น ต้องการความเป็นอิสระมากกว่านี้ เมื่ออยู่ที่บ้าน และรู้สึกว่าผู้ใหญ่ในบ้านชอบบังคับอยู่เสมอ

สรุปปัญหาด้านสังคมที่นักเรียนประสบอยู่โดยเฉลี่ยอยู่ในเกณฑ์ "ปานกลาง" (ค่าคะแนนเฉลี่ยอยู่ในช่วง 2.50 - 3.49) โดยมีปัญหาในเรื่องความสัมพันธ์กับครู ปัญหา

ความสัมพันธ์กับเพื่อน และปัญหาความสัมพันธ์กับบุคคลในบ้าน มากน้อยตามลำดับ

1.3 ปัญหาส่วนตัว

1.3.1 ปัญหาการเงิน นักเรียนชั้นประถมศึกษาตอนปลายในเขตการศึกษา 2 ประสบปัญหาอยู่ในเกณฑ์ "ปานกลาง" (ค่าคะแนนเฉลี่ยอยู่ในช่วง 2.50 – 3.49) ส่วนกลุ่มนักเรียนไทยมุสลิม ประสบปัญหาอยู่ในเกณฑ์ "ปานกลาง" (ค่าคะแนนเฉลี่ยอยู่ในช่วง 2.50 – 3.49) ปัญหาที่มีความสำคัญในทัศนะของนักเรียนคือ ต้องการให้โรงเรียนช่วยหาทุนสำหรับช่วยเหลือนักเรียน ต้องการหางานเพื่อช่วยหาเงิน ต้องการของบางอย่างเหมือนเพื่อน แต่ไม่มีเงินซื้อ ต้องการที่จะมีเงินสำหรับใช้จ่ายเหมือนเพื่อน บางคนที่มีเงินมาก และมีเรื่องไม่สบายใจเนื่องจากไม่มีเงินสำหรับใช้จ่ายในบ้าน

1.3.2 ปัญหาสุขภาพ นักเรียนชั้นประถมศึกษาตอนปลายในเขตการศึกษา 2 ประสบปัญหาอยู่ในเกณฑ์ "น้อย" (ค่าคะแนนเฉลี่ยอยู่ในช่วง 1.50 – 2.49) โดยที่กลุ่มนักเรียนไทยพุทธ และกลุ่มนักเรียนไทยมุสลิม ประสบปัญหาอยู่ในเกณฑ์ "น้อย" (ค่าคะแนนเฉลี่ยอยู่ในช่วง 1.50 – 2.49) ทั้ง 2 กลุ่ม ปัญหาที่มีความสำคัญในทัศนะของนักเรียนคือ มีความทุกข์เนื่องจากมีวพรรณไม่ดี รูปร่างหน้าตา สักส่วนของร่างกายไม่เป็นที่พอใจของตัวเอง รับประทานอาหารไม่เป็นเวลา และพักผ่อนไม่เพียงพอ

1.3.2 ปัญหาที่อยู่อาศัย นักเรียนชั้นประถมศึกษาตอนปลายประสบปัญหาอยู่ในเกณฑ์ "ปานกลาง" (ค่าคะแนนเฉลี่ยอยู่ในช่วง 2.50 – 3.49) โดยที่กลุ่มนักเรียนไทยพุทธ และกลุ่มนักเรียนไทยมุสลิม ประสบปัญหาอยู่ในเกณฑ์ "ปานกลาง" (ค่าคะแนนเฉลี่ยอยู่ในช่วง 2.50 – 3.49) ทั้ง 2 กลุ่ม ปัญหาที่มีความสำคัญในทัศนะของนักเรียนคือ ต้องการซ่อมแซมบ้านให้ดีขึ้น ต้องการบริเวณบ้านสำหรับวิ่งเล่น พักผ่อน บ้านที่อยู่ไม่สบาย ไม่น่าอยู่ ต้องการห้องส่วนตัวเป็นของตนเอง และบ้านที่อยู่มีสภาพไม่ถูกสุขลักษณะ

สรุปปัญหาส่วนตัวที่นักเรียนประสบอยู่ในเกณฑ์ "น้อย" (ค่าคะแนนเฉลี่ยอยู่ในช่วง 1.50 – 2.49) โดยมีปัญหาการเงิน ปัญหาที่อยู่อาศัย และปัญหาสุขภาพมากน้อยตามลำดับ

2. เปรียบเทียบปัญหาการเรียน สังคม และส่วนตัวของนักเรียนที่มีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนต่างกัน พบว่า

2.1 นักเรียนที่มีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนต่ำ มีปัญหาการเรียนมากกว่านักเรียนที่มีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนสูง อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01 ($t = 7.8616$)

2.2 นักเรียนที่มีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนต่ำ มีปัญหาค่านสังคม มากกว่านักเรียนที่มีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนสูง อย่างไม่มีนัยสำคัญทางสถิติ ($t = 1.4451$)

2.3 นักเรียนที่มีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนต่ำ มีปัญหาส่วนตัว มากกว่านักเรียนที่มีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนสูง อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 ($t = 2.0642$)

2.4 นักเรียนที่มีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนต่ำ มีปัญหาทั้ง 3 ด้านมากกว่านักเรียนที่มีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนสูง อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01 ($t = 3.7200$)

3. เปรียบเทียบปัญหาการเรียน สังคม และส่วนตัว ของนักเรียนที่อยู่ในวัยต่างกัน

3.1 นักเรียนในวัยรุ่นตอนต้นมีปัญหาการเรียน มากกว่านักเรียนในวัยก่อนวัยรุ่น อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 ($t = 2.4735$)

3.2 นักเรียนในวัยรุ่นตอนต้นมีปัญหาค่านสังคม มากกว่านักเรียนในวัยก่อนวัยรุ่น อย่างไม่มีนัยสำคัญทางสถิติ ($t = 0.3534$)

3.3 นักเรียนในวัยรุ่นตอนต้นมีปัญหาส่วนตัว มากกว่านักเรียนในวัยก่อนวัยรุ่น อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01 ($t = 3.1447$)

3.4 นักเรียนในวัยรุ่นตอนต้นมีปัญหาทั้ง 3 ด้าน มากกว่านักเรียนในวัยก่อนวัยรุ่น อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 ($t = 2.1060$)

4. เปรียบเทียบปัญหาการเรียน สังคม และส่วนตัวของนักเรียนในโรงเรียน ซึ่งตั้งอยู่ในสถานที่ต่างกัน

4.1 นักเรียนในโรงเรียนซึ่งอยู่ทางไกลมีปัญหาการเรียนมากกว่านักเรียนในโรงเรียนซึ่งอยู่ในตัวจังหวัด อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01 ($t = 2.8269$)

4.2 นักเรียนในโรงเรียนซึ่งอยู่ห่างไกล มีปัญหาด้านสังคมมากกว่า
นักเรียนในโรงเรียนซึ่งอยู่ในตัวจังหวัด อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 ($t = 2.1201$)

4.3 นักเรียนในโรงเรียนซึ่งอยู่ห่างไกลมีปัญหาส่วนตัวมากกว่านักเรียน
ในโรงเรียนซึ่งอยู่ในตัวจังหวัด อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01 ($t = 4.8048$)

4.4 นักเรียนในโรงเรียนซึ่งอยู่ห่างไกลมีปัญหาทั้ง 3 ด้าน มากกว่า
นักเรียนในโรงเรียนซึ่งอยู่ในตัวจังหวัดอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01 ($t = 3.4098$)

5. เปรียบเทียบปัญหาการเรียน สังคม และส่วนตัวของนักเรียนไทยพุทธกับ นักเรียนไทยมุสลิม

5.1 นักเรียนไทยมุสลิมมีปัญหาการเรียน มากกว่านักเรียนไทยพุทธอย่างมี
นัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01 ($t = 3.5336$)

5.2 นักเรียนไทยพุทธมีปัญหาด้านสังคม มากกว่า นักเรียนไทยมุสลิม
อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01 ($t = 2.6906$)

5.3 นักเรียนไทยมุสลิมมีปัญหาส่วนตัว มากกว่านักเรียนไทยพุทธ อย่างมี
นัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01 ($t = 5.0314$)

5.4 นักเรียนไทยมุสลิมมีปัญหาทั้ง 3 ด้านโดยเฉลี่ยมากกว่านักเรียน
ไทยพุทธ อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 ($t = 2.4666$)

6. เปรียบเทียบปัญหาการเรียน สังคม และส่วนตัวของนักเรียนซึ่งผูกครอง มีฐานะทางเศรษฐกิจต่างกัน

6.1 นักเรียนซึ่งผูกครองมีฐานะทางเศรษฐกิจต่ำ มีปัญหาการเรียน
มากกว่า นักเรียนซึ่งผูกครองมีฐานะทางเศรษฐกิจสูง อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01
($t = 3.6735$)

6.2 นักเรียนซึ่งผูกครองมีฐานะทางเศรษฐกิจต่ำมีปัญหาด้านสังคมมากกว่า
นักเรียนซึ่งผูกครองมีฐานะทางเศรษฐกิจสูง อย่างไม่มีนัยสำคัญทางสถิติ ($t = 0.9709$)

6.3 นักเรียนซึ่งผู้ปกครองมีฐานะทางเศรษฐกิจต่ำ มีปัญหาส่วนตัวมากกว่านักเรียนซึ่งผู้ปกครองมีฐานะทางเศรษฐกิจสูง อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01 ($t = 4.2882$)

6.4 นักเรียนซึ่งผู้ปกครองมีฐานะทางเศรษฐกิจต่ำ มีปัญหาทั้ง 3 ด้าน โดยเฉลี่ยมากกว่านักเรียนซึ่งผู้ปกครองมีฐานะทางเศรษฐกิจสูง อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01 ($t = 3.1354$)

อภิปรายผล

1. ผลการวิเคราะห์ข้อมูล เปรียบเทียบปัญหาการเรียน สังคม และส่วนตัว ของนักเรียนที่มีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนสูง กับนักเรียนที่มีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนต่ำ

การวิเคราะห์ข้อมูลในตอนนี้เป็นการตรวจสอบสมมุติฐานข้อ 1 ซึ่งตั้งไว้ว่า "นักเรียนที่มีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนสูง กับนักเรียนที่มีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนต่ำ มีปัญหาการเรียน สังคม และส่วนตัวแตกต่างกัน" และผลจากการวิเคราะห์ข้อมูลพบว่า นักเรียนที่มีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนต่ำ มีปัญหาทั้ง 3 ด้าน โดยเฉลี่ยมากกว่า นักเรียนที่มีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนสูง อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ ผลการศึกษาจึงสอดคล้องกับสมมุติฐานที่ตั้งไว้

ปัญหาการเรียนของนักเรียนที่มีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนต่ำ มากกว่า นักเรียนที่มีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนสูง อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ ซึ่งสอดคล้องกับผลการวิจัยของ คาร์ (Carr, 1956 : 93 - 97) ซึ่งพบว่า กลุ่ม เรียนอ่อน มีปัญหาหนักทางวิชาการ ส่วนกลุ่มเรียนดีมีปัญหานักในด้านทั่วไป

ปัญหาค่านิยมของนักเรียนที่มีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนต่ำ มากกว่า นักเรียนที่มีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนสูง อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ แสดงให้เห็นว่านักเรียนที่มีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนสูง สามารถปรับตัวทางสังคมได้ดีกว่า ฉะนั้น จึงมีปัญหาค่านิยม น้อยกว่า นักเรียนที่มีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนต่ำ ซึ่งสอดคล้องกับผลการวิจัยของ กิลล์ (Gill, 1962 : 144 - 149) ซึ่งพบว่า เด็กที่เรียนดี จะมีความสามารถในการปรับตัวทางสังคมได้ดีกว่า เด็กที่มีผลการเรียนต่ำ ซึ่งเป็นสาเหตุให้เด็กที่มีผลการเรียนต่ำ

ประสบกับปัญหาค่าน้ำสังคมมากกว่าเด็กที่เรียนดี ตรงกับผลการวิจัยของ ดีเซนา (Desena, 1964 : 145 - 149) ที่พบว่า ผู้ที่มีผลการเรียนดี จะมีความสามารถในการปรับตัวได้ดี และรวดเร็วกว่าผู้ที่เรียนไต่ปานกลางหรือต่ำ จะเห็นได้ว่า ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนมีส่วนสัมพันธ์โดยตรงกับปัญหาค่าน้ำสังคมของเด็ก ดังที่ นิภาพร จินดาวัฒน์ (2512 : 33 - 39) ได้ศึกษาความสัมพันธ์ระหว่างผลสัมฤทธิ์ในการเรียน กับความสามารถในการปรับตัวในสังคม พบว่า คนที่มีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนสูง จะมีความสามารถในการปรับตัวสูง ส่วนคนที่มีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนต่ำ จะมีความสามารถในการปรับตัวต่ำ ถ้าพิจารณาให้ลึกซึ้งแล้วจะเห็นว่า ผลจากการปรับตัวได้นี้เอง จะทำให้นักเรียนประสบปัญหาค่าน้ำสังคมในเรื่องต่าง ๆ ลดน้อยลง อันจะมีผลต่อผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของนักเรียนด้วย เชิตเซอร์ (Shertzer, 1965 : 262) พบว่า การปรับตัวมีความสัมพันธ์โดยตรงกับผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน และตามผลการวิจัยของ โดนิแวน (Donivan, 1965 : 20 - 23) ซึ่งพบว่า กลุ่มที่มีการปรับตัวดี มีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนสูงกว่า กลุ่มที่มีการปรับตัวไม่ดี

ปัญหาส่วนตัวของนักเรียนที่มีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนต่ำ มากกว่านักเรียนที่มีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนสูง อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ แสดงว่านักเรียนทั้ง 2 กลุ่มนี้มีปัญหาส่วนตัวแตกต่างกัน ซึ่งตรงกับผลการวิจัยของ วัฒนา พุ่มเล็ก (2513 : 85) พบว่านักเรียนที่มีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนต่ำ กับนักเรียนที่มีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนสูง มีปัญหาสุขภาพการเงิน ครอบครัว และงานอาชีพของผู้ปกครองแตกต่างกัน และนักเรียนที่มีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนต่ำประสบปัญหาเหล่านี้มากกว่าพวกที่มีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนสูง อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับความเชื่อมั่น .01

2. ผลการวิเคราะห์ข้อมูล เปรียบเทียบปัญหาการเรียน สังคม และส่วนตัวของนักเรียนในวัยก่อนวัยรุ่น กับนักเรียนในวัยรุ่นตอนต้น

การวิเคราะห์ข้อมูลในตอนนี้ เป็นการตรวจสอบสมมุติฐานข้อ 2 ซึ่งตั้งไว้ว่า "นักเรียนที่อยู่ในวัยก่อนวัยรุ่นกับนักเรียนที่อยู่ในวัยรุ่นตอนต้น มีปัญหาการเรียน ปัญหาค่าน้ำสังคม และปัญหาส่วนตัว แตกต่างกัน" และผลจากการวิเคราะห์ข้อมูล พบว่า นักเรียนในวัยรุ่นตอนต้นมีปัญหาทั้ง 3 ด้านโดยเฉลี่ย มากกว่านักเรียนในวัยก่อนวัยรุ่น อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ

ผลการศึกษาก็สอดคล้องกับสมมุติฐานที่ตั้งไว้

ปัญหาการเรียน ของนักเรียนในวัยรุ่นตอนต้น มากกว่านักเรียนในวัยก่อนวัยรุ่นอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ ซึ่งผลการวิจัยสอดคล้องกับผลการวิจัยของ วที เชี่ยวอุไร (2509 : 85 - 89) ซึ่งพบว่า เด็กวัยรุ่นไทยทั้งชาย - หญิง มีปัญหามากที่สุดคือปัญหาเกี่ยวกับการเรียน และตรงกับผลการวิจัยของคณะกรรมการการศึกษาแห่งชาติ ที่พบว่า อายุ และ ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของนักเรียน มีส่วนสัมพันธ์กันในทางตรงกันข้าม (ศูนย์ศึกษา ค.ศ. - ธ.ศ. 2517 : 90)

ปัญหาค่านิยมของนักเรียนในวัยรุ่นตอนต้น มากกว่านักเรียนในวัยก่อนวัยรุ่น อย่างไม่มีนัยสำคัญทางสถิติ แสดงว่า นักเรียนทั้ง 2 กลุ่มนี้มีปัญหาค่านิยมไม่แตกต่างกัน ซึ่งสอดคล้องกับผลการวิจัยของสมใจ ทิมพงษ์ (2512 : 47) ที่พบว่า นักเรียนที่อายุต่างกัน มีปัญหาค่านิยมคล้ายคลึงกัน และเมื่อพิจารณาค่าคะแนนเฉลี่ยของนักเรียนในวัยก่อนวัยรุ่น และนักเรียนในวัยรุ่นตอนต้น จะพบว่ามีค่าคะแนนเฉลี่ยสูง ($\bar{X} = 2.6217$ และ $\bar{X} = 2.6252$ ตามลำดับ) ทั้ง 2 กลุ่ม จึงเป็นที่น่าสังเกตว่านักเรียนทั้ง 2 กลุ่มนี้มีปัญหาค่านิยมมาก ทั่วกันทั้ง 2 กลุ่ม แต่อยู่ในขนาดที่ใกล้เคียงกันมากจะไม่พบความแตกต่างกัน ดังกล่าวแล้ว และเมื่อพิจารณาค่าคะแนนเฉลี่ยปัญหาค่านิยมของนักเรียนทั้ง 2 กลุ่ม ($\bar{X} = 2.6235$) เปรียบเทียบกับค่าคะแนนเฉลี่ยปัญหาการเรียน ($\bar{X} = 2.5224$) และค่าคะแนนเฉลี่ยปัญหาส่วนตัว ($\bar{X} = 2.4508$) จะพบว่า นักเรียนทั้ง 2 กลุ่มนี้ประสบปัญหาค่านิยมมากเป็นอันดับ 1 ตรงกับที่เฮิร์ลอค (Hurlock, 1959 : 264 - 267) กล่าวว่า วัยรุ่นตอนต้นเป็นช่วงที่เด็กมีความขัดแย้งกับพ่อแม่ ครู และเพื่อน และมีอารมณ์รุนแรงมากกว่าในวัยเด็ก

ปัญหาส่วนตัวของนักเรียนในวัยรุ่นตอนต้นมากกว่านักเรียนในวัยก่อนวัยรุ่นอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ แสดงว่านักเรียน 2 กลุ่มนี้มีปัญหาส่วนตัวแตกต่างกัน และผลการศึกษาที่พบว่า นักเรียนในวัยรุ่นมีปัญหาค่านิยมมากกว่านักเรียนในวัยก่อนวัยรุ่น สอดคล้องกับผลการวิจัยของ วรพุฒิ จรัสตระกูล (2514 : 65) ซึ่งพบว่าวัยรุ่นประสบปัญหาสุขภาพ กิจกรรมทางสังคม และการพักผ่อน และตรงกับผลการวิจัยของ วที เชี่ยวอุไร (2509 : 85-89)

ซึ่งทำการสำรวจปัญหาชีวิตและความสนใจของเด็กวัยรุ่น พบว่า เด็กวัยรุ่นชายมีปัญาเกี่ยวกับการเงิน เด็กวัยรุ่นหญิงมีปัญาเกี่ยวกับสุขภาพทางกาย

3. ผลการวิเคราะห์ข้อมูล เปรียบเทียบปัญหาการเรียน สังคม และส่วนตัว ของนักเรียนซึ่งอยู่ในตัวจังหวัด กับนักเรียนในโรงเรียนซึ่งอยู่ห่างไกล

การวิเคราะห์ข้อมูลตอนนี เป็นการตรวจสอบสมมุติฐานข้อ 3 ซึ่งตั้งไว้ว่า "นักเรียนที่เรียนอยู่ในโรงเรียนซึ่งอยู่ในตัวจังหวัด กับนักเรียนที่เรียนอยู่ในโรงเรียนห่างไกล มีปัญหาการเรียน ปัญหาคนสังคม และปัญหาส่วนตัว แตกต่างกัน" และผลการวิเคราะห์ข้อมูล พบว่า นักเรียนในโรงเรียนซึ่งอยู่ห่างไกลมีปัญาทั้ง 3 ด้านโดยเฉลี่ย มากกว่านักเรียนในโรงเรียนซึ่งอยู่ในตัวจังหวัด อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ ผลการศึกษาจึงสอดคล้องกับสมมุติฐานที่ตั้งไว้

ปัญหาการเรียนของนักเรียนในโรงเรียนซึ่งอยู่ห่างไกลมากกว่านักเรียนในโรงเรียนซึ่งอยู่ในตัวจังหวัด อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ แสดงว่า นักเรียนทั้ง 2 กลุ่มมีปัญหาการเรียนแตกต่างกัน

ปัญหาค่านสังคมของนักเรียนในโรงเรียนซึ่งอยู่ห่างไกล มากกว่านักเรียนในโรงเรียนซึ่งอยู่ในตัวจังหวัด อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ แสดงว่านักเรียนทั้ง 2 กลุ่มมีปัญหาคนสังคมแตกต่างกัน แต่แนวโน้มของปัญาซึ่งพบว่านักเรียนในโรงเรียนซึ่งอยู่ห่างไกลประสบปัญามากกว่านักเรียนในโรงเรียนซึ่งอยู่ในตัวจังหวัด ชัดแย้งกับผลการวิจัยของ เลนส์ (Lents, 1956 : 331 - 337) ที่พบว่าเด็กในเมืองหลวงกระทำผิดจำนวนมากกว่าเด็กในชนบท และผลการวิจัยของ นิวเมเยอร์ (Neumeyer, 1961 : 47) ที่พบว่า อัตราการกระทำผิดของเด็ก จะลดลงหากอยู่ไกลจากเมืองหลวง

ปัญหาค่านส่วนตัวของนักเรียนในโรงเรียนซึ่งอยู่ห่างไกลมากกว่านักเรียนในโรงเรียนซึ่งอยู่ในตัวจังหวัด อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ แสดงว่า นักเรียนทั้ง 2 กลุ่ม มีปัญาค่านส่วนตัวแตกต่างกัน

เมื่อพิจารณาแนวโน้มของปัญาทั้ง 3 ด้าน พบว่า นักเรียนในโรงเรียนซึ่งอยู่ห่างไกล มีปัญามากกว่านักเรียนในโรงเรียนซึ่งอยู่ในตัวจังหวัด ซึ่งขัดแย้งกับผลการวิจัย

และศึกษาคุณค่าของบุคคลอื่น ๆ ดังกล่าวแล้วนั้น ผู้วิจัยมีความเห็นว่า ผลการศึกษาที่ ชัดแจ้งนี้ เนื่องมาจากว่า จังหวัดปัตตานี ยะลา นราธิวาส และสตูล เป็นจังหวัดที่อยู่ ทางไกลจากกรุงเทพมหานครมาก ดังนั้น สภาพแวดล้อมและภูมิหลังของกลุ่มตัวอย่างใน โรงเรียนซึ่งอยู่ในตัวจังหวัดจึงต่างจากสภาพของเด็กในเมืองหลวง สาเหตุของปัญหาและ การกระทำผิดจึงลดน้อยลงไป และการที่นักเรียนในโรงเรียนซึ่งอยู่ห่างไกลมีปัญหามากนั้น เนื่องมาจากในท้องถิ่นที่อยู่ห่างไกล การดำรงชีวิตอยู่ในสภาพเสียเปรียบกว่าในตัวจังหวัด หลายประการ สุพัตรา สุภาพ (2515 : 149) กล่าวถึง ลักษณะการดำรงชีวิตของ ชาวชนบทว่า ส่วนใหญ่ชีวิตขึ้นอยู่กับธรรมชาติ มาตรฐานการครองชีพต่ำ ความเฉื่อยชา มีมาก ความเจริญหยดอยู่กับที่หรือไปไ้ช้ามาก และงานขาดประสิทธิภาพ นอกจากนี้ ไพรัตน์ เฑชะรินทร์ (2516 : 44 - 51) อธิบายถึงลักษณะความแตกต่างระหว่าง ชุมชนชนบทและชุมชนในเมือง ว่าแตกต่างกันทางด้านสิ่งแวดล้อมทางภูมิศาสตร์ ทางสังคม และทางวัฒนธรรม

4. ผลการวิเคราะห์ข้อมูล เปรียบเทียบปัญหาการเรียน สังคม และส่วนตัว ของนักเรียนไทยพุทธ กับนักเรียนไทยมุสลิม

การวิเคราะห์ข้อมูลตอนนี้เป็นการตรวจสอบสมมุติฐานข้อ 4 ซึ่งตั้งไว้ว่า "นักเรียนไทยพุทธกับนักเรียนไทยมุสลิม มีปัญหาการเรียน สังคม และส่วนตัวแตกต่างกัน" และผลการวิเคราะห์ข้อมูล พบว่า นักเรียนไทยมุสลิมมีปัญหาดัง 3 ด้านโดยเฉลี่ยมากกว่า นักเรียนไทยพุทธอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ ผลการศึกษาจึงสอดคล้องกับสมมุติฐานที่ตั้งไว้

ปัญหาการเรียนของนักเรียนไทยมุสลิม มากกว่านักเรียนไทยพุทธอย่าง มีนัยสำคัญทางสถิติ แสดงว่านักเรียนไทยพุทธกับนักเรียนไทยมุสลิม มีปัญหาการเรียนแตกต่างกัน สาเหตุประการหนึ่งที่ทำให้นักเรียนไทยมุสลิมมีปัญหาการเรียนมากกว่านักเรียนไทยพุทธนั้น เป็นไปตามที่ โมฮัมมัด อับดุลกาเดร์ และสมาน ใจปรานี (2506 : 11) ให้ความเห็น ไว้ว่า เด็กมุสลิมในจังหวัดชายแดนภาคใต้ทุกคน ต้องเรียนให้รู้จักใช้อ่านคัมภีร์ กุรอาน ซึ่งเป็นภาษาอาหรับ โดยใช้เวลาก่อนไปโรงเรียน และหลังกลับมาจากโรงเรียน โดยอาจจะ

ไปเรียนกับโต๊ะครูผู้สอนหนังสือของหมู่บ้าน หรือเรียนกับบิดามารดาที่บ้าน....

ส่วนหนังสือยารวี เป็นหนังสือที่ถอดความหรือแปลความจากคัมภีร์กุรอ่าน หรือหนังสืออื่น ๆ ที่เป็นภาษาอาหรับ มาเป็นภาษามลายู ทั้งนี้เพราะว่า ชาวไทยมุสลิมในสี่จังหวัดชายแดนภาคใต้มีความถนัดทางภาษามลายูมากกว่าภาษาอาหรับ ดังนั้นเด็กไทยมุสลิมใน 4 จังหวัดภาคใต้ จึงต้องเรียนรู้หนังสือยารวี เพื่อจะได้มีความรู้ ความเข้าใจในบทบัญญัติต่าง ๆ ของศาสนาอิสลาม การที่นักเรียนไทยมุสลิมต้องใช้เวลาในตอนเช้าและตอนเย็นเรียนวิธีอ่านคัมภีร์ กุรอ่าน และหนังสือยารวีนี้ อาจเป็นสาเหตุหนึ่งที่ทำให้นักเรียนไทยมุสลิมประสบปัญหาการเรียน มากกว่านักเรียนไทยพุทธ ขจักษ์ บุษพันธ์ (2515 : 246) ให้ความเห็นเกี่ยวกับปัญหาการศึกษาใน 4 จังหวัดภาคใต้ โดยเฉพาะส่วนที่เกี่ยวกับนักเรียนไทยมุสลิม ทนหนึ่งว่า เด็กจะพูดภาษาไทยเฉพาะในห้องเรียน เมื่อกลับไปบ้านก็จะพูดภาษาท้องถิ่น จะเห็นได้ว่า การที่เด็กพูดภาษาไทยเฉพาะในห้องเรียนเป็นเหตุให้ภาษาไทยของนักเรียนไทยมุสลิมไม่คล่องแคล่ว อันจะส่งผลถึงความสามารถ และทักษะและความเข้าใจในการอ่านบทเรียน และฟังคำสอนในวิชาต่าง ๆ ได้ไม่ทันนักเรียนไทยพุทธ ซึ่งเป็นสาเหตุอีกประการหนึ่งที่ทำให้นักเรียนไทยมุสลิมประสบปัญหาการเรียนมากกว่านักเรียนไทยพุทธ

ปัญหาค่านิยมของนักเรียนไทยพุทธ มากกว่า นักเรียนไทยมุสลิม อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ แสดงว่า นักเรียนทั้ง 2 กลุ่มนี้ มีปัญหาค่านิยมแตกต่างกัน จากผลการวิจัยของ ฉัพลิกา ปัทมานนท์ (2516 : 91 - 101) ซึ่งพบว่าเด็กหญิงไทยพุทธ มีความเกรงใจสูงกว่าทั้งเพศหญิงและเพศชายของเด็กไทยมุสลิม และความเกรงใจสูงนี้เป็นสาเหตุหนึ่งที่ทำให้ประสบปัญหาในการสัมพันธ์กับบุคคลอื่น ๆ การวิจัยครั้งนี้ยังพบว่า แม่ของเด็กชายไทยพุทธ เข้าไปก้าวก่ายในเรื่องของลูกมากกว่าแม่ของเด็กไทยมุสลิม ซึ่งเป็นอีกประการหนึ่งที่ทำให้เด็กไทยพุทธประสบปัญหาค่านิยมมากกว่า เด็กไทยมุสลิม

ปัญหาส่วนตัวของนักเรียนไทยมุสลิม มากกว่านักเรียนไทยพุทธอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ แสดงว่า นักเรียนทั้ง 2 กลุ่มนี้มีปัญหาส่วนตัวแตกต่างกัน

5. ผลการวิเคราะห์ผล เปรียบเทียบปัญหาการเรียน สังคม และส่วนตัว
ของนักเรียนซึ่งปกครองมีฐานะทางเศรษฐกิจสูง กับนักเรียนซึ่งปกครองมีฐานะทางเศรษฐกิจต่ำ

การวิเคราะห์เหตุผลตอนนี้เป็นการตรวจสอบ สมมุติฐานข้อ 5 ซึ่งตั้งไว้ว่า "นักเรียนซึ่งผู้ปกครองมีฐานะทางเศรษฐกิจสูงกับนักเรียนซึ่งผู้ปกครองมีฐานะทางเศรษฐกิจต่ำ มีปัญหาการเรียน ปัญหาความสัมพันธ์ และปัญหาส่วนตัว แตกต่างกัน" และผลการวิเคราะห์เหตุผล พบว่านักเรียนซึ่งผู้ปกครองมีฐานะทางเศรษฐกิจต่ำ มีปัญหาทั้ง 3 ด้าน โดยเฉลี่ยมากกว่า นักเรียนซึ่งผู้ปกครองมีฐานะทางเศรษฐกิจสูง อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ ผลการศึกษาจึงสอดคล้องกับสมมุติฐานที่ตั้งไว้

ปัญหาการเรียนของนักเรียนซึ่งผู้ปกครองมีฐานะทางเศรษฐกิจต่ำ มากกว่านักเรียนซึ่งผู้ปกครองมีฐานะทางเศรษฐกิจสูง อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ แสดงว่านักเรียนทั้ง 2 กลุ่มนี้ มีปัญหาการเรียนแตกต่างกัน ผลการศึกษาค้นคว้าครั้งนี้สอดคล้องกับผลการศึกษาของราห์แมน (Rahman, 1965 : 405) พบว่าสาเหตุสำคัญที่ทำให้เด็กต้องออกจากโรงเรียน คือ ขาดทุนทรัพย์ เนื่องจากฐานะทางเศรษฐกิจของครอบครัว ซึ่งตรงกับผลการวิจัยของแอสติน (Astin, 1964 : 219 - 227) ซึ่งศึกษาองค์ประกอบที่มีอิทธิพลทำให้นิสิตต้องออกจากวิทยาลัยก่อนจบการศึกษา พบว่าองค์ประกอบที่สำคัญประการหนึ่งคือ ฐานะทางเศรษฐกิจ แสดงว่าฐานะทางเศรษฐกิจของผู้ปกครองส่งผลต่อปัญหาการเรียนของเด็ก สวัสดิ์ บรรเทิงสุข (2510 : 247 - 249) ได้ศึกษาพบว่า นักเรียนที่มีผู้ปกครองมีรายได้ต่างกัน จะมีปัญหาในเรื่องการเรียนต่างกัน

ปัญหาคำสั่งคัมของนักเรียนซึ่งผู้ปกครองมีฐานะทางเศรษฐกิจต่ำ มากกว่านักเรียนซึ่งผู้ปกครองมีฐานะทางเศรษฐกิจสูง อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ แสดงว่านักเรียนทั้ง 2 กลุ่มนี้ มีปัญหาคำสั่งคัมไม่แตกต่างกัน ผลการศึกษาค้นคว้าครั้งนี้ขัดแย้งกับผลการวิจัยของ เดลฟ (Delph, 1971 : 5028) ซึ่งพบว่า เด็กที่มาจากครอบครัวที่มีฐานะยากจนจะมีการปรับตัวไม่ดี นอกจากนี้ยังขัดแย้งกับผลการศึกษาของ ยูพิน นิสัยนต์ (2515 : 85) ซึ่งได้ทำการศึกษาค้นคว้าองค์ประกอบทางด้านผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน การปรับตัว และกิจกรรมในวิทยาลัยของนักเรียนระดับ ป.ศ. ชั้นปีที่ 2 ในจังหวัดพระนครศรีอยุธยา พบว่า กลุ่มที่มีรายได้ของบิดามารดาต่ำ มีปัญหาการปรับตัวมากที่สุด ผลการศึกษาค้นคว้าครั้งนี้ซึ่งขัดแย้งกับผลการวิจัยของบุคคลอื่นนั้น ผู้วิจัยมีความเห็นว่า สภาพทางสังคมของจังหวัดที่อยู่

ทางไกลจากกรุงเทพมหานครออกไปโดยเฉพาะจังหวัดที่ผู้วิจัยทำการศึกษานี้ มีได้เน้น
 ความสำคัญของฐานะเศรษฐกิจประการหนึ่ง กล่าวคือ เด็กจากครอบครัวที่มีฐานะเศรษฐกิจ
 สูง กับเด็กจากครอบครัวที่มีฐานะเศรษฐกิจต่ำ สามารถทำกิจกรรมทางสังคมร่วมกันได้โดยไม่
 มีการแบ่งชั้น และการอบรมเลี้ยงดูจากครอบครัวของทั้ง 2 กลุ่ม ก็ได้แตกต่างกันมากนัก
 ตลอดจนนักเรียนทั้ง 2 กลุ่มนี้ เรียนรวมกันมาตั้งแต่เล็ก เนื่องจากสังคมและอีกประการหนึ่ง
 ดังนั้นฐานะทางเศรษฐกิจจึงมีได้ส่งผลกระทบต่อการใช้ชีวิตของนักเรียนทั้ง 2 กลุ่มนี้

ปัญหาส่วนตัวของนักเรียนซึ่งผู้ปกครองมีฐานะทางเศรษฐกิจต่ำ
 มากกว่าปัญหาส่วนตัวของนักเรียนซึ่งผู้ปกครองมีฐานะทางเศรษฐกิจสูง อย่างมีนัยสำคัญทาง
 สถิติ แสดงว่านักเรียนทั้ง 2 กลุ่มนี้ มีปัญหาส่วนตัวแตกต่างกัน

6. การวิเคราะห์แนวโน้มปัญหาการเรียน ปัญหาสังคม และปัญหาส่วนตัว ของนักเรียนระดับประถมศึกษาตอนปลาย ในจังหวัดปัตตานี ยะลา นราธิวาส และสตูล

การวิเคราะห์ตอนนี้เพื่อพิจารณาแนวโน้มของปัญหาการเรียน ปัญหาสังคม
 และปัญหาส่วนตัว ซึ่งพบว่า นักเรียนประสบปัญหาการเรียนอยู่ในเกณฑ์ "ปานกลาง" ปัญหา
 สังคมอยู่ในเกณฑ์ "ปานกลาง" โดยมีความสำคัญในเรื่องความสัมพันธ์กับครู ความสัมพันธ์
 กับเพื่อน และความสัมพันธ์กับบุคคลในบ้าน ตามลำดับ ส่วนปัญหาส่วนตัว นักเรียนประสบ
 อยู่ในเกณฑ์ "น้อย" โดยมีความสำคัญในเรื่อง การเงิน ที่อยู่อาศัย และสุขภาพ ตาม
 ลำดับ ดังนั้นในการจัดบริการแนะแนวในโรงเรียนควรจะได้คำนึงถึงปัญหาและความต้องการ
 ของนักเรียนดังกล่าวแล้ว

ข้อเสนอแนะ

ผลจากการศึกษานี้ ช่วยให้เห็นสภาพแนวโน้มของปัญหาของนักเรียนชั้น
 ประถมศึกษาตอนปลายในจังหวัดปัตตานี ยะลา นราธิวาส และสตูล ดังนั้นจึงขอเสนอแนะ
 ดังนี้

1. จากการพบว่า นักเรียนในระดับประถมศึกษาตอนปลาย ประสบปัญหาต่าง ๆ ซึ่งเป็นสาเหตุหนึ่งที่ทำให้เกิดปัญหานักเรียนสอบตกซ้ำชั้นและปัญหาทางวินัย ดังนั้น โรงเรียนในระดับนี้จึงควรจัดบริการแนะแนวในโรงเรียนขึ้นช่วยเหลือเด็ก เพื่อบรรเทาปัญหาต่าง ๆ ให้น้อยลง

2. การจัดบริการแนะแนวในโรงเรียนควรจะได้คำนึงถึงปัญหาที่มีความต้องการตามทัศนะของนักเรียน เช่น ไม่รู้วิธีที่จะเรียนให้เก่งขึ้น ไม่กล้าซักถามครูเมื่อมีข้อสงสัย ต้องการให้โรงเรียนช่วยหาทุนสำหรับช่วยเหลือนักเรียน และมีโรคประจำตัว เพื่อจะได้จัดบริการด้านต่าง ๆ ได้ตรงตามวัตถุประสงค์

3. ควรจะได้มีการศึกษาเด็กที่มีปัญหาเป็นรายบุคคล เพื่อหาทางช่วยเหลือเด็กที่มีปัญหามากเป็นการรีบด่วน

4. ผู้บริหารการศึกษาควรจะได้คำนึงถึงปัญหาและความต้องการของนักเรียน เป็นข้อพิจารณา ในการจัดการศึกษาเพื่อจะได้จัดการศึกษาได้ตรงวัตถุประสงค์ยิ่งขึ้น

5. ผู้บริหารการศึกษา ครู และผู้ปกครอง ควรจะได้ร่วมมือกันในการหาทางป้องกันและแก้ไขปัญหาของนักเรียนโดยคำนึงถึงปัญหาและความต้องการของนักเรียนเป็นหลัก ในการพิจารณา

ข้อเสนอแนะในการศึกษาคนคว่ำคอไป

1. สำหรับผู้ที่ศึกษาคนคว่ำคอไป ขอเสนอแนะให้ศึกษาปัญหาทั้ง 3 ด้านของนักเรียนในระดับนี้โดยพิจารณาในตัวแปรอื่น ๆ เช่น บุคลิกภาพด้านต่าง ๆ การอบรมเลี้ยงดูอาชีพของผู้ปกครอง

2. ขอเสนอแนะให้ศึกษาเกี่ยวกับนักเรียนไทยมุสลิม ในเขตการศึกษา 2 ในระดับชั้นต่าง ๆ ให้น่ามากขึ้น เพื่อจะได้ทราบข้อเท็จจริงเกี่ยวกับภูมิหลังของนักเรียนไทยมุสลิมในจังหวัดภาคใต้ได้ดียิ่งขึ้น

3. ขอเสนอแนะให้มีการศึกษาปัญหาทั้ง 3 ด้านของนักเรียนในทัศนะของครู และผู้ปกครอง เพื่อจะได้ทำให้เข้าใจปัญหาของเด็กได้ชัดเจนยิ่งขึ้น.

បរិយាកាស

บรรณานุกรม

- ๑๖ ขจักษ์ บุรุษพัฒน์ ปัญหาชนกลุ่มน้อยในประเทศไทย โรงพิมพ์รุ่งเรืองธรรม 2515, 365 หน้า.
- คมกริช วัฒนเสถียร ศาลคดีเด็กและเยาวชน โรงพิมพ์ทางหุ้นส่วนจำกัดการพิมพ์พระนคร 2507, 163 หน้า.
- ✓ คมเพชร ฉัตรสุกกุล การศึกษาเปรียบเทียบองค์ประกอบค่านิยมเศรษฐกิจ การปรับตัว และกิจกรรมในวิทยาลัยของนักศึกษา ป.ศ. ปีที่ 2 ปีการศึกษา 2514 ที่มีผลสัมฤทธิ์ทางการ เรียนสูงและต่ำ ของวิทยาลัยครู ภาคตะวันออกเฉียงเหนือ ปรินิพนธ์ คศ.ม. วิทยาลัยวิชาการศึกษา ประสานมิตร 2515, 98 หน้า.
- จงกล ศตะภุรี บทบาทของครูที่จะช่วยแก้ไข้ร่นให้เด็กมีปัญหาชีวิต ปรินิพนธ์ คม.. คณะครุศาสตร์ จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย 2500, 76 หน้า.
- เคียน สุภาพ การศึกษาเด็กวัยร่นที่มีปัญหา 5 คน ปรินิพนธ์ คม. คณะครุศาสตร์ จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย 2508, 47 หน้า.
- ทิพาวรรณ จันทรพิบูลย์ ปัญหาที่เป็นอุปสรรคในการ เรียนของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 ในโรงเรียนรัฐบาล จังหวัดจันทบุรี ปรินิพนธ์ คม. คณะครุศาสตร์ จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย 2510, 68 หน้า.
- ช่าง บัวศรี "แนวโน้มในการจัดการศึกษาของประเทศไทย" เอกสารการสัมมนาครูใหญ่-โครงการวัดผลสัมฤทธิ์ ภาคศึกษา 1 2514, 56 หน้า.
- นัคค่า หิรัญรัมย์ และคนอื่น ๆ การแนะแนวในโรงเรียน หน่วยศึกษานิเทศก์ กรมสามัญศึกษา กระทรวงศึกษาธิการ 2514, 216 หน้า.

นิภาพร จินดาวัฒน์ ความสัมพันธ์ระหว่างความสัมฤทธิ์ผลในการเรียน กับความสามารถในการปรับตัวในสังคม ปรวิญญานีพนธ์ คบ. คณะครุศาสตร์ จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย 2512, 44 หน้า.

ประสิทธิ์ พุ่มเพชร การศึกษาและเปรียบเทียบปัญหาทางค่านิยม สังคม การเรียน และความสนใจในอาชีพของนักเรียนชายกลุ่มปีที่ 3 ในโรงเรียนอาชีวศึกษาของรัฐบาล กับโรงเรียนอาชีวศึกษาของเอกชนในเขตนครหลวงกรุงเทพมหานคร ปรวิญญานีพนธ์ กศ.ม. วิทยาลัยวิชาการศึกษา ประสานมิตร 2514, 76 หน้า.

ไพรัตน์ เกษะรินทร์ ทฤษฎีและแนวทางปฏิบัติงานพัฒนาชุมชน วชิรวิทย์การพิมพ์ 2516, 241 หน้า.

มหาดไทย, กระทรวง รายงานการวิเคราะห์ปัญหาเยาวชน โรงพิมพ์สำนักทำเนียบนายกรัฐมนตรี 2504, 33 หน้า.

โมฮัมหมัด อับดุลกาเดร์ และ สมาน ใจปราณี ความรู้เกี่ยวกับหลักศาสนาอิสลาม และขนบธรรมเนียมประเพณีของชาวไทยอิสลามใน 4 จังหวัดภาคใต้ ห้างหุ้นส่วนจำกัดสหภาพการพิมพ์ 2506, 265 หน้า.

ยุพิน นิสัยนัค การศึกษาเปรียบเทียบองค์ประกอบด้านเศรษฐกิจ การปรับตัวและกิจกรรมในวิทยาลัยของนักศึกษา ป.กศ. ปีที่ 2 ปีการศึกษา 2514 ที่มีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนสูง และต่ำ ของวิทยาลัยครูในจังหวัดพระนครศรีอยุธยา ปรวิญญานีพนธ์ กศ.ม. วิทยาลัยวิชาการศึกษา ประสานมิตร 2515, 115 หน้า.

ร่ำพิง ศิริเชียร ลักษณะสภาพของเยาวชนที่ได้กระทำผิดเกี่ยวกับทรัพย์สิน ที่ได้นำถึงศาลคดีเด็กและเยาวชนกลางในปี 2506 ปรวิญญานีพนธ์ คบ. คณะครุศาสตร์ จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย 2508, 55 หน้า.

ลาวัญย์ สังกุล การสำรวจสาเหตุที่ทำให้เด็กวัยรุ่นไม่มีความสุข ปริญญาโท คม.
คณะครุศาสตร์ จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย 2500, 81 หน้า.

วรพณี จรัสตระกูล ปัญหาของวัยรุ่น ปริญญาโท คม. คณะครุศาสตร์ จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย
2514, 69 หน้า.

วดี เขียวอุไร การสำรวจปัญหาชีวิตและความสนใจของเด็กวัยรุ่น ปริญญาโท คม.
คณะครุศาสตร์ จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย 2509, 89 หน้า.

วัฒนา พุ่มเล็ก การศึกษาเปรียบเทียบองค์ประกอบที่มีอิทธิพลต่อผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน
ของนักเรียนที่มีความสามารถในการเรียนสูง กับนักเรียนที่มีความสามารถในการ
เรียนต่ำ ระดับชั้นมัธยมศึกษา โรงเรียนสาธิตจุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย
ปริญญาโท คม. คณะครุศาสตร์ จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย 2513, 97 หน้า.

วิรัช กุ่มพาศ "การแนะแนวกับการพัฒนาเศรษฐกิจ" ศูนย์ศึกษา : 6, ธันวาคม 2507

ศิริพร หลิมศิริวงศ์ ปัญหาทางครอบครัวที่ทำให้เด็กต้องมาอยู่ในสถานพินิจ และคุ้มครอง
เด็กกลาง ปริญญาโท ศศ.ม. วิทยาลัยวิชาการศึกษา ประสานมิตร 2511,
214 หน้า.

ศึกษาธิการ, กระทรวง กรมสามัญศึกษา บททางวิชาการ รายงานการประชุมทาง
วิชาการ ครั้งที่ 1 กรมสามัญศึกษา 2510, 306 หน้า.

สมคิด ไชยจันทร์ การศึกษาเปรียบเทียบบุคลิกภาพบางด้านของนักเรียนที่มีความสามารถ
ในการเรียนสูง กับ นักเรียนที่มีความสามารถในการเรียนต่ำ ในชั้นมัธยมศึกษา
ปีที่หนึ่ง โรงเรียนสาธิตจุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย ปริญญาโท คม. คณะครุศาสตร์
จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย 2510, 65 หน้า.

สมใจ ทิณพงษ์ การศึกษาค้นคว้าปัญหาและความต้องการของนักศึกษาชั้นประกาศนียบัตร
วิชาการศึกษาชั้นสูงที่อยู่ในวิทยาลัยครูส่วนกลางกับส่วนภูมิภาค ปรินทิพ
กศ.ม. วิทยาลัยวิชาการศึกษา ประสานมิตร 2512, 94 หน้า.

สมบัติ โฉมธรรม การสำรวจปัญหาของนิสิตวิทยาลัยวิชาการศึกษา ประสานมิตร
ปีการศึกษา 2505 ปรินทิพ กศ.ม. วิทยาลัยวิชาการศึกษา ประสานมิตร
2507, 158 หน้า.

สมศักดิ์ ประจักษ์ การสำรวจปัญหาและความต้องการของนักศึกษาชั้นประกาศนียบัตร
วิชาการศึกษา วิทยาลัยครูบ้านสมเด็จเจ้าพระยา ธนบุรี ปรินทิพ กศ.ม.
วิทยาลัยวิชาการศึกษา ประสานมิตร 2506, 136 หน้า.

สวัสดิ์ บรรเทิงสุข การสำรวจปัญหาและความต้องการเกี่ยวกับการเลือกอาชีพของนักเรียน
ชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1 ปีการศึกษา 2509 ในโรงเรียนสาธิตวิทยาลัยวิชาการศึกษา
ปรินทิพ กศ.ม. วิทยาลัยวิชาการศึกษา ประสานมิตร 2511, 227 หน้า.

สุพจน์ ประเสริฐศรี "ความไม่เสมอภาคในโอกาสทางการศึกษา : การกดขี่ที่มองเห็น"
ศูนย์ศึกษา : 87 - 94, ตุลาคม - ธันวาคม 2517.

สุพัตรา สุภาพ ศาสตร์เด็กและเยาวชนกลางกับการกระทำผิดกฎหมายของเด็ก และเยาวชน
ปรินทิพ ร.ม. คณะรัฐศาสตร์ จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย 2507, 189 หน้า.

สุพัตรา สุภาพ ปัญหาสังคม ไทยวัฒนาพานิช 2515, 177 หน้า.

สุรางค์ ไคว่ตระกูล การวิจัยปัญหาของนิสิตในจุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย
2504, 19 หน้า (โรเนียว)

สุริยงค์ อัยรักษ์ ความเชื่อทรงค่อนหาที่ มโนภาพเกี่ยวกับตน ความเกรงใจของเด็กไทยพุทธ
และเด็กไทยมุสลิมในจังหวัดชายแดนภาคใต้ ปรินทิพ กศ.ม.
วิทยาลัยวิชาการศึกษา ประสานมิตร 2517, 98 หน้า.

อรุณศรี อ้นนครศิริชัย ภูมิหลังทางครอบครัวของเด็กที่มีปัญหา และเด็กที่ไม่มีปัญหา
ในชั้นประถมศึกษาตอนปลาย ปริญญาโท ฌ. คณะครุศาสตร์
 จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย 2514, 52 หน้า.

ฉพลิกา ภัทมานนท์ การศึกษาเปรียบเทียบ และหาความสัมพันธ์ของชบวนการสังคมประกิต
และความเกรงใจ ระหว่างเด็กไทยพุทธ กับเด็กไทยมุสลิม ปริญญาโท ฌ.ม.
 วิทยาลัยวิชาการศึกษา ประสานมิตร 2516, 124 หน้า.

Aldaba - Lim, Estefania, Toward Understanding the Filipino
Juvenile Delinquent, Philippines : Bustamane Press, Inc,
 1969, 150 pp.

- ✓ Astin, A.W., "Personal and Environmental Factors Associated with
 College Dropout Among High Aptitude Student" Journal of
Educational Psychology, 55 : 219 - 227, 1964.
- ✓ Carr, James Francis, "The Problem Area of a Selected Group of
 Student at Florida State University as Indicated by the
 Mooney Problem Checklist" Thesis Abstract Series, School
 of Education, Indiana University, 1956, p.p. 93 - 97.
- ✓ Desena, Paul A., "The Role of Consistency in Identifying
 Characteristics of Three Levels of Achievement," The
Personal and Guidance Journal 43 : 145 - 149, October, 1964.
- ✓ Desena, Paul A., "Problem of Consistent Over, Under and normal
 Achieving College Students as Identified by the Mooney
 Problem Checklist," The Journal of Educational Research,
 59 : 351 - 355, April, 1966.
- Donivan, Watley J. "Personal Adjustment and Prediction of Academic
 Achievement" The Journal of Applied Psychology, 49 : 20 -
 22, 1965.
- ✓ Garrett, Henry E., Statistics in Psychology and Education, Valails,
 Feffer and Simons Private Ltd., Bombay, 1966, 491 pp.
- ✓ Gill, L.J., "Some Nonintellectual Correlates of Academic Achievement
 Among Mexican Secondary Students," Journal of Educational
Psychology, 53 : 144 - 149, March, 1962.
- ✓ Guilford, J.P., Fundamental Statistic in Psychology and Education,
 McGraw-Hill, Inc., New York, 1965, 605 pp.

- ✓ Hurlock, Elizabeth B., Adolescent Development, McGraw-Hill, New York, 1949, 566 pp.
- ✓ Hurlock, Elizabeth B., Developmental Psychology, McGraw-Hill, New York 1959, 645 pp.
- Lents, William P. "Rural - Urban Differential and Juvenile Delinquency" The Journal of Criminal Law, Criminology and Police Science : 331 - 337, September - October, 1956.
- McNemar, Guinn, Psychological Statistics, John Willy & Sons, Inc., New York, 1955, 408 pp.
- Neumeyer, Martin H., Juvenile Delinquency in Modern Society, D. Van Nostrand Co., Inc., New Jersey, 1961.
- ✓ Nutt, Monna La Velle, "Analysis of Student and Teacher Recordings of Adolescent Problems," Dissertation Abstracts International, 33 : 650 - A, August, 1972.
- ✓ Percival, Symonds M., "Life Problem and Interest of Adolescents," School Review, 44:506 - 518, September, 1956.
- ✓ Phelps, Neal Robert; "Teacher and Student Perceptions of Problems of Adolescents in Rural Kansas School District," Dissertation Abstract International 33 : 3303 - A, January, 1973.
- ✓ Rahman, Syed Abbur, "An Investigation of the Extent and Causes of Dropout in Class VII Through X of the Secondary Schools of Dacca, East Pakistan During 1965," Dissertation Abstracts, 28 : 405, 1967.
- ✓ Sanderson, Herber, Basic Concepts in Vocational Guidance, McGraw-Hill Book Company, Inc., New York, 1954, 290 pp.
- ✓ Sheldon and Elenor Glueck, Unreveling Juvenile Delinquency U.S.A. : Harward University Press 1950.
- Shertzer, Bruce and Peters, Human J., Guidance : Technique for Individual Appraisal and Development, The Macmillan Company, New York, 1965, 390 pp.
- Strang, Ruth, The Adolescent View Himself, McGraw-Hill Book Company, 1957, 581 pp.

,

ពាក្យស្នាម

,

.

១

២

ภาคผนวก ก.

ตารางอำนาจจำแนกของแบบสอบถาม

✓ ตารางค่าอำนาจจำแนกของแบบสอบถามปัญหาการเรียน สังคม และส่วนตัว

ข้อที่	ค่า t	ข้อที่	ค่า t	ข้อที่	ค่า t
1. ปัญหาการเรียน		2. ปัญหาสังคม		5	2.8461**
1	3.1666**	ก. ปัญหาความ		6	3.4642**
2	3.9393**	สัมพันธ์กับครู		7	3.4333**
3	3.6666**	ข้อที่	ค่า t	8	4.7666**
4	3.3000**	1	2.7333**	9	4.1333**
5	5.2857**	2	2.8693**	10	2.5357*
6	2.6071*	3	2.5000*	11	5.8076**
7	2.7500**	4	4.5385**	ค. ปัญหาความสัมพันธ์ กับบุคคลในบ้าน	
8	4.9583**	5	2.3938*		
9	4.3571**	6	2.3882*	1	2.3250*
10	2.8235**	7	2.3928*	2	4.0714**
11	3.2682**	8	2.5319*	3	3.5666**
12	3.5365**	9	3.0837**	4	5.1500**
13	3.3333**	10	2.9090**	5	4.7917**
14	3.2500**	ข. ปัญหาความสัมพันธ์ กับเพื่อน		6	3.2142**
15	4.5000**			7	2.3764**
16	2.9500**	1	3.7142**	8	3.2142**
17	3.8571**	2	3.4400**	9	4.2692**
18	5.7083**	3	2.3214*	10	4.0384**
		4	3.3214**	11	3.5000**

ตารางค่าอำนาจจำแนกของแบบสอบถามปัญหาการเรียน สังคม และส่วนตัว

ข้อที่	ค่า t	ข้อที่	ค่า t
3. ปัญหาส่วนตัว		6	2.2941*
ก. ปัญหาการเงิน		7	3.2857**
1	4.2000**	8	3.3500**
2	2.8750**	9	4.6923**
3	3.4684**	10	5.2272**
4	4.1111**	11	6.0714**
5	4.1562**	12	4.2692**
6	3.8000**	ค. ปัญหาที่อยู่อาศัย	
7	2.8571**	ข้อที่	ค่า t
8	7.1153**	1	5.5714**
9	7.3461**	2	3.6944**
10	3.9375**	3	2.8200**
11	5.5416**	4	3.1000**
ข. ปัญหาสุขภาพ		5	4.2352**
ข้อที่	ค่า t	6	3.3750**
1	6.7666**	7	5.6363**
2	3.8218**	8	4.1935**
3	2.7812**	9	4.2666**
4	3.6060**	10	2.2127*
5	4.9687**	11	2.6000*

** มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01 (t .01 = 2.678)

* มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 (t .05 = 2.008)

ภาคผนวก ข.

แบบสอบถาม ปัญหาการเรียน สังคม และส่วนตัว

แบบสำรวจปัญหาของนักเรียน

คณะผู้วิจัยมีความประสงค์จะทำการศึกษาเกี่ยวกับปัญหาค้นทาง ๆ ของนักเรียน
จึงใคร่ขอความร่วมมือจากนักเรียน ช่วยตอบแบบสอบถามเกี่ยวกับตัวนักเรียนตามความ
เป็นจริง ผู้ตอบไม่ต้องลงชื่อ ผลที่ได้จากการตอบคำถามนี้ จะนำไปศึกษาค้นคว้าเพื่อ
เป็นประโยชน์ต่อตัวนักเรียนเอง โรงเรียน พ่อแม่ ผู้ปกครองของนักเรียน ตลอดจน
นักเรียนรุ่นต่อ ๆ ไปด้วย

นายสมศักดิ์ ลีภาสุรพิสุทธิ์

นิสิตปริญญาโท สาขาการแนะแนว

มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ประสานมิตร

คำชี้แจงในการตอบแบบสอบถาม ตอนที่ 1

ตอนที่ 1 เป็นคำถามเกี่ยวกับรายละเอียดของนักเรียน โดยให้นักเรียนเขียนเครื่องหมาย
✓ ลงใน ☐ หน้าข้อที่เป็นสภาพจริง ๆ ของนักเรียน ส่วนคำตอบ
ที่เว้นช่องว่างไว้นั้น ให้นักเรียนเติมคำตอบลงไป

1. นักเรียนกำลังเรียนอยู่ที่โรงเรียน
2. เพศ ☐ ชาย ☐ หญิง
3. อายุ ปี
4. นักเรียนนับถือศาสนา ☐ บัณฑิตศาสนาของนักเรียนนับถือศาสนา
5. อาชีพของบิดา รายได้ประมาณเดือนละ บาท
6. อาชีพของมารดา รายได้ประมาณเดือนละ บาท
7. สถานที่พักปัจจุบัน ☐ บ้านของตนเอง ☐ หอพัก
☐ บ้านเช่า ☐ วัด
☐ บ้านพัก ☐ อาศัยอยู่กับผู้อื่น

8. สถานภาพการสมรสของบิดามารดา

☐ อยู่ด้วยกัน

☐ แยกกันอยู่

☐ หย่าร้าง

☐ บิดาถึงแก่กรรม

☐ มารดาถึงแก่กรรม

9. ผลการสอบไล่ครั้งสุดท้าย

เปอร์เซ็นต์

คำชี้แจงในการตอบแบบสอบถาม ตอนที่ 2

ข้อคำถามมีอยู่ 84 ข้อ เป็นข้อคำถามที่กล่าวถึงปัญหาการเรียน ปัญหาสังคม และ
ปัญหาส่วนตัว ขอให้ท่านอ่านคำถามด้วยความรอบคอบ แล้วพิจารณาว่า เรื่องใดเป็น
ปัญหาแก่นักเรียนมากที่สุดเพียงใด โดยขีดเครื่องหมาย ✓ ลงในกระดานคำตอบ ซึ่ง
มีเป็นช่อง 5 ช่องคือ

ช่อง 5 มากที่สุด

ช่อง 4 มาก

ช่อง 3 ปานกลาง

ช่อง 2 น้อย

ช่อง 1 น้อยที่สุด

เมื่อนักเรียนมีความคิดเห็นเช่นใด ก็ขีดเครื่องหมาย ✓ ลงในช่อง ดังตัวอย่าง
ต่อไปนี้

คำถาม

1. นักเรียนมีปัญหาในการเรียนวิชาภาษาไทยเพียงใด
2. นักเรียนมีปัญหาในการเรียนวิชาคณิตศาสตร์เพียงใด
- 3.

กระดานคำตอบ

	มากที่สุด 5	มาก 4	ปานกลาง 3	น้อย 2	น้อยที่สุด 1
1					
2					
3					

ถ้านักเรียนมีปัญหาในการเรียนวิชาภาษาไทย มากที่สุด ก็ขีดเครื่องหมาย ✓
ลงในช่องหมายเลข 5

ถ้าักเรียนมีปัญหาในการเรียนวิชาภาษาไทย มาก ก็ชี้แจงเครื่องหมาย ✓

ลงในช่องหมายเลข 4

ถ้าักเรียนมีปัญหาในการเรียนวิชาภาษาไทย ปานกลาง ก็ชี้แจงเครื่องหมาย ✓

ลงในช่องหมายเลข 3

ถ้าักเรียนมีปัญหาในการเรียนวิชาภาษาไทย น้อย ก็ชี้แจงเครื่องหมาย ✓

ลงในช่องหมายเลข 2

ถ้าักเรียนมีปัญหาในการเรียนวิชาภาษาไทย น้อยที่สุด ก็ชี้แจงเครื่องหมาย ✓

ลงในช่องหมายเลข 1

ขอคำถาม

✓ 1. รู้สึกว่าวิชาที่ครูสอนยากเกินไป✓ 2. ต้องการจะเรียนให้เก่งขึ้นแต่ไม่รู้จะทำอย่างไร✓ 3. โดยมากมักจะลืมบทเรียนที่เรียนมาแล้ว✓ 4. ไม่อยากเรียนหนังสือ เพราะไม่รู้ว่าจะเรียนไปทำไม✓ 5. มีเวลาทำการบ้านและทบทวนบทเรียนเพียงพอ✓ 6. ไม่กล้าถามครูเกี่ยวกับเรื่องที่เรียนไม่เข้าใจ✓ 7. ขาดเรียนเนื่องจากสาเหตุทางบ้าน✓ 8. ต้องมาโรงเรียนสายเนื่องจากความจำเป็นบางอย่าง	✓ 9. พูกลาษาไทยได้น้อย ทำให้อ่านบทเรียนไม่เข้าใจ✓ 10. ต้องขาดเรียนเนื่องจากเพื่อนเป็นสาเหตุ✓ 11. ต้องขาดเรียนเนื่องจากครูเป็นสาเหตุ✓ 12. มีความกลัวว่าจะสอบตก✓ 13. ครูดู ทำให้กลัวเวลาครูคนนั้นสอน✓ 14. คิดเรื่องอื่น ในขณะที่ ครูสอน✓ 15. เมื่อมีปัญหาเกี่ยวกับเรื่องที่เรียนขณะอยู่ที่บ้าน ไม่ทราบว่าจะถามใคร✓ 16. เรียนไม่ทัน เนื่องจากต้องย้ายโรงเรียนบ่อย ๆ✓ 17. ต้องการหนังสือเรียน สมุด และเครื่องใช้ที่จำเป็นในการเรียน

18. รู้สึกไม่สบายใจ เมื่อเรียนไม่เก่ง
เท่าคนอื่น
19. รู้สึกไม่ชอบครูผู้สอนเป็นส่วนตัว ทำให้
เรียนวิชานั้นไม่ได้ดี
20. ไม่ชอบครูบางคนที่ไม่ยุติธรรม
21. ครูไม่ให้โอกาสในการแสดงความคิดเห็น
เท่าที่ควร
22. ครูไม่ให้ความสนใจเท่าที่ควร
23. ครูไม่เข้าใจความรู้สึกของนักเรียน
24. เมื่อมีข้อสงสัยอะไรมักไปถามครู
อยู่เสมอ
25. ครูเข้าร่วมกิจกรรมของนักเรียน
น้อยเกินไป
26. เมื่อมีความทุกข์ ไม่กล้าไปปรึกษาครู
27. ครูบางคนชอบนำเรื่องที่ไม่ดีของ
นักเรียนไปเล่าให้ผู้อื่นฟัง
28. ครูโกรธนักเรียนทั้งชั้นเนื่องจาก
นักเรียนบางคนไม่ตั้งใจเรียน
29. รู้สึกว่าเพื่อน ๆ มีเรื่องทะเลาะ
วิวาทกับเธอเสมอ
30. เพื่อน ๆ มักจะชวนไปเล่นควยเสมอ
31. รู้สึกว่าแหวเมื่อขาดเพื่อน
32. รู้สึกถูกกีดกันออกจากกลุ่มเพื่อน
33. เพื่อนชอบเล่าเรื่องที่ไม่ดีของเธอให้
คนอื่นฟัง

34. เพื่อน ๆ ชอบช่วยเหลืเธออยู่เสมอ
35. เพื่อนมักล้อเลียนเกี่ยวกับความบกพร่อง
ของเธอ
36. รู้สึกอายเมื่ออยู่ต่อหน้าเพศตรงข้าม
37. ไม่สามารถหลีกเลี่ยงเพื่อนที่ไม่ชอบได้
38. ไม่อยากจะให้เพื่อนรู้ว่า ผู้ปกครอง
มีอาชีพอะไร
39. ได้รับความคุ้มครองเหยียดหยามจากเพื่อน
40. มีเรื่องทะเลาะกับคนในบ้านอยู่เสมอ
41. ต้องการให้คนอื่น ๆ ในบ้านรักและเห็น
อกเห็นใจมากกว่านี้
42. รู้สึกว่าผู้ใหญ่ในบ้านไม่ให้ความยุติธรรม
43. รู้สึกว่าผู้ใหญ่ในบ้านชอบบังคับอยู่เสมอ
44. ชีวิตในบ้านไม่มีความสุข เนื่องจาก
ผู้ใหญ่ในบ้านทะเลาะกันอยู่เสมอ
45. พ่อแม่ผู้ปกครองให้โอกาสแสดงความคิดเห็น
46. ต้องการความเป็นอิสระมากกว่านี้
เมื่ออยู่บ้าน
47. ต้องการให้พ่อแม่ ผู้ปกครองให้ความ
เป็นอิสระในการทำสิ่งต่าง ๆ มากกว่านี้
48. รู้สึกไม่สบายใจเมื่อตนเองได้รับการชมเชย
ยกย่อง
49. ต้องการอยู่คนเดียว ไม่ชอบให้คนในบ้าน
มายุ่งเกี่ยว

50. พ่อแม่ผู้ปกครองทำงานทั้งวัน
จนไม่มีโอกาสหรือเวลาในการอบรม
สั่งสอน
51. มีเรื่องไม่สบายใจ เนื่องจากไม่มี
เงินสำหรับใช้จ่ายในบ้าน
52. ไม่สบายใจ เนื่องจากไม่มีเงินสำหรับ
ซื้อเครื่องแต่งกาย
53. ทำงานเพื่อหาเงิน
54. อยากรู้ของบางอย่างเหมือนเพื่อน
แต่ไม่มีเงินซื้อ
55. ผู้ปกครองต้องยืมเงินผู้อื่นมาใช้จ่ายอยู่
เสมอ
56. ต้องการให้โรงเรียนช่วยหาทุนสำหรับ
ช่วยเหลือนักเรียน
57. ในขณะนี้ต้องการออกไปทำงานหาเงินมา
เลี้ยงครอบครัว
58. มีความทุกข์เนื่องจากไม่มีเงินค่าอาหาร
กลางวันโรงเรียน
59. ไม่มีเงินสำหรับชำระค่าเล่าเรียน
60. อยากรู้จะมีเงินใช้จ่ายเหมือนเพื่อน
บางคนที่มีเงินมาก
61. อยากรู้ให้ผู้ปกครองให้เงินเธอใช้จ่าย
มากกว่านี้
62. มีความทุกข์ เนื่องจากมีโรคประจำตัว
63. เหนื่อยง่าย และอ่อนเพลียเป็นประจำ

64. ได้รับการพักผ่อนไม่เพียงพอ
65. ไม่สบายใจ เนื่องจากผิวพรรณไม่ดีเช่น
เป็นสิ่ว เป็นฝ้า ขาดลาย
66. ไม่สบายใจเนื่องจากรูปร่าง หน้าตา
สัดส่วนของร่างกายไม่เป็นที่พอใจของ
ตัวเอง
67. มีความผิดปกติเกี่ยวกับตา เช่น
มองอะไรไม่ค่อยชัด หรือมองตัวหนังสือ
บนกระดานคำไม่ชัด
68. รับประทานอาหารไม่เป็นเวลา
69. พุดไม่ชัด หรือพูดติดอ่าง
70. เป็นโรคผิวหนังเรื้อรัง เช่นเป็นหิด
กลาก
71. เป็นโรคเกี่ยวกับหู เช่นหูเป็นน้ำหนวก
หูตึง ไคยีนไม่ชัด
72. รู้สึกว่ารับประทานอาหารเช้ามือไม่ฉ่ำ
เนื่องจาก อาหารมีไม่พอ
73. ไม่อยากเล่นกับเพื่อน ๆ เนื่องจาก
รู้สึกว่าตนเอง อ่อนแอกว่าคนอื่น
74. มีความไม่สบายใจเกี่ยวกับที่อยู่อาศัย
คับแคบ
75. มีความต้องการห้องส่วนตัวของตนเอง
76. บ้านที่อยู่มีสภาพไม่ถูกสุขลักษณะ
77. ต้องการมีบริเวณสนามสำหรับวิ่ง เล่น
พักผ่อน

78. ต้องการให้บ้านได้รับการซ่อมแซมให้ดีขึ้น

79. มีความไม่สบายใจ เนื่องจากท้องอาศัยผู้นอนอยู่

80. ต้องการให้ปลูกครองย้ายไปอยู่ที่อื่นเนื่องจากที่อยู่ขณะนี้อยู่ในแหล่งที่มีผู้รายชุกชุม

81. ต้องการให้ปลูกครองย้ายไปอยู่ที่อื่นเนื่องจากที่อยู่ในขณะนี้ใกล้สถานที่เล่นการพนัน

82. รู้สึกว่าบ้านสกปรก รกรุงรัง ไม่น่าอยู่

83. รู้สึกว่าบ้านกว้างขวาง อยู่กันอย่างสบาย

84. มีความไม่สบายใจ เนื่องจากที่อยู่ขณะนี้อยู่ในสถานที่ จอแจ แออัด.

นักเรียนโรงเรียนนี้น่ารักมาก ครูขอขอบใจนักเรียนทุกคนที่ให้ความร่วมมือในการตอบแบบสอบถามครั้งนี้

ขอให้นักเรียนทุกคนจงสอบไล่ได้

สวัสดีครับ.

กระดาษคำตอบ ตอนที่ 2

	มากที่สุด 5	มาก 4	ปานกลาง 3	น้อย 2	น้อยที่สุด 1		มากที่สุด 5	มาก 4	ปานกลาง 3	น้อย 2	น้อยที่สุด 1
1						22					
2						23					
3						24					
4						25					
5						26					
6						27					
7						28					
8						29					
9						30					
10						31					
11						32					
12						33					
13						34					
14						35					
15						36					
16						37					
17						38					
18						39					
19						40					
20						41					
21						42					

	มากที่สุด 5	มาก 4	ปานกลาง 3	น้อย 2	น้อยที่สุด 1
43					
44					
45					
46					
47					
48					
49					
50					
51					
52					
53					
54					
55					
56					
57					
58					
59					
60					
61					
62					
63					

	มากที่สุด 5	มาก 4	ปานกลาง 3	น้อย 2	น้อยที่สุด 1
64					
65					
66					
67					
68					
69					
70					
71					
72					
73					
74					
75					
76					
77					
78					
79					
80					
81					
82					
83					
84					